

PARLAMENTO
DE GALICIA

BOLETÍN OFICIAL DO **PARLAMENTO DE GALICIA**

X lexislatura
Número 398
14 de decembro de 2018

Fascículo 2

SUMARIO

1. Procedementos parlamentarios

1.4. Procedementos de información

1.4.4. Preguntas

1.4.4.3. Preguntas para resposta por escrito

I 41166 (10/PRE-012086)

Grupo Parlamentario de En Marea

Vázquez Verao, Paula e 3 máis

Sobre o contido da circular remitida pola Consellería de Política Social aos centros dependentes dela en relación coa participación do persoal nos actos previstos co gallo da celebración, o día 25 de novembro, do Día Internacional da Eliminación da Violencia contra a Muller [135043](#)

I 41179 (10/PRE-012088)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Torrado Quintela, Julio e 2 máis

Sobre a opinión da Xunta de Galicia respecto da posible ineficiencia do gasto en tratamentos oncolóxicos que se ofrecen a través do Sistema público de saúde, así como a actuación que vai levar a cabo en relación coas afirmacións realizadas ao respecto por unha persoa comparecente na Comisión de investigación para determinar as consecuencias dos recortes e das privatizacións no sistema sanitario galego [135046](#)

I 41181 (10/PRE-012089)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Díaz Villoslada, Juan Manuel e 2 máis

Sobre a posible recepción por parte da Xunta de Galicia das propostas presentadas polo Concello de Miño para a súa inclusión no Plan de transporte público de Galicia que se está a tramitar, a súa valoración ao respecto e as actuacións previstas para mellorar de xeito substancial os servizos de transporte que afectan ese concello [135048](#)

I 41186 (10/PRE-012090)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Vilán Lorenzo, Patricia e 3 máis

Sobre a opinión do Goberno galego respecto do desenvolvemento do proxecto denominado *Fiscalía Dixital*, así como o coñecemento do desaxuste que presenta o sistema LexNet en relación coa aplicación informática Fortuny e as súas intencións referidas á realización dunha auditoría externa que avalíe a implantación dese sistema nas fiscalías de Galicia [135050](#)

I 41206 (10/PRE-012091)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Álvarez Martínez, Luis Manuel e Pierres López, María Luisa

Sobre a opinión da Xunta de Galicia referida ao dereito da cidadanía das áreas metropolitanas de Vigo e da Coruña a usar, de xeito gratuíto, as autoestradas AG-57, Puxeiros-Val Miñor, e AG-55, A Coruña-Carballo, así como os resultados do mantemento do actual réxime de peaxes nas autoestradas

de competencia autonómica e a dispoñibilidade dalgunha valoración do custo económico que suporía a liberalización desas peaxes [135052](#)

I 41213 (10/PRE-012092)

Grupo Parlamentario de En Marea

Vázquez Verao, Paula

Sobre as previsións da Xunta de Galicia referidas ao arranxo, namentres non entre en servizo o novo edificio, das carencias e deficiencias que presenta en materia de climatización e accesibilidade o Centro de Saúde de Escarón, a data estimada para a posta en funcionamento do novo centro e as súas intencións respecto da posibilidade de adaptar o actual a novos usos sociais, así como do incremento da dotación de medios humanos na Atención Primaria do concello do Saviñao [135055](#)

I 41220 (10/PRE-012093)

Grupo Parlamentario de En Marea

Villares Naveira, Luis e Vázquez Verao, Paula

Sobre o coñecemento pola Xunta de Galicia da situación de precariedade na que se atopa o Grupo de Emerxencia Supramunicipal Terra Chá, as súas razóns para non levar a cabo algunha actuación ao respecto, así como as súas intencións referidas á realización dunha investigación en relación coa atención do aviso do accidente laboral ocorrido o 25 de novembro no concello de Begonte [135057](#)

I 41229 (10/PRE-012094)

Grupo Parlamentario de En Marea

Solla Fernández, Eva

Sobre as previsións da Consellería de Sanidade respecto da dotación ao novo centro de saúde da Estrada dunha base para o 061 [135060](#)

I 41236 (10/PRE-012095)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Rivas Cruz, José Luis e 5 máis

Sobre a opinión do Goberno galego referida ao expediente de tramitación do proxecto de instalación dunha planta de pneumáticos usados no polígono de Botos, no concello de Lalín [135062](#)

I 41265 (10/PRE-012096)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Rodríguez Rumbo, Matilde Begoña e 3 máis

Sobre as previsións da Xunta de Galicia respecto da realización, no ano 2019, do debate correspondente ao II Pacto Local galego [135069](#)

I 41276 (10/PRE-012097)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Blanco Rodríguez, Noela e 3 máis

Sobre a valoración da Xunta de Galicia referida ás condicións de seguridade que presenta o Camiño circular de Valdeorras e a proposta realizada polo Concello da Rúa para o seu acondicionamento e mellora, a execución nos últimos anos dalgunha obra para ese fin e o coñecemento dos atrancos e perigos que hai para as persoas usuarias no tramo comprendido entre Vilarmartín e A Rúa, así como as medidas previstas ao respecto [135072](#)

I 41281 (10/PRE-012098)**Grupo Parlamentario de En Marea****Solla Fernández, Eva**

Sobre a dispoñibilidade polo Servizo Galego de Saúde dos medios necesarios para garantir os dereitos das persoas enfermas terminais, así como a garantía na actualidade, polo Goberno galego, do cumprimento do disposto na Lei 5/2015

[135075](#)**I 41291 (10/PRE-012099)****Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia****Torrado Quintela, Julio e Blanco Rodríguez, Noela**

Sobre a opinión do Goberno galego respecto da incidencia que ten para a cidadanía a actual situación do servizo de pediatría do Sistema galego de saúde, así como as actuacións que vai levar a cabo ao respecto

[135077](#)**I 41295 (10/PRE-012100)****Grupo Parlamentario de En Marea****Lago Peñas, José Manuel**

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a desigualdade salarial na provincia da Coruña

[135079](#)**I 41296 (10/PRE-012101)****Grupo Parlamentario de En Marea****Lago Peñas, José Manuel**

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a desigualdade salarial na provincia de Ourense

[135083](#)**I 41298 (10/PRE-012102)****Grupo Parlamentario de En Marea****Lago Peñas, José Manuel**

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a desigualdade salarial na provincia de Pontevedra

[135087](#)**I 41299 (10/PRE-012103)****Grupo Parlamentario de En Marea****Lago Peñas, José Manuel**

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a desigualdade salarial na provincia de Lugo

[135091](#)**I 41300 (10/PRE-012104)****Grupo Parlamentario de En Marea****Lago Peñas, José Manuel**

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a discriminación salarial das persoas galegas máis novas, en concreto, na provincia da Coruña

[135095](#)**I 41301 (10/PRE-012105)****Grupo Parlamentario de En Marea****Lago Peñas, José Manuel**

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a discriminación salarial das persoas galegas máis novas, en concreto, na provincia de Ourense [135099](#)

I 41302 (10/PRE-012106)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a discriminación salarial das persoas galegas máis novas, en concreto, na provincia de Pontevedra [135103](#)

I 41303 (10/PRE-012107)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a discriminación salarial das persoas galegas máis novas, en concreto, na provincia de Lugo [135107](#)

I 41304 (10/PRE-012108)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a pobreza laboral na provincia de Lugo [135111](#)

I 41305 (10/PRE-012109)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a pobreza laboral na provincia da Coruña [135115](#)

I 41307 (10/PRE-012110)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a pobreza laboral na provincia de Ourense [135119](#)

I 41308 (10/PRE-012111)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a pobreza laboral na provincia de Pontevedra [135123](#)

I 41321 (10/PRE-012112)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Blanco Rodríguez, Noela e Torrado Quintela, Julio

Sobre a apertura dun expediente disciplinario a un locutor da CRTVG por compatibilizar o seu traballo no ente público con outros, así como as actuacións previstas ao respecto [135127](#)

I 41330 (10/PRE-012113)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia de Lugo, en especial naquelas actividades nas que acada a maior intensidade [135130](#)

I 41331 (10/PRE-012114)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia da Coruña, en especial naquelas actividades nas que acada a maior intensidade [135134](#)

I 41332 (10/PRE-012115)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia de Pontevedra, en especial naquelas actividades nas que acada a maior intensidade [135138](#)

I 41333 (10/PRE-012116)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia de Ourense, en especial naquelas actividades nas que acada a maior intensidade [135142](#)

I 41334 (10/PRE-012117)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia de Ourense, de xeito especial no que atinxe á concentración de mulleres nos tramos máis baixos da escala salarial [135146](#)

I 41335 (10/PRE-012118)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia de Pontevedra, de xeito especial no que atinxe á concentración de mulleres nos tramos máis baixos da escala salarial [135150](#)

I 41336 (10/PRE-012119)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia da Coruña, de xeito especial no que atinxe á concentración de mulleres nos tramos máis baixos da escala salarial [135154](#)

I 41337 (10/PRE-012120)**Grupo Parlamentario de En Marea****Lago Peñas, José Manuel**

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia de Lugo, de xeito especial no que atinxe á concentración de mulleres nos tramos máis baixos da escala salarial

[135158](#)**I 41345 (10/PRE-012121)****Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia****Pierres López, María Luisa e 3 máis**

Sobre a valoración do Goberno galego en relación coa entrada no mercado inmobiliario de Galicia de varias Sociedades Anónimas Cotizadas de Inversión Inmobiliaria, Socimis, xestoras de edificacións de vivendas, as consecuencias que isto supón para as persoas arrendatarias, en especial nas edificacións de protección oficial destinadas ao alugamento social, e a formulación do exercicio do seu dereito de tanteo e retracto nos casos daquelas que teñen comunicado a súa venda, así como a dispoñibilidade de mecanismos de seguimento dos casos de cada un dos arrendatarios logo dos cambios de propiedade

[135162](#)**I 41348 (10/PRE-012122)****Grupo Parlamentario de En Marea****Chao Pérez, Luca e Cuña Bóveda, María de los Ángeles**

Sobre a contía destinada pola Consellería de Cultura e Turismo para o patrocinio da vixésimo terceira edición do Festival de Cinema Internacional de Ourense, así como as destinadas para ese fin nos anos anteriores

[135166](#)**I 41363 (10/PRE-012123)****Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego****Bará Torres, Xosé Luís e 5 máis**

Sobre a valoración do Goberno galego referida á posición do Goberno central en relación coa AP-9 e os anuncios realizados polo ministro de Fomento durante a súa visita a Galicia o 3 de outubro, así como as demandas trasladadas pola Xunta de Galicia respecto desa autoestrada e das infraestruturas viaria: ferroviarias, portuarias e aeroportuarias

[135168](#)**I 41400 (10/PRE-012124)****Grupo Parlamentario de En Marea****Quinteiro Araújo, Paula**

Sobre as medidas que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para rematar coas discriminacións laborais e salariais por razón de xénero que están a padecer as traballadoras do servizo de limpeza da Xunta de Galicia

[135172](#)**I 41402 (10/PRE-012125)****Grupo Parlamentario de En Marea****Vázquez Verao, Paula e Villares Naveira, Luís**

Sobre as razóns da Xunta de Galicia para non promover un acordo parlamentario co fin de impulsar un estudo relativo á creación dun centro público de referencia para a rehabilitación das persoas con dano cerebral adquirido, as súas intencións en relación coa promoción dunha estratexia galega de atención a esa doenza e as medidas que vai adoptar ao respecto

[135174](#)

I 41407 (10/PRE-012126)**Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia****Vilán Lorenzo, Patricia e 2 máis**

Sobre as previsións do Goberno galego respecto do deseño dun plan urxente de rexeneración ambiental, con memoria económica, das zonas protexidas de Galicia afectadas polos incendios forestais cada ano, e os datos ao respecto [135179](#)

I 41413 (10/PRE-012127)**Grupo Parlamentario de En Marea****Solla Fernández, Eva**

Sobre a valoración da Xunta de Galicia respecto da situación existente na actualidade en relación co concerto coa empresa que xestiona o hospital Povisa de Vigo, a súa opinión acerca da utilización do persoal do centro e da asistencia sanitaria á hora de exixir máis recursos públicos, a redución de camas e instalacións públicas do Sergas na Área sanitaria de Vigo e a inviabilidade do mantemento de concertos sanitarios de xeito estrutural no Servizo Galego de Saúde, así como a realización dalgún estudo sobre a viabilidade da asunción da atención sanitaria do centro [135181](#)

I 41423 (10/PRE-012128)**Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia****Blanco Rodríguez, Noela e 2 máis**

Sobre a carta remitida pola Consellería de Política Social aos centros dependentes dela referente ás actividades relacionadas coa celebración, o día 25 de novembro, do Día Internacional da Eliminación da Violencia contra a Muller [135184](#)

I 41428 (10/PRE-012129)**Grupo Parlamentario de En Marea****Solla Fernández, Eva**

Sobre as previsións do Goberno galego referidas á modificación da súa posición actual en relación co cobro polo Concello de Vigo do IBI correspondente ao Hospital Álvaro Cunqueiro, así como as razóns da Xerencia do Sergas para interpor alegacións, como representante da empresa concesionaria do centro e do Servizo Galego de Saúde, co fin de evitar a modificación da ordenanza fiscal ao respecto [135186](#)

I 41429 (10/PRE-012130)**Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia****Blanco Rodríguez, Noela e 2 máis**

Sobre a cobertura informativa dada pola RTVG ao encontro mantido o día 3 de decembro de 2018 polo secretario xeral do PSdeG coa ministra de Defensa, tralo que se anunciou a construción das fragatas F-110 para a Armada española no estaleiro público de Navantia en Ferrol [135188](#)

I 41437 (10/PRE-012131)**Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia****Vilán Lorenzo, Patricia e 2 máis**

Sobre a opinión do Goberno galego referida á idoneidade do asentamento de Ence, en Lourizán, na ría de Pontevedra, a súa información en relación coas causas da orixe do incendio declarado na factoría na mañá do 5 de decembro de 2018, e os datos ao respecto [135190](#)

I 41439 (10/PRE-012132)**Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia****Pierres López, María Luisa e 5 máis**

Sobre o número de vivendas protexidas de promoción pública cualificadas de xeito definitivo no ano 2017 e no que vai de 2018 na provincia da Coruña, así como a opinión do Goberno galego respecto dos datos das cualificacións definitivas de vivenda protexida que está a manexar o Observatorio de Vivenda e Solo dependente do Ministerio de Fomento

[135192](#)**I 41441 (10/PRE-012133)****Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia****Pierres López, María Luisa e 3 máis**

Sobre o número de vivendas protexidas de promoción pública cualificadas de xeito definitivo no ano 2017 e no que vai de 2018 na provincia de Lugo, así como a opinión do Goberno galego respecto dos datos das cualificacións definitivas de vivenda protexida que está a manexar o Observatorio de Vivenda e Solo dependente do Ministerio de Fomento

[135195](#)**I 41443 (10/PRE-012134)****Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia****Pierres López, María Luisa e 3 máis**

Sobre o número de vivendas protexidas de promoción pública cualificadas de xeito definitivo no ano 2017 e no que vai de 2018 na provincia de Ourense, así como a opinión do Goberno galego respecto dos datos das cualificacións definitivas de vivenda protexida que está a manexar o Observatorio de Vivenda e Solo dependente do Ministerio de Fomento

[135197](#)**I 41445 (10/PRE-012135)****Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia****Pierres López, María Luisa e 4 máis**

Sobre o número de vivendas protexidas de promoción pública cualificadas de xeito definitivo no ano 2017 e no que vai de 2018 na provincia de Pontevedra, así como a opinión do Goberno galego respecto dos datos das cualificacións definitivas de vivenda protexida que está a manexar o Observatorio de Vivenda e Solo dependente do Ministerio de Fomento

[135199](#)**I 41457 (10/PRE-012136)****Grupo Parlamentario de En Marea****Solla Fernández, Eva**

Sobre a opinión da Consellería referida ás situacións de non cobertura das baixas e permisos do persoal de enfermaría que se veñen producindo nas unidades de Coidados Intensivos e de Reanimación do Complexo Hospitalario de Vigo, así como as medidas previstas para evitar os movementos dese persoal para outras unidades, a cobertura das súas ausencias e o cumprimento das ratios correspondentes de xeito permanente

[135202](#)**I 41463 (10/PRE-012137)****Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia****Vilán Lorenzo, Patricia e 2 máis**

Sobre o desenvolvemento do proceso de tramitación do expediente administrativo correspondente á solicitude da empresa Racso Soluciones, S.L. de autorización para a xestión de valorización de

pneumáticos ao final da súa vida útil nunha nave en desuso do polígono de Botos, no concello de Lalín, as razóns do Goberno galego para non trasladar ao Concello a resolución de caducidade do expediente e o tipo de procedemento que vai seguir a Consellería de Medio Ambiente, Territorio e Vivenda para o novo trámite de avaliación ambiental [135205](#)

I 41471 (10/PRE-012138)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Pontón Mondelo, Ana Belén e 5 máis

Sobre as actuacións previstas polo Goberno galego para salvagardar o Centro Galego de Bos Aires [135208](#)

I 41474 (10/PRE-012139)

Grupo Parlamentario de En Marea

Cuña Bóveda, María de los Ángeles e Chao Pérez, Luca

Sobre as previsións do Goberno galego referidas ao mantemento do funcionamento da escola unitaria de Carnoedo, no concello de Sada, ou, se é o caso, as razóns para o seu peche [135212](#)

I 41481 (10/PRE-012140)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Rivas Cruz, José Luis e 5 máis

Sobre as actuacións previstas pola Consellería do Medio Rural en relación co tesouro xenético que supón a colección de variedades autóctonas de maceiras depositada en Guísamo e Mabegondo, a realización dalgún estudo de mercado referido ás súas posibilidades de futuro e de implantación, así como a consideración da posibilidade de apertura dunha liña de axudas para novas incorporacións á actividade hortofrutícola e o reforzo da actividade existente con especies autóctonas [135217](#)

I 41491 (10/PRE-012141)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Pierres López, María Luisa e 4 máis

Sobre as medidas específicas para a emancipación xuvenil e o acceso á vivenda das persoas mozas postas en marcha polo Goberno galego durante a X lexislatura, os seus resultados e os datos desagregados das persoas mozas de ata 35 anos inscritas no Rexistro Único de Demandantes de Vivenda de Galicia, así como a opinión da Xunta de Galicia respecto da necesidade de reforzar as medidas reflectidas no Plan estatal de vivenda con medidas específicas de apoio á emancipación e acceso á vivenda das persoas mozas galegas [135221](#)

I 41495 (10/PRE-012142)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Rodil Fernández, Olalla e 5 máis

Sobre a posición do Goberno galego en relación co proceso de recentralización política que se pretende levar a cabo no Estado español, así como co autogoberno de Galicia, e as actuacións previstas ao respecto [135224](#)

I 41504 (10/PRE-012143)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Rodil Fernández, Olalla e 5 máis

Sobre a opinión do Goberno galego referida á existencia en Galicia dos medios suficientes para garantir a protección das mulleres en situación de violencia machista, a realización dalgún análise en relación co caso rexistrado no Grove o 5 de decembro de 2018 e o coñecemento das carencias denunciadas polas Forzas de Seguridade que traballan nese eido en Galicia, así como as medidas adoptadas ou previstas ao respecto [135227](#)

2. Elección e composición do Parlamento, réxime e goberno interior, organización e funcionamento

2.4. Organización e funcionamento do Parlamento

2.4.3. Convocatorias

■ Sesión plenaria (día 18 de decembro de 2018, ás 10.00 horas) [135037](#)

■ Sesión plenaria (día 18 de decembro de 2018, a continuación da anterior) [135037](#)

1. Procedementos parlamentarios

1.4. Procedementos de información

1.4.4. Preguntas

1.4.4.3. Preguntas para resposta por escrito

A Mesa do Parlamento, na súa sesión do día 12 de decembro de 2018, adoptou os seguintes acordos:

Admisión a trámite e publicación

- 41166 (10/PRE-012086)

Grupo Parlamentario de En Marea

Vázquez Verao, Paula e 3 máis

Sobre o contido da circular remitida pola Consellería de Política Social aos centros dependentes dela en relación coa participación do persoal nos actos previstos co gallo da celebración, o día 25 de novembro, do Día Internacional da Eliminación da Violencia contra a Muller

- 41179 (10/PRE-012088)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Torrado Quintela, Julio e 2 máis

Sobre a opinión da Xunta de Galicia respecto da posible ineficiencia do gasto en tratamentos oncolóxicos que se ofrecen a través do Sistema público de saúde, así como a actuación que vai levar a cabo en relación coas afirmacións realizadas ao respecto por unha persoa comparecente na Comisión de investigación para determinar as consecuencias dos recortes e das privatizacións no sistema sanitario galego

- 41181 (10/PRE-012089)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Díaz Villoslada, Juan Manuel e 2 máis

Sobre a posible recepción por parte da Xunta de Galicia das propostas presentadas polo Concello de Miño para a súa inclusión no Plan de transporte público de Galicia que se está a tramitar, a súa valoración ao respecto e as actuacións previstas para mellorar de xeito substancial os servizos de transporte que afectan ese concello

- 41186 (10/PRE-012090)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Vilán Lorenzo, Patricia e 3 máis

Sobre a opinión do Goberno galego respecto do desenvolvemento do proxecto denominado *Fiscalía Dixital*, así como o coñecemento do desaxuste que presenta o sistema LexNet en relación coa aplicación informática Fortuny e as súas intencións referidas á realización dunha auditoría externa que avalíe a implantación dese sistema nas fiscalías de Galicia

- 41206 (10/PRE-012091)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Álvarez Martínez, Luis Manuel e Pierres López, María Luisa

Sobre a opinión da Xunta de Galicia referida ao dereito da cidadanía das áreas metropolitanas de Vigo e da Coruña a usar, de xeito gratuíto, as autoestradas AG-57, Puxeiros-Val Miñor, e AG-55, A Coruña-Carballo, así como os resultados do mantemento do actual réxime de peaxes nas autoestradas de competencia autonómica e a dispoñibilidade dalgunha valoración do custo económico que suporía a liberalización desas peaxes

- 41213 (10/PRE-012092)

Grupo Parlamentario de En Marea

Vázquez Verao, Paula

Sobre as previsións da Xunta de Galicia referidas ao arranxo, namentres non entre en servizo o novo edificio, das carencias e deficiencias que presenta en materia de climatización e accesibilidade o Centro de Saúde de Escarón, a data estimada para a posta en funcionamento do novo centro e as súas intencións respecto da posibilidade de adaptar o actual a novos usos sociais, así como do incremento da dotación de medios humanos na Atención Primaria do concello do Saviñao

- 41220 (10/PRE-012093)

Grupo Parlamentario de En Marea

Villares Naveira, Luis e Vázquez Verao, Paula

Sobre o coñecemento pola Xunta de Galicia da situación de precariedade na que se atopa o Grupo de Emerxencia Supramunicipal Terra Chá, as súas razóns para non levar a cabo algunha actuación ao respecto, así como as súas intencións referidas á realización dunha investigación en relación coa atención do aviso do accidente laboral ocorrido o 25 de novembro no concello de Begonte

- 41229 (10/PRE-012094)

Grupo Parlamentario de En Marea

Solla Fernández, Eva

Sobre as previsións da Consellería de Sanidade respecto da dotación ao novo centro de saúde da Estrada dunha base para o 061

- 41236 (10/PRE-012095)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Rivas Cruz, José Luis e 5 máis

Sobre a opinión do Goberno galego referida ao expediente de tramitación do proxecto de instalación dunha planta de pneumáticos usados no polígono de Botos, no concello de Lalín

- 41265 (10/PRE-012096)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Rodríguez Rumbo, Matilde Begoña e 3 máis

Sobre as previsións da Xunta de Galicia respecto da realización, no ano 2019, do debate correspondente ao II Pacto Local galego

- 41276 (10/PRE-012097)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Blanco Rodríguez, Noela e 3 máis

Sobre a valoración da Xunta de Galicia referida ás condicións de seguridade que presenta o Camiño circular de Valdeorras e a proposta realizada polo Concello da Rúa para o seu acondicionamento e

mellora, a execución nos últimos anos dalgunha obra para ese fin e o coñecemento dos atrancos e perigos que hai para as persoas usuarias no tramo comprendido entre Vilarmartín e A Rúa, así como as medidas previstas ao respecto

- 41281 (10/PRE-012098)

Grupo Parlamentario de En Marea

Solla Fernández, Eva

Sobre a dispoñibilidade polo Servizo Galego de Saúde dos medios necesarios para garantir os dereitos das persoas enfermas terminais, así como a garantía na actualidade, polo Goberno galego, do cumprimento do disposto na Lei 5/2015

- 41291 (10/PRE-012099)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Torrado Quintela, Julio e Blanco Rodríguez, Noela

Sobre a opinión do Goberno galego respecto da incidencia que ten para a cidadanía a actual situación do servizo de pediatria do Sistema galego de saúde, así como as actuacións que vai levar a cabo ao respecto

- 41295 (10/PRE-012100)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a desigualdade salarial na provincia da Coruña

- 41296 (10/PRE-012101)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a desigualdade salarial na provincia de Ourense

- 41298 (10/PRE-012102)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a desigualdade salarial na provincia de Pontevedra

- 41299 (10/PRE-012103)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a desigualdade salarial na provincia de Lugo

- 41300 (10/PRE-012104)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a discriminación salarial das persoas galegas máis novas, en concreto, na provincia da Coruña

- 41301 (10/PRE-012105)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a discriminación salarial das persoas galegas máis novas, en concreto, na provincia de Ourense

- 41302 (10/PRE-012106)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a discriminación salarial das persoas galegas máis novas, en concreto, na provincia de Pontevedra

- 41303 (10/PRE-012107)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a discriminación salarial das persoas galegas máis novas, en concreto, na provincia de Lugo

- 41304 (10/PRE-012108)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a pobreza laboral na provincia de Lugo

- 41305 (10/PRE-012109)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a pobreza laboral na provincia da Coruña

- 41307 (10/PRE-012110)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a pobreza laboral na provincia de Ourense

- 41308 (10/PRE-012111)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a pobreza laboral na provincia de Pontevedra

- 41321 (10/PRE-012112)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Blanco Rodríguez, Noela e Torrado Quintela, Julio

Sobre a apertura dun expediente disciplinario a un locutor da CRTVG por compatibilizar o seu traballo no ente público con outros, así como as actuacións previstas ao respecto

- 41330 (10/PRE-012113)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia de Lugo, en especial naquelas actividades nas que acada a maior intensidade

- 41331 (10/PRE-012114)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia da Coruña, en especial naquelas actividades nas que acada a maior intensidade

- 41332 (10/PRE-012115)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia de Pontevedra, en especial naquelas actividades nas que acada a maior intensidade

- 41333 (10/PRE-012116)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia de Ourense, en especial naquelas actividades nas que acada a maior intensidade

- 41334 (10/PRE-012117)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia de Ourense, de xeito especial no que atinxe á concentración de mulleres nos tramos máis baixos da escala salarial

- 41335 (10/PRE-012118)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia de Pontevedra, de xeito especial no que atinxe á concentración de mulleres nos tramos máis baixos da escala salarial

- 41336 (10/PRE-012119)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia da Coruña, de xeito especial no que atinxe á concentración de mulleres nos tramos máis baixos da escala salarial

- 41337 (10/PRE-012120)

Grupo Parlamentario de En Marea

Lago Peñas, José Manuel

Sobre as actuacións que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para combater a fenda salarial que padecen as mulleres na provincia de Lugo, de xeito especial no que atinxe á concentración de mulleres nos tramos máis baixos da escala salarial

- 41345 (10/PRE-012121)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Pierres López, María Luisa e 3 máis

Sobre a valoración do Goberno galego en relación coa entrada no mercado inmobiliario de Galicia de varias Sociedades Anónimas Cotizadas de Inversión Inmobiliaria, Socimis, xestoras de edificacións de vivendas, as consecuencias que isto supón para as persoas arrendatarias, en especial nas edificacións de protección oficial destinadas ao alugamento social, e a formulación do exercicio do seu dereito de tanteo e retracto nos casos daquelas que teñen comunicado a súa venda, así como a dispoñibilidade de mecanismos de seguimento dos casos de cada un dos arrendatarios logo dos cambios de propiedade

- 41348 (10/PRE-012122)

Grupo Parlamentario de En Marea

Chao Pérez, Luca e Cuña Bóveda, María de los Ángeles

Sobre a contía destinada pola Consellería de Cultura e Turismo para o patrocinio da vixésimo terceira edición do Festival de Cinema Internacional de Ourense, así como as destinadas para ese fin nos anos anteriores

- 41363 (10/PRE-012123)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Bará Torres, Xosé Luís e 5 máis

Sobre a valoración do Goberno galego referida á posición do Goberno central en relación coa AP-9 e os anuncios realizados polo ministro de Fomento durante a súa visita a Galicia o 3 de outubro, así como as demandas trasladadas pola Xunta de Galicia respecto desa autoestrada e das infraestruturas viaria: ferroviarias, portuarias e aeroportuarias

- 41400 (10/PRE-012124)

Grupo Parlamentario de En Marea

Quinteiro Araújo, Paula

Sobre as medidas que está a levar a cabo a Xunta de Galicia para rematar coas discriminacións laborais e salariais por razón de xénero que están a padecer as traballadoras do servizo de limpeza da Xunta de Galicia

- 41402 (10/PRE-012125)

Grupo Parlamentario de En Marea

Vázquez Verao, Paula e Villares Naveira, Luis

Sobre as razóns da Xunta de Galicia para non promover un acordo parlamentario co fin de impulsar un estudo relativo á creación dun centro público de referencia para a rehabilitación das persoas con dano cerebral adquirido, as súas intencións en relación coa promoción dunha estratexia galega de atención a esa doenza e as medidas que vai adoptar ao respecto

- 41407 (10/PRE-012126)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Vilán Lorenzo, Patricia e 2 máis

Sobre as previsións do Goberno galego respecto do deseño dun plan urxente de rexeneración ambiental, con memoria económica, das zonas protexidas de Galicia afectadas polos incendios forestais cada ano, e os datos ao respecto

- 41413 (10/PRE-012127)

Grupo Parlamentario de En Marea

Solla Fernández, Eva

Sobre a valoración da Xunta de Galicia respecto da situación existente na actualidade en relación co concerto coa empresa que xestiona o hospital Povisa de Vigo, a súa opinión acerca da utilización do persoal do centro e da asistencia sanitaria á hora de exixir máis recursos públicos, a redución de camas e instalacións públicas do Sergas na Área sanitaria de Vigo e a inviabilidade do mantemento de concertos sanitarios de xeito estrutural no Servizo Galego de Saúde, así como a realización dalgún estudo sobre a viabilidade da asunción da atención sanitaria do centro

- 41423 (10/PRE-012128)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Blanco Rodríguez, Noela e 2 máis

Sobre a carta remitida pola Consellería de Política Social aos centros dependentes dela referente ás actividades relacionadas coa celebración, o día 25 de novembro, do Día Internacional da Eliminación da Violencia contra a Muller

- 41428 (10/PRE-012129)

Grupo Parlamentario de En Marea

Solla Fernández, Eva

Sobre as previsións do Goberno galego referidas á modificación da súa posición actual en relación co cobro polo Concello de Vigo do IBI correspondente ao Hospital Álvaro Cunqueiro, así como as razóns da Xerencia do Sergas para interpor alegacións, como representante da empresa concesionaria do centro e do Servizo Galego de Saúde, co fin de evitar a modificación da ordenanza fiscal ao respecto

- 41429 (10/PRE-012130)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Blanco Rodríguez, Noela e 2 máis

Sobre a cobertura informativa dada pola RTVG ao encontro mantido o día 3 de decembro de 2018 polo secretario xeral do PSdeG coa ministra de Defensa, tralo que se anunciou a construción das fragatas F-110 para a Armada española no estaleiro público de Navantia en Ferrol

- 41437 (10/PRE-012131)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Vilán Lorenzo, Patricia e 2 máis

Sobre a opinión do Goberno galego referida á idoneidade do asentamento de Ence, en Lourizán, na ría de Pontevedra, a súa información en relación coas causas da orixe do incendio declarado na factoría na mañá do 5 de decembro de 2018, e os datos ao respecto

- 41439 (10/PRE-012132)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Pierres López, María Luisa e 5 máis

Sobre o número de vivendas protexidas de promoción pública cualificadas de xeito definitivo no ano 2017 e no que vai de 2018 na provincia da Coruña, así como a opinión do Goberno galego respecto dos datos das cualificacións definitivas de vivenda protexida que está a manexar o Observatorio de Vivenda e Solo dependente do Ministerio de Fomento

- 41441 (10/PRE-012133)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Pierres López, María Luisa e 3 máis

Sobre o número de vivendas protexidas de promoción pública cualificadas de xeito definitivo no ano 2017 e no que vai de 2018 na provincia de Lugo, así como a opinión do Goberno galego respecto dos datos das cualificacións definitivas de vivenda protexida que está a manexar o Observatorio de Vivenda e Solo dependente do Ministerio de Fomento

- 41443 (10/PRE-012134)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Pierres López, María Luisa e 3 máis

Sobre o número de vivendas protexidas de promoción pública cualificadas de xeito definitivo no ano 2017 e no que vai de 2018 na provincia de Ourense, así como a opinión do Goberno galego respecto dos datos das cualificacións definitivas de vivenda protexida que está a manexar o Observatorio de Vivenda e Solo dependente do Ministerio de Fomento

- 41445 (10/PRE-012135)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Pierres López, María Luisa e 4 máis

Sobre o número de vivendas protexidas de promoción pública cualificadas de xeito definitivo no ano 2017 e no que vai de 2018 na provincia de Pontevedra, así como a opinión do Goberno galego respecto dos datos das cualificacións definitivas de vivenda protexida que está a manexar o Observatorio de Vivenda e Solo dependente do Ministerio de Fomento

- 41457 (10/PRE-012136)

Grupo Parlamentario de En Marea

Solla Fernández, Eva

Sobre a opinión da Consellería referida ás situacións de non cobertura das baixas e permisos do persoal de enfermaría que se veñen producindo nas unidades de Coidados Intensivos e de Reanimación do Complexo Hospitalario de Vigo, así como as medidas previstas para evitar os movementos dese persoal para outras unidades, a cobertura das súas ausencias e o cumprimento das ratios correspondentes de xeito permanente

- 41463 (10/PRE-012137)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Vilán Lorenzo, Patricia e 2 máis

Sobre o desenvolvemento do proceso de tramitación do expediente administrativo correspondente á solicitude da empresa Racso Soluciones, S.L. de autorización para a xestión de valorización de

pneumáticos ao final da súa vida útil nunha nave en desuso do polígono de Botos, no concello de Lalín, as razóns do Goberno galego para non trasladar ao Concello a resolución de caducidade do expediente e o tipo de procedemento que vai seguir a Consellería de Medio Ambiente, Territorio e Vivenda para o novo trámite de avaliación ambiental

- 41471 (10/PRE-012138)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Pontón Mondelo, Ana Belén e 5 máis

Sobre as actuacións previstas polo Goberno galego para salvagardar o Centro Galego de Bos Aires

- 41474 (10/PRE-012139)

Grupo Parlamentario de En Marea

Cuña Bóveda, María de los Ángeles e Chao Pérez, Luca

Sobre as previsións do Goberno galego referidas ao mantemento do funcionamento da escola unitaria de Carnoedo, no concello de Sada, ou, se é o caso, as razóns para o seu peche

- 41481 (10/PRE-012140)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Rivas Cruz, José Luis e 5 máis

Sobre as actuacións previstas pola Consellería do Medio Rural en relación co tesouro xenético que supón a colección de variedades autóctonas de maceiras depositada en Guísamo e Mabegondo, a realización dalgún estudo de mercado referido ás súas posibilidades de futuro e de implantación, así como a consideración da posibilidade de apertura dunha liña de axudas para novas incorporacións á actividade hortofrutícola e o reforzo da actividade existente con especies autóctonas

- 41491 (10/PRE-012141)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Pierres López, María Luisa e 4 máis

Sobre as medidas específicas para a emancipación xuvenil e o acceso á vivenda das persoas mozas postas en marcha polo Goberno galego durante a X lexislatura, os seus resultados e os datos desagregados das persoas mozas de ata 35 anos inscritas no Rexistro Único de Demandantes de Vivenda de Galicia, así como a opinión da Xunta de Galicia respecto da necesidade de reforzar as medidas reflectidas no Plan estatal de vivenda con medidas específicas de apoio á emancipación e acceso á vivenda das persoas mozas galegas

- 41495 (10/PRE-012142)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Rodil Fernández, Olalla e 5 máis

Sobre a posición do Goberno galego en relación co proceso de recentralización política que se pretende levar a cabo no Estado español, así como co autogoberno de Galicia, e as actuacións previstas ao respecto

- 41504 (10/PRE-012143)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Rodil Fernández, Olalla e 5 máis

Sobre a opinión do Goberno galego referida á existencia en Galicia dos medios suficientes para garantir a protección das mulleres en situación de violencia machista, a realización dalgún análise en relación co caso rexistrado no Grove o 5 de decembro de 2018 e o coñecemento das carencias denunciadas polas Forzas de Seguridade que traballan nese eido en Galicia, así como as medidas adoptadas ou previstas ao respecto

Santiago de Compostela, 12 de decembro de 2018

Diego Calvo Pouso

Vicepresidente 1º

2. Elección e composición do Parlamento, réxime e goberno interior, organización e funcionamento

2.4. Organización e funcionamento do Parlamento

2.4.3. Convocatorias

Sesión plenaria (día 18 de decembro de 2018, ás 10.00 horas)

A Presidencia, de conformidade co disposto no artigo 53 do Regulamento do Parlamento, resolveu convocar o Pleno do Parlamento para realizar a súa sesión o próximo día 18 de decembro de 2018, ás 10:00 horas, no pazo do Parlamento.

De acordo coa Xunta de Portavoces e a Mesa, na reunión do día 12 de decembro de 2018, a orde do día da sesión é a seguinte:

Punto 1.

Debate e votación do ditame, emitido pola Comisión 3ª, Economía, Facenda e Orzamentos, sobre o Proxecto de lei de orzamentos xerais da Comunidade Autónoma de Galicia para o ano 2019 (09/PL-000010 doc. núm. 39155)

Publicación ditame da Comisión, BOPG nº 396, do 12.12.2018

Santiago de Compostela, 12 de decembro de 2018

Miguel Ángel Santalices Vieira

Presidente

Sesión plenaria (día 18 de decembro de 2018, a continuación da anterior)

A Presidencia, de conformidade co disposto no artigo 53 do Regulamento do Parlamento, resolveu convocar o Pleno do Parlamento para realizar unha sesión o próximo día 18 de decembro de 2018, ao remate da sesión plenaria orzamentaria, no pazo do Parlamento.

De acordo coa Xunta de Portavoces e a Mesa, na reunión do día 12 de decembro de 2018, a orde do día da sesión é a seguinte:

Punto 1. Textos lexislativos

1.1 Debate e votación do ditame, emitido pola Comisión 3ª, Economía, Facenda e Orzamentos, sobre o proxecto de lei de medidas fiscais e administrativas (39156, 10/PL-000011)

Publicación ditame da Comisión, BOPG nº 397, do 13.12.2018

1.2 Debate de toma en consideración da Proposición de lei, do Grupo Parlamentario de En Marea, pola que se regula o sistema de provisión dos postos de xefatura e coordinación das institucións sanitarias do Servizo Galego de Saúde (doc. núm. 38843, 10/PPL-000027)

Publicación da iniciativa, BOPG nº 374, do 19.10.2018

1.3 Debate de toma en consideración da Proposición de lei, do Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego, de reforma da Lei 9/2011, do 9 de novembro de 2011, dos medios públicos de comunicación audiovisual de Galicia (doc. núm. 39019, 10/PPL-000030)

Publicación da iniciativa, BOPG nº 374, do 19.10.2018

Punto 2. Mocións

2.1 41511 (10/MOC-000118)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Rivas Cruz, José Luis

Sobre as actuacións que debe levar a cabo o Goberno galego en relación coa reforma da Política Agraria Común para o período 2021-2017. (Moción, a consecuencia da Interpelación nº 40091, publicada no BOPG nº 386, do 21.11.2018, e debatida na sesión plenaria do 04.12.2018)

Publicación da iniciativa, BOPG nº 397, do 13.12.2018

2.2 41551 (10/MOC-000119)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Torrado Quintela, Julio

Sobre as actuacións que debe levar a cabo o Goberno galego en relación coa sanidade pública de Galicia. (Moción, a consecuencia da Interpelación nº 39327, publicada no BOPG n. 378, do 31.10.2018, e debatida na sesión plenaria do 04.12.2018)

Publicación da iniciativa, BOPG nº 397, do 13.12.2018

2.3 41639 (10/MOC-000120)

Grupo Parlamentario de En Marea

Casal Vidal, Francisco e Lago Peñas, José Manuel

Sobre as medidas que debe adoptar o Goberno galego en relación emprego da industria do automóbil. (Moción, a consecuencia da Interpelación nº 40351, publicada no BOPG nº 386, do 21.11.2018, e debatida na sesión plenaria do 04.12.2018)

Publicación da iniciativa, BOPG nº 397, do 13.12.2018

Punto 3. Proposicións non de lei

3.1 5566 (10/PNP-000470)

Grupo Parlamentario Popular de Galicia

Trenor López, Gonzalo e oito deputados/as máis

Sobre a solicitude pola Xunta de Galicia ao Concello da Coruña da cesión dos espazos axeitados no mercado de Santa Lucía para prestar asistencia sanitaria aos usuarios do Centro de Saúde Federico Tapia

Publicación da iniciativa, BOPG nº 75, do 01.03.2017

3.2 31022 (10/PNP-002298)

Grupo Parlamentario de En Marea

Cal Ogando, Marcos e Sánchez García, Antón

Sobre as actuacións que debe levar a cabo o Goberno galego en relación co proxecto de execución da autovía do Atlántico no traxecto A Coruña-O Porriño, o destino dos orzamentos previstos para ese fin ao rescate da AP-9 e a elaboración dun estudo para o seu reforzo, así como o cumprimento do acordo parlamentario referido ao incremento das frecuencias e adaptación dos horarios do servizo ferroviario do eixe atlántico, a redución do prezo dos billetes nel e o inicio dos trámites para o rescate da concesión da AP-9

Publicación da iniciativa, BOPG nº 309, do 23.05.2018

3.3 32796 (10/PNP-002475)

Grupo Parlamentario de En Marea

Vázquez Verao, Paula

Sobre o impulso pola Xunta de Galicia, antes do ano 2020, dun estudo específico respecto do financiamento e implantación da renda básica universal en Galicia

Publicación da iniciativa, BOPG nº 328, do 28.06.2018

3.4 34510 (10/PNP-002591)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Prado Cores, María Montserrat e cinco deputados/as máis

Sobre as actuacións que debe realizar o Goberno galego en relación coa demanda de profesionais no Sergas, especialmente nos puntos de atención continuada

Publicación da iniciativa, BOPG nº 349, do 31.08.2018

3.5 38833 (10/PNP-002892)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Pierres López, María Luisa e cinco deputados/as máis

Sobre as actuacións que debe levar a cabo a Xunta de Galicia en relación coas medidas de minora- ción dos impostos anunciadas para a compra de vivenda habitual usada, así como para a xente moza, familias numerosas e persoas con discapacidade

Publicación da iniciativa, BOPG nº 375, do 24.10.2018

3.6 40364 (10/PNP-003033)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Presas Bergantiños, Noa e cinco deputados/as máis

Sobre as modificacións que debe introducir o Goberno galego nas bases reguladoras reflectidas na Resolución do 17 de marzo de 2017, da Secretaría Xeral de Igualdade, para a concesión da pres- tación periódica para mulleres que sofren violencia de xénero, así como a que debe aplicar na re- solución que dite para ese fin para o ano 2019

Publicación da iniciativa, BOPG nº 386, do 21.11.2018

3.7 41089 (10/PNP-003101)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Burgo López, María de la Concepción e dous deputados/as máis

Sobre as actuacións que debe levar a cabo o Goberno galego en relación coas intervencións e as obras denunciadas nos camiños Primitivo e Francés polas distintas asociacións de defensa dos camiños de Santiago, así como cos proxectos e as obras de acondicionamento e mellora que se realicen no Camiño

Publicación da iniciativa, BOPG nº 394, do 05.12.2018

3.8 41145 (10/PNP-003108)

Grupo Parlamentario Popular de Galicia

Fernández Prado, Martín e sete deputados/as máis

Sobre as actuacións que debe levar a cabo o Goberno galego en relación coas peaxes das autoestradas AG-55 e AG-57, así como as demandas que debe realizar ao Ministerio de Fomento en relación coas peaxes e o financiamento das obras nas autoestradas AP-53 e AP-9

Publicación da iniciativa, BOPG nº 394, do 05.12.2018

Punto 4. Interpelacións

4.1 35663 (10/INT-001186)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Vilán Lorenzo, Patricia e dous deputados/as máis

Sobre a política do Goberno galego en relación co cumprimento da Lei 4/2017, do 3 de outubro, de protección e benestar dos animais de compañía

Publicación da iniciativa, BOPG nº 354, do 12.09.2018

4.2 39120 (10/INT-001292)

Grupo Parlamentario de En Marea

Casal Vidal, Francisco

Sobre a política do Goberno galego en relación coa información aos consumidores respecto das tarifas eléctricas

Publicación da iniciativa, BOPG nº 375, do 24.10.2018

4.3 40773 (10/INT-001353)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Díaz Villoslada, Juan Manuel e catro deputados/as máis

Sobre a política do Goberno galego en relación coa mellora da profesionalización dos servizos de emerxencias e protección civil

Publicación da iniciativa, BOPG nº 390, do 28.11.2018

Punto 5. Preguntas para resposta oral do presidente da Xunta

5.1 41648 (10/POPX-000121)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Pontón Mondelo, Ana Belén

Sobre a posibilidade de esconder a situación da sanidade pública mediante a información que emite a CRTVG

Publicación da iniciativa, BOPG nº 397, do 13.12.2018

5.2 41649 (10/POPX-000122)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Fernández Leiceaga, Xoaquín María

Sobre as políticas previstas polo Goberno galego para mellorar a situación da mocidade

Publicación da iniciativa, BOPG nº 397, do 13.12.2018

5.3 41650 (10/POPX-000123)

Grupo Parlamentario de En Marea

Villares Naveira, Luis

Sobre as actuacións previstas polo Goberno galego para parar o continuo deterioro da sanidade pública de Galicia, que ten provocado a dimisión do 80% dos xefes de servizo da Área sanitaria de Vigo

Publicación da iniciativa, BOPG nº 397, do 13.12.2018

Punto 6. Preguntas ao Goberno

6.1 38937 (10/POP-004556)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Presas Bergantiños, Noa e cinco deputados/as máis

Sobre as actuacións previstas polo Goberno galego para evitar o peche da factoría de Alcoa na Coruña e a perda dos postos de traballo

Publicación da iniciativa, BOPG nº 375, do 24.10.2018

6.2 41460 (10/PUP-000207)

Grupo Parlamentario Popular de Galicia

Vázquez Domínguez, Sandra e seis deputados/as máis

Sobre as medidas que está a adoptar o Goberno galego para contribuír a consolidar o esforzo en I+D+i que se vén realizando, principalmente ao abeiro do Plan Galicia Innova 2020

Publicación da iniciativa, BOPG nº 397, do 13.12.2018

6.3 41647 (10/PUP-000210)

Grupo Parlamentario de En Marea

Villares Naveira, Luis e trece deputados/as máis

Sobre as actuacións urxentes de carácter orzamentario ou informativo que vai adoptar a Xunta de Galicia para paliar os efectos que vai ter para miles de familias a perda do Bono Social Eléctrico

Publicación da iniciativa, BOPG nº 397, do 13.12.2018

6.4 40523 (10/POP-004730)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Díaz Villoslada, Juan Manuel e tres deputados/as máis

Sobre as medidas adoptadas polo Goberno galego para garantir o futuro do Centro Galego de Bos Aires, preservando o seu patrimonio artístico, documental e bibliográfico, así como os servizos sanitarios que presta ás persoas asociadas

Publicación da iniciativa, BOPG nº 390, do 28.11.2018

6.5 40853 (10/PUP-000206)

Grupo Parlamentario de En Marea

Villares Naveira, Luis e trece deputados/as máis

Sobre as medidas previstas polo Goberno galego para a conservación do Camiño Francés como patrimonio da humanidade, singularmente ao seu paso polo concello de Touro

Publicación da iniciativa, BOPG nº 390, do 28.11.2018

6.6 41598 (10/PUP-000209)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego

Pontón Mondelo, Ana Belén e cinco deputados/as máis

Sobre as actuacións previstas pola Xunta de Galicia para salvagardar o Centro Galego de Buenos Aires

Publicación da iniciativa, BOPG nº 397, do 13.12.2018

6.7 38011 (10/POP-004463)

Grupo Parlamentario de En Marea

Solla Fernández, Eva

Sobre a opinión da Xunta de Galicia respecto da utilización do persoal do Hospital Povisa por parte da empresa que xestiona ese centro hospitalario á hora de exixir máis recursos públicos

Publicación da iniciativa, BOPG nº 368, do 10.10.2018

6.8 40988 (10/POP-004787) (c.e. 12641)

Grupo Parlamentario Popular de Galicia

Rey Varela, José Manuel e dez deputados/as máis

Sobre o estado de tramitación do expediente e os prazos estimados pola consellaría para o inicio das obras de remodelación do complexo hospitalario universitario de Ferrol

Publicación da iniciativa, BOPG nº 394, do 05.12.2018

6.9 41046 (10/POP-004792)

Grupo Parlamentario de En Marea

Sánchez García, Antón e Miranda Pena, Flora María

Sobre a dispoñibilidade por parte da Administración sanitaria pública galega dalgún plan estratéxico de continxencia para organizar, estruturar, planificar e ordenar a atención pediátrica no concello de Cuntis

Publicación da iniciativa, BOPG nº 394, do 05.12.2018

6.10 41592 (10/PUP-000208)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia

Torrado Quintela, Julio e dous deputados/as máis

Sobre a consideración por parte da Xunta de Galicia da dimisión en bloque de numerosos xefes de servizo de Atención Primaria na área sanitaria de Vigo como un punto de necesaria inflexión na súa política sanitaria

Publicación da iniciativa, BOPG nº 397, do 13.12.2018

Os grupos parlamentarios poderán presentar emendas ás mocións e ás proposicións non de lei ata seis horas antes do inicio da sesión, ao abeiro do disposto no artigo 161.2 do Regulamento.

Santiago de Compostela, 12 de decembro de 2018

Miguel Ángel Santalices Vieira

Presidente

Á MESA DO PARLAMENTO

Paula Vázquez Verao, Paula Quinteiro Araujo, Marcos Cal Ogando e Flora María Miranda Pena, deputadas e deputado do **Grupo Parlamentario de En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presentan a seguinte **Pregunta** para a súa resposta **escrita**.

Unha traballadora do Centro de Día de Ribadeo denunciou que a **Consellería de Política Social prohibiu ao persoal do servizo** sumarse a calquera acto reivindicativo no 25-N que non fora o **institucional** promovido pola **Xunta de Galicia**.

O propio persoal do Centro de Día levaba tempo preparando actividades propias para o Día contra a Violencia Machista, a celebrar no marco dos actos do 23 de novembro, promovidos polo Concello, que se adheriu á campaña “En negro contra as violencias machistas”, sen embargo, segundo denuncia a traballadora, chegou un aviso ao centro por parte da Consellería de Política Social informando de que a Consellería de Política Social non permitía participar ao persoal doutra campaña que non fora a institucional da Xunta.

Por estes feitos, unha traballadora do centro dirixiu unha carta á Xunta sinalando que a advertencia de Política Social lles supuxo "dicir non a un proxecto transversal e en equipo que leva xestándose tres meses coa colaboración e participación de toda a comunidade", a un “proxecto inclusivo”, a “unha intervención terapéutica centrada nas persoas maiores”.

Dita advertencia vai contra a liberdade de expresión e é unha manifesta actitude de sectarismo político.

Ante a carta, a Consellería de Política Social, preguntada polo Xornal Praza.gal, sinalou que non “prohibiu” secundar outras campañas, senón que “lembrou” cal era a “oficial”. Asemade, admítese o envío dunha "circular" a estes centros sobre a campaña do 25 de novembro.

Polo exposto, as deputadas e deputado que subscriben, formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

- Cal é o contido da circular que se enviou aos centros de Política Social sobre o 25N?
- Non considera unha coacción “lembrar” que a única campaña oficial do 25N é a da Xunta?
- Non lle parece que o persoal se pode ver condicionado por esta advertencia e que é un recorte da súa liberdade de expresión?
- Que lle parecen as consecuencias de dita advertencia?
- Por que a Xunta persiste no rexeitamento e sectarismo en materia de campañas do 25N, rexeitando a promovida por un cento de administracións locais galegas?

Santiago de Compostela, 30 de novembro de 2018.

Asdo.: Paula Vázquez Verao

Paula Quinteiro Araujo

Marcos Cal Ogando

Flora Miranda Pena

Deputadas e deputado do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

Paula Vázquez Verao na data 30/11/2018 10:27:15

Paula Quinteiro Araújo na data 30/11/2018 10:27:25

Marcos Cal Ogando na data 30/11/2018 10:27:31

Flora María Miranda Pena na data 30/11/2018 10:27:40

Á Mesa do Parlamento

Julio Torrado Quintela, Xoaquín Fernández Leiceaga e Noela Blanco Rodríguez, deputados e deputada pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

O Partido Popular vén de retorcer a Comisión de Investigación para determinar as consecuencias dos recortes e privatización do sistema sanitario galego (2009-2018), con especial incidencia en casos como a non dispensación de medicamentos aos enfermos da hepatitis C ou o falecemento dun paciente sen atención no PAC de A Estrada creada no Parlamento de Galicia grazas a un acordo dos grupos da oposición, para terminar por impoñer o plan de traballo de maneira unilateral negándose a todo diálogo e vetando a presenza de determinados comparecentes e a obtención de moita documentación.

Dentro destas circunstancias, a comparecencia de persoas que o PP citou para formular foron defendidas como “de moito interese” e que formulaban “opinións expertas” que trasladaban “a visión que non se quere coñecer”. Dende o Grupo Parlamentario Popular valorouse como “moi representativas” da situación da sanidade ás persoas comparecentes, validando de antemán a súa posición.

Nunha sesión celebrada o 28 de novembro, unha persoa comparecente a petición do PP formulou na súa intervención que “é un problema que se están dando tratamentos oncolóxicos a pacientes que non teñen máis perspectiva que un par de meses por diante, e estamos gastando medio millón de euros por gañar o equivalente a un ano de vida axustado por calidade, e este medio millón de euros produciría moitísima máis saúde utilizado noutros programas.”

Dada a validación previa dos poñentes que se fixo dende o Grupo Popular, que foi unha comparecente a petición do Grupo Popular e que na intervención posterior do Partido Popular na citada Comisión non existiu ningunha valoración oposta, matiz, apreciación ou contrariedade a estas afirmacións, nin que existiran declaracións públicas tanto do propio Grupo Popular como da propia Xunta de Galicia, pode considerarse a confirmación da súa aceptación.

Por todo o exposto, os deputados e a deputada que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Considera a Xunta de Galicia que está sendo ineficiente o gasto en tratamentos oncolóxicos que se ofrece a través do Sistema público de saúde?
2. Como valora a Xunta de Galicia que o partido que sustenta ao goberno asuma como válidas estas afirmacións?
3. Ten previsto a Xunta de Galicia expoñer publicamente algunha opinión ou posición contraria a estas afirmacións para desvincularse delas?
4. Cre a Xunta de Galicia que é minimamente decente asumir como válidas afirmacións coma estas?
5. Comparte a Xunta de Galicia a afirmación feita pola poñente da citada Comisión que compareceu a petición do Grupo Popular?

Pazo do Parlamento, 30 de novembro de 2018

Asdo.: Julio Torrado Quintela

Xoaquín Fernández Leiceaga

Noela Blanco Rodríguez

Deputados e deputada do G.P. dos Socialistas de Galicia

Asinado dixitalmente por:

Julio Torrado Quintela na data 30/11/2018 12:45:57

Xoaquín María Fernández Leiceaga na data 30/11/2018 12:46:04

Noela Blanco Rodríguez na data 30/11/2018 12:46:08

Á Mesa do Parlamento

Juan Manuel Díaz Villoslada, Luís Manuel Álvarez Martínez e María Luisa Pierres López, deputados e deputada pertencentes ao Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa mesa a seguinte pregunta para a súa resposta escrita.

O Goberno municipal de Miño vén de anunciar as seguintes tres propostas que ten presentado ao novo Plan de transporte público de Galicia que, no seu entender, van transformar a estrutura do transporte público do concello.

Unha primeira proposta é a inclusión definitiva do novo servizo municipal de Miño dentro dos contratos previstos no novo Plan de transporte público de Galicia. Unha segunda garantiría paradas en Costa Miño das liñas metropolitanas tanto da Coruña como de Ferrol, evitando aos veciños deste novo núcleo ter que desprazarse ao centro urbano de Miño para poder facer uso do servizo.

En terceiro lugar, o Goberno local sinala que solicitou á Xunta de Galicia que as liñas Ferrol-A Coruña por autoestrada teñan parada en Miño.

Polo exposto, os deputados e a deputada que asinan solicitan en resposta escrita contestación ás seguintes preguntas:

- 1ª) Recibiu a Xunta de Galicia as devanditas propostas do Concello de Miño para a súa inclusión no novo Plan de Transporte Público de Galicia actualmente en trámite?
- 2ª) Que valoración fai o Goberno galego sobre estas propostas?
- 3ª) Que previsións ten o Goberno galego para mellorar substancialmente os servizos de transporte que afectan ao concello de Miño?

Pazo do Parlamento, 29 de novembro de 2018

Asinado dixitalmente por:

Rúa do Hórreo, s/n, Parlamento de Galicia. 15702 SANTIAGO DE COMPOSTELA
Tlf: 981 551 530 · gp-socialista@parlamentodegalicia.es

PARLAMENTO DE GALICIA
REXISTRO XERAL ENTRADA
Data asento: 30/11/2018 12:56:50
Nº Rexistro: 41181
Data envío: 30/11/2018 12:56:50.142

Juan Manuel Díaz Villoslada na data 30/11/2018 12:52:38

Luis Manuel Álvarez Martínez na data 30/11/2018 12:52:53

María Luisa Pierres López na data 30/11/2018 12:53:00

Rúa do Hórreo, s/n, Parlamento de Galicia. 15702 SANTIAGO DE COMPOSTELA
Tlf: 981 551 530 · gp-socialista@parlamentodegalicia.es

CSV: REXISTRO-i8V8wJH8B-9
Verificación:
<https://sede.parlamentodegalicia.gal/tramites/csv/>

Á Mesa do Parlamento

Patricia Vilán Lorenzo, José Manuel Pérez Seco, Juan Manuel Díaz Villoslada e Matilde Begoña Rodríguez Rumbo, deputadas e deputados pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

Na Memoria da Fiscalía Superior de Galicia do ano 2017 dise que se está a desenvolver o novo proxecto de Fiscalía Dixital, transformación dixital para levar ás fiscalías cara ao papel cero. Tamén se di que se está a desenvolver a evolución da aplicación informática “Fortuny”.

Mais o certo é que, dende a implantación de “Lexnet” como sistema de comunicacións, todas as persoas que traballan nas fiscalías de Galicia veñen sufrindo o desaxuste que este sistema ten coa aplicación informática, aínda que non en todas as provincias existen os mesmos resultados. O propio Fiscal Superior recoñeceu na súa comparecencia na Comisión 1.ª, Institucional, de Administración Xeral, Xustiza e Interior que a Fiscalía de Pontevedra é a máis avanzada, que a de Lugo e a Fiscalía Superior van relativamente ben e que as de Coruña e Ourense van bastante mal.

Por todo o exposto, as deputadas e os deputados que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Cal é a opinión do Goberno galego sobre o desenvolvemento do novo proxecto denominado Fiscalía Dixital?
2. Ten coñecemento o Goberno do desaxuste que o sistema “Lexnet” ten en relación coa aplicación informática “Fortuny”?
3. Por que os resultados da Fiscalía de Pontevedra son mellores que os das outras provincias?
4. Ten intención o Goberno de exportar a fórmula de éxito de Pontevedra ás outras provincias?
5. Vai realizar o Goberno unha auditoría externa que avalíe a implantación do sistema de comunicacións “Lexnet” nas fiscalías galegas?

Pazo do Parlamento, 30 de novembro de 2018

Asinado dixitalmente por:

Patricia Vilán Lorenzo na data 30/11/2018 13:19:27

Jóse Manuel Pérez Seco na data 30/11/2018 13:19:39

Juan Manuel Díaz Villoslada na data 30/11/2018 13:19:44

Matilde Begoña Rodríguez Rumbo na data 30/11/2018 13:19:49

Á Mesa do Parlamento

Luís Manuel Álvarez Martínez e María Luisa Pierres López, deputado e deputada pertencentes ao Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa mesa a seguinte pregunta para a súa resposta escrita.

As autoestradas AG-57 Puxeiros – Val Miñor e AG-55 A Coruña - Carballo son as únicas estradas propias da Comunidade Autónoma suxeitas a peaxe, sendo outorgadas en concesión (única) en febreiro de 1995, por un prazo de 50 anos, polo que a súa reversión se realizaría aínda no ano 2045. Son 57,6 km., dos cales máis do 20 % xa foran financiados no seu momento directamente con cargo a fondos públicos antes de ser outorgados en concesión, ao igual que as expropiacións necesarias.

Diversos concellos das áreas metropolitanas de Vigo e A Coruña, veñen reclamando desde hai anos liberar das peaxes tales autoestradas, ao constituír unhas infraestruturas vitais para a súa veciñanza, cás avantaxes sociais e económicas que se derivarían desta acción, tales como a desconxestionamento e seguridade no tráfico ou o aumento da competitividade empresarial.

Tal medida contribuiría igualmente a acadar unha maior equidade e igualdade, posto que a Xunta de Galicia leva realizando desde hai anos as súas actuacións en materia de autoestradas e autovías por sistemas (como o denominado “peaxe en sombra”) que non impoñen peaxe algún para a cidadanía. Polo que resulta máis incomprensible que os veciños e veciñas das áreas metropolitanas de Vigo e A Coruña se vexan gravados fronte o resto da cidadanía galega, xa que a totalidade de vías de altas prestacións da comunidade autónoma sonlle gratuítas (AG-56 Santiago – Brión – As Galanas (N-550) - Pardiñas, Salnés, Barbanza, A-52 – Portugal, Costa da morte, Morrazo, AG-53 e AG-54 conexión ca autoestrada Santiago a Ourense, etc...) e polas que a Xunta de Galicia fai fronte a uns compromisos anuais superiores aos 80 millóns de euros.

A propia *Lei 8/2013, do 28 de xuño, de estradas de Galicia*, xa contiña tal posibilidade, ao establecer no seu artigo 30.2 que “*nos treitos das estradas onde se estableza un pagamento de peaxe ou taxa polo seu uso, a administración titular poderá establecer medidas ou procedementos compensatorios que veñan reducir ou anular o pagamento directo pola persoa usuaria*”.

Igualmente, o *Plan Move* presentado pola Xunta de Galicia baixo a presidencia de Feijóo, tiña previsto no seu apartado dedicado ás peaxes, ata unha contía de 6 millóns de euros anuais para a “optimización” destas autoestradas, contías que foron totalmente incumpridas.

Chegados practicamente á metade do período concesionario e ante a evolución das finanzas públicas en xeral e as relativas ao financiamento de infraestruturas autonómicas en particular, é o momento oportuno de expor novamente tal cuestión.

Tamén debemos considerar que as cifras económicas anuais da empresa concesionaria “Autoestradas de Galicia – Autopistas de Galicia concesionaria da Xunta de Galicia S.A.” pertencente ao Grupo Itínere, reflicten un nivel de ingresos da orde de 14 millóns de euros, cun endebedamento xa relativamente baixo, e cuns beneficios netos para a concesionaria no entorno dos 4,5 millóns de euros.

Por outro lado, a conselleira de Infraestruturas e mobilidade vén de anunciar unha posible redución das tarifas das autovías galegas, pero que unicamente serían aplicables para empresas do transporte e en horario nocturno, o que fará que teña uns efectos practicamente inapreciables e mínimos, descartables para a maioría das persoas usuarias.

Por iso o deputado e a deputada que asinan solicitan en resposta escrita contestación ás seguintes preguntas:

1ª) Considera a Xunta de Galicia que a cidadanía das áreas metropolitanas de Vigo e A Coruña teñen dereito a un tratamento similar a do resto de Galicia empregando de xeito gratuíto as autoestradas AG-57 e AG-55?

2ª) Considera a Xunta de Galicia que resulta positivo continuar co actual réxime de peaxes nas autoestradas competencia da Comunidade Autónoma?

3ª) Ten a Xunta de Galicia unha valoración do custo económico que suporía liberalizar esas peaxes?

Pazo do Parlamento, 30 de novembro de 2018

Asinado dixitalmente por:

Luis Manuel Álvarez Martínez na data 30/11/2018 16:03:17

María Luisa Pierres López na data 30/11/2018 16:03:25

Á MESA DO PARLAMENTO

Paula Vázquez Verao, deputada do **Grupo Parlamentario de En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta** para a súa resposta **escrita**.

O Centro de Saúde de Escairón, no Concello do Saviñao, está obsoleto e sofre numerosos problemas, incluída a falta de accesibilidade, motivo polo cal é urxente a concreción do inicio das obras do proxecto do novo centro de saúde.

Un dos problemas deste edificio é a falta de climatización axeitada, pasándose frío no mesmo. A CIG ten denunciado que esta semana mesma non pasou dos 15°.

Hai dous anos, o Concello do Saviñao instalou un novo sistema de calefacción, de pellets, que nunca funcionou de xeito axeitado. Ao feito de non funcionar ben únese que non se prende o sistema ata media mañá.

Segundo a Xunta, a data de vixencia da última autorización deste centro é ata 2028.

Polo exposto, a deputada que subscribe formula a seguinte pregunta á Xunta:

- Coñece a Xunta a problemática do Centro de Saúde de Escairón?
- Vai a Xunta solucionar, namentres non estea en funcionamento o novo centro de saúde, as deficiencias de climatización e accesibilidade do Centro de Saúde de Escairón?

- Cando vai estar en servizo o novo centro de saúde do Saviñao?
- Vai aumentar a Xunta a dotación de medios humanos na Atención Primaria do Saviñao?
- Ten algunha actuación prevista a Xunta para ver a posibilidade axeitar o centro de saúde antigo a novos usos sociais?

Santiago de Compostela, 3 de decembro de 2018.

Asdo.: Paula Vázquez Verao
Deputada do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

Paula Vázquez Verao na data 03/12/2018 10:48:09

Á MESA DO PARLAMENTO

Luís Villares Naveira e Paula Vázquez Verao, deputado e deputada do **Grupo Parlamentario de En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta** para a súa resposta escrita.

A morte dun operario en Begonte nun accidente laboral, o pasado 25 de novembro, sen ter chegado o auxilio por parte do GES Terra Cha, con sede en Guitiriz, que ten competencias nos concellos de Guitiriz, Friol, Xermade e Begonte, amosa a inefectividade e a inoperancia deste GES, por falta de medios e por unha nefasta xestión.

Os GES teñen un teléfono por cada base, que está operativo as 24 horas do día, todos os días do ano. É a ese teléfono ao que o operativo do 112 realiza a chamada comunicando unha emerxencia, sempre ao GES, que como grupo de resposta rápida ten que acudir, salvo que estea noutra emerxencia. Porén, na data do falecemento citado non había ningunha persoa do GES de Guitiriz de garda na base, ademais, o teléfono de contacto, que permite localizar as 24 horas do día á persoa que está de garda, non estaba a disposición dos traballadores do servizo, senón que o tiña unha persoa do equipo de goberno, feito que foi cualificado pola CIG como moi grave, como unha xestión imprudente e negligente.

Este feito pode dar lugar a responsabilidade penal e patrimonial por parte da Administración, de demostrarse que o teléfono que tiña que estar na base non estaba, que foi atendido por unha persoa a que non lle correspondían estas funcións, e que cometeu un delito do 195 do CP, na modalidade de comisión por omisión, xa que non derivou a ningún membro dos GES a atención da chamada de emerxencia (debido a que non había ningunha persoa do operativo de garda,

pois dos doce efectivos só están dispoñibles sei, o que fai imposible que se realicen todas as quendas e as funcións de garda), e que houbo dilación na comunicación que implicou o envío tardío dunha dotación de bombeiros. Este feito podería constituír un delito de omisión do deber de socorro tipificado no artigo 195 do Código Penal.

A situación de precariedade do GES de Guitiriz non é unha excepción que se dera na citada fin de semana, é a norma. Son numerosas as carencias do mesmo, tanto materiais (non hai internet na base, só hai un teléfono para contacto, falta material básico de emerxencias, non se dispón dunha base adecuada para un servizo de emerxencias), como humanas (habendo doce prazas, só hai seis persoas en activo, non estando operativas os domingos). Ademais, este GES realiza funcións impropias, que non teñen que ver coas emerxencias, como limpeza, recollida de lixo ou outras tarefas de servizos múltiples.

Na práctica, a situación do GES Terra Cha, con base en Guitiriz, inhabilita para ser un equipo de intervención rápida, como se amosou no accidente mortal citado.

Polo exposto, o deputado e deputada que subscriben preguntan á Xunta:

1. É a Xunta coñecedora da situación do GES Terra Cha?
2. Por que a Xunta non actúa ante a situación do GES Terra Cha?
3. Vai a Xunta investigar o ocorrido no accidente do 25 de novembro?

Santiago de Compostela, 3 de decembro de 2018

Asdo.: Paula Vázquez Verao

Luís Villares Naveira

Deputada e deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

Paula Vázquez Verao na data 03/12/2018 13:04:10

Luis Villares Naveira na data 03/12/2018 13:04:18

Á MESA DO PARLAMENTO

Eva Solla Fernández, deputada pertencente ao **Grupo Parlamentario de En Marea**, ao abeiro do artigo 157 do Regulamento do Parlamento, presenta a seguinte **Pregunta**, para a súa resposta **escrita**.

A construción dun novo centro de saúde na A Estrada, pode ser unha boa oportunidade para situar nun anexo ao mesmo, unha base do 061.

Actualmente, a base do 061 atópase separada do centro de saúde, o que supón unha perda de tempo na recollida do equipo de facultativos, o cal debe saír todo xunto para atender ás Emerxencias sanitarias. Estimase polas profesionais, que a marxe de tempo que se aforraría sería entorno a 15 minutos, un tempo totalmente necesario en moitas das situacións nas que a saúde depende dunha rápida resposta.

Ademais, independentemente da mellora que supón de cara á atención sanitaria, a actual base onde se atopa situada a ambulancia do 061, resulta de todo incómoda para a limpeza e desinfección da ambulancia e do material, ademais de estar exposta a axentes climáticos como as xeadas ou as altas temperaturas.

Por todo o anterior o Grupo Parlamentario de En Marea presenta a seguinte Pregunta:

- Ten pensado a Consellería de Sanidade, dotar ao novo centro de A Estrada dunha base para o 061?
- Non considera a Consellería de Sanidade, que resultaría moito máis axeitado este lugar que o actual?

Santiago de Compostela, 3 de decembro de 2018.

Asdo.: Eva Solla Fernández
Deputada do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

Eva Solla Fernández na data 03/12/2018 13:42:06

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Á Mesa do Parlamento

Xosé Luis Rivas Cruz, Luis Bará Torres, Montserrat Prado Cores, Ana Pontón Mondelo, Olalla Rodil Fernández e Noa Presas Bergantiños, deputadas e deputados do **Grupo Parlamentar do Bloque Nacionalista Galego (BNG)**, ao abeiro do disposto no Regulamento da Cámara, presentan a seguinte **Pregunta para resposta escrita**.

A Consellería de Medio Ambiente, Territorio e Vivenda vén de resolver a caducidade do expediente de solicitude dunha planta de valorización de pneumáticos usados no polígono de Botos en Lalín.

Dende logo a posibilidade de archivar un proxecto destas características debe ser recibido coma unha boa nova, feito que valoramos moi positivamente dende o BNG, ao entender que esa industria supuña un risco alto e certo para a poboación próxima e para a propia actividade industrial que alí ten lugar.

Un risco derivado da posibilidade de emisións de po e partículas contaminantes á atmosfera, procedentes do triturado dunhas 60 Tm/día de rodas, nun val cunha peculiaridade microclimática que provoca un baixo fluxo de correntes térmicas e a presenza repetida de néboas, polo que a persistencia e depósito nas inmediacións destas partículas contaminantes supón unha ameaza sería non valorada axeitadamente .

Do mesmo modo, a posibilidade de contaminación á rede fluvial da zona, aínda que nun primeiro momento foi desprezada, posteriormente obrigou á empresa

OFICINA PARLAMENTAR

Parlamento de Galiza

Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

a presentar un modificado do proxecto, no que se incorpora un sistema de depuración e tratamento non previsto, que precisamente foi sometido neste mes de novembro de 2018 a exposición de alegacións ante Augas de Galicia. Esta modificación na práctica pode supor un modificado substancial do proxecto sobre as súas condicións descritas orixinariamente, logo sen ser sometidas no conxunto da avaliación ambiental realizada no seu momento.

Ademais chama a atención que os informes previos obviaron un elemento fundamental á hora de valorar a idoneidade da instalación, cumprir cos requisitos obrigatorios dispostos na normativa sectorial de xestión dos pneumáticos fora de uso, o Real Decreto 1619/2005. Concretamente no referido ao seu anexo Iº, *sobre condicións técnicas das instalacións de almacenamento de pneumáticos fóra de uso*, onde se establece que a ubicación destas plantas deben manter unha distancia de seguridade do almacenamento dos pneumáticos ao respecto doutras industrias e zonas forestais.

Sorprende que todas estas cuestións foron obviadas na resolución do 27 de setembro de 2017, tras un trámite de avaliación ambiental simplificada, e publicado o informe de impacto ambiental no “ANUNCIO do 3 de outubro de 2017, da Dirección Xeral de Calidade Ambiental e Cambio Climático, polo que se fai público o informe de impacto ambiental sobre o proxecto da planta de reciclaxe e valorización de pneumáticos ao final da súa vida útil, no polígono industrial de Botos (clave 2017/0041)”.

Ante as importantes eivas e dúbidas suscitadas ao redor da autorización deste proxecto, e do que pensamos que houbo unha incorrecta valoración por parte da Consellería de Medio Ambiente, Territorio e Vivenda, o propio Concello de Lalín

OFICINA PARLAMENTAR

Parlamento de Galiza

Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

emitiu sucesivos informes técnicos demandando información esclarecedora, para así, poder valorar o outorgar ou non a licenza de obra. Finalmente, e á vista da documentación chegada, o Concello observa que nestes momentos aínda agarda dispor de tódolos informes, incluída a resolución de Augas de Galiza en fase de consulta e alegacións, polo que á falta destes requirimentos técnicos e legais non resulta posible valorar o sentido no que se pode emitir dita licenza, e facelo coas suficientes garantías legais.

Dende o BNG vemos que en todo este expediente existen cousas raras na maneira de proceder da Consellería de Medio Ambiente, Territorio e Vivenda, e resulta cando menos estraño que, agora, repentinamente se archive o expediente, mentres que aínda está sen resolver a consulta a Augas de Galiza, e que por riba se viría xustificar por una inacción do Concello á hora de inhibirse de emitir licenza de obra. Coincidindo xusto no momento en que o Partido Popular de Lalín, por medio do seu portavoz, manifesta o seu rexeitamento á autorización da planta, e querendo descargar toda a responsabilidade no propio Concello de Lalín, obviando o papel da Xunta de Galiza coma órgano substantivo responsable da autorización definitiva do proxecto.

Esquece tanto a Xunta como o Partido Popular de Lalín, que foi a propia Consellería, por Resolución, a que non tería apreciado ningunha eiva ambiental significativa para archivar o proxecto, e sorprende que agora eles mesmos pidan unha tramitación ambiental mediante un procedemento ordinario que afonde con máis detalle nas características e garantías do proxecto. Recordando que administrativamente o Concello de Lalín emitiu sucesivos informes técnicos, poñendo de manifesto numerosas anomalías técnicas e legais, non esclarecidas ou en fase de resolución pola Xunta, coa consecuencia de non facer oportuno e con

OFICINA PARLAMENTAR

Parlamento de Galiza

Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

garantías, polo momento, emitir unha licenza de obras en cumprimento da legalidade vixente.

Valoramos que na decisión que agora emite a Xunta hai certo escurantismo na defensa doutros intereses, co propósito de atacar ao Concello, nas que demandan unhas responsabilidades administrativas que máis ben lle corresponden a quen as pide, cando o seu cometido debe non ser outro que velar pola correcta tramitación administrativa do expediente.

Recordando que as instalacións de tratamento e almacenamento de pneumáticos teñen asociada unha alta siniestralidade por incendios, moi perigosos e de moi difícil control, que poden durar días e semanas, e que aínda sendo necesarias este tipo de plantas, dende o BNG defendemos que a súa ubicación debe facerse conforme á normativa sectorial vixente, e buscando emprazamentos en solo industrial convenientemente preparado para isto.

Caso que para nada acontece no polígono de Botos de Lalín. Un antigo polígono de superficie moi reducida, no que as actividades industriais que alí teñen lugar non gardan distancias entre si. Non resulta admisible que se pretenda instalar unha planta de tratamento e almacenamento de pneumáticos nunha antiga nave leiteira, pegada a outras industrias. Así a industria contigua só conta cun peche perimetral que as separa, tratándose dunha industria na que se procesa material inflamable de madeiras e resinas. Valorando que orixinariamente xa foi un despropósito que no inicio da tramitación e de avaliación efectuada por parte da Consellería de Medio Ambiente non se tivera observado estas cuestións, e resolver coma suficiente o sometelo o proxecto á menor das avaliacións ambientais, a

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

simplificada, que pouco máis que é a da presentación dun mero trámite administrativo testemuñal pra vestir o expediente.

En aras da transparencia e do cumprimento e rigor esixible, para unha tramitación administrativa, na que é de agardar a máxima dilixencia e bo facer da Consellería de Medio Ambiente, Territorio e Vivenda, coma administración pública, resulta preciso esclarecer que é o que hai detrás desta resolución de pechar o expediente desta solicitude de autorización industrial, e se existe outra motivación subrepticia, en clave cunha postura de táctica electoralista enarborada polo PP de Lalín, que pouco ten que ver co que se agarda dunha lóxica de cumprimento escrupuloso da legalidade na tramitación administrativa do expediente.

Por todo o exposto fórmulanse as seguintes preguntas para resposta escrita:

- Considera suficiente a avaliación ambiental simplificada á que se someteu o proxecto, dada a sinistralidade asociada a este tipo de industrias, e tendo en conta as limitacións do emprazamento, ou debería terse sometido a unha avaliación ordinaria máis rigorosa?
- Considera que o proxecto incorporou modificacións substanciais ao respecto das augas e non previstas na documentación orixinal, derivadas dos informes técnicos emitidos polo Concello de Lalín, que obrigarían a someter novamente o proxecto a avaliación ambiental?

OFICINA PARLAMENTAR

Parlamento de Galiza

Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

- Considera que o proxecto cumpre coas esixencias de distancia de seguridade, que establece o RD 1619/2005, con respecto ás fábricas contiguas presentes nese polígono?

- Considera oportuna, ante todas as dúbidas recompiladas no procedemento de tramitación, así coma das modificacións sobrevidas, que obrigan estar á espera de ser resoltas pola propia Xunta de Galicia, a prudencia e dilixencia administrativa gardada polo Concello de Lalín por non ter emitido licenza de obra requirida?

- Considera oportuna a localización desta planta en dito polígono industrial?

Santiago de Compostela, 3 de decembro de 2018

Asdo.: Xosé Luis Rivas Cruz

Luis Bará Torres

Montserrat Prado Cores

Noa Presas Bergantiños

Olalla Rodil Fernández

Ana Pontón Mondelo

Deputadas e deputados do G.P. do BNG

Asinado dixitalmente por:

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Xose Luis Rivas Cruz na data 03/12/2018 16:33:34

María Montserrat Prado Cores na data 03/12/2018 16:33:39

Ana Pontón Mondelo na data 03/12/2018 16:33:40

Olalla Rodil Fernández na data 03/12/2018 16:33:42

Noa Presas Bergantiños na data 03/12/2018 16:33:43

Xosé Luis Bará Torres na data 03/12/2018 16:33:44

Á Mesa do Parlamento

Matilde Begoña Rodríguez Rumbo, Xoaquín María Fernández Leiceaga, Patricia Vilán Lorenzo e Juan Manuel Díaz Villoslada, deputadas e deputados, pertencentes ao Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa mesa a seguinte pregunta para a súa resposta escrita.

A Constitución española e a Carta europea de autonomía local establecen e consagran os principios de autonomía e suficiencia financeira das entidades locais. O Estatuto de autonomía de Galicia establece que os ingresos dos entes locais se percibirán a través da Comunidade Autónoma galega, que os distribuirá de acordo cos criterios legais que estableza, tanto no que se refire aos ingresos estatais como para as subvencións incondicionais.

A Lei 7/85, do 2 de abril, reguladora das bases de réxime local no seu artigo 2.1 modificado pola Lei 27/2013, do 27 de decembro, de racionalización e sostibilidade da Administración local, establece: *“Para a efectividade da autonomía garantida constitucionalmente ás entidades locais, a lexislación do Estado e a das comunidades autónomas, reguladora dos distintos sectores da acción pública, segundo a distribución constitucional das competencias, deberá asegurar aos concellos, ás provincias e ás illas o seu dereito a intervenir en cantos asuntos afecten directamente ao círculo dos seus intereses, atribuíndolle as competencias que proceda en atención ás características da actividade pública de que se trate e á capacidade de xestión da entidade local, de conformidade cos principios de descentralización, proximidade, eficacia e eficiencia, e con estrita suxeición á normativa de estabilidade orzamentaria e sostibilidade financeira.”* E no artigo 105.1 establece: *“de conformidade coa lexislación prevista no artigo 5, dotarán ás facendas locais de recursos suficientes para o cumprimento dos fins das entidades locais.”*

O 20 de xaneiro de 2006, o presidente da Xunta de Galicia e o presidente da Fegamp, asinaron o primeiro Pacto local galego, de acordo co establecido na Lei de bases de réxime local (Lei 7/1985, do 2 de abril) e a Lei de Administración local de Galicia (Lei 7/1997, do 22 de xullo) e demais normativa de aplicación vixente.

O dito pacto establece unha reasignación de competencias entre a Comunidade Autónoma galega e a Administración local, baseándose no principio de subsidiariedade, con respecto á garantía da autonomía local, dotada de financiamento suficiente para a súa prestación.

Nas súas cláusulas, establécese que as partes asinantes se comprometen, entre outras cousas, a:

“I.-Financiamento:

Sen prexuízo do obxectivo irrenunciable e imprescindible de acadar un pacto de Estado polo financiamento, no que defendemos a inclusión dos criterios de número de núcleos de poboación e extensión do territorio na distribución aos concellos da participación nos tributos do Estado, a Comunidade Autónoma galega levará a cabo as seguintes actuacións:

- *Regulación do Fondo galego de cooperación local.*
- *Fondo de compensación interterritorial*
- *Asunción dos custos de mantemento dos centros de saúde, actualmente a cargo dos concellos*
- *Asunción dos custos de mantemento dos centros de ensinanza primaria.”*

Pasados 12 anos desde a sinatura deste primeiro Pacto local galego e con catro anos consecutivos nos que o crecemento da economía galega, en termos de PIB, se sitúa no entorno do 3 %, é o momento de iniciar o debate no seo da Comisión Galega de Cooperación Local sobre un II Pacto local galego, no que se deben abordar unha serie de temas prioritarios como o incremento do Fondo Base do Fondo de Cooperación Local galego en 9.921.841 euros en dous anos; aprobar os criterios que rexan o reparto das subvencións da comunidade autónoma a favor das entidades locais, garantindo a igualdade de acceso para todas elas; constituír, no seo da Comisión Galega de Cooperación Local, unha mesa de coordinación na que estean representadas a Xunta de Galicia, as catro deputacións provinciais e os concellos galegos para impulsar e primar a prestación compartida de servizos municipais para reducir gastos e aproveitar as economías de escala.

Por iso as deputadas e os deputados que asinan solicitan en resposta escrita contestación á seguinte pregunta:

Vai o Goberno galego abordar no exercicio 2019 o debate sobre o II Pacto local?

Pazo do Parlamento, 3 de decembro de 2018

Asinado dixitalmente por:

Matilde Begoña Rodríguez Rumbo na data 03/12/2018 18:58:08

Xoaquín María Fernández Leiceaga na data 03/12/2018 18:58:14

Patricia Vilán Lorenzo na data 03/12/2018 18:58:24

Juan Manuel Díaz Villoslada na data 03/12/2018 18:58:34

Á Mesa do Parlamento

Noela Blanco Rodríguez, Raúl Fernández Fernández, Concepción Burgo López e Luís Manuel Álvarez Martínez, deputadas e deputados pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

O val de Valdeorras discorre a beira do río Sil, entre as provincias de Lugo e León. Nel atópanse os municipios de Rubiá, Carballeda, O Barco, Vilamartín, A Rúa e Petín. Decenas de poboacións se dispoñen en ámbalas marxes do río, de forma lonxitudinal, dende a súa entrada na zona do estreito en Cobas (Rubiá), ata a súa saída noutro encaixonamento do mesmo en San Martiño (Petín).

O val está rodeado por grandes montañas que chegan a máis de 2000 metros de altitude en Pena Trevinca e que alcanzan cotas moi importantes nas cadeas montañosas que serven de división coas provincias de Lugo e Zamora. Esta peculiar orografía provocou que, ao longo de séculos, elixísese o val de Valdeorras para a creación de vías de comunicación entre a meseta e a costa de Galicia e de Portugal. A Vía Nova e o Camiño de Santiago de Inverno son dous claros exemplos de camiños ancestrais que atravesan esta comarca de lado a lado. O Camiño de Inverno, que discorre durante 30 quilómetros pola comarca de Valdeorras, é unha ruta moi antiga que era utilizada polos peregrinos que preferían un trazado tranquilo e con climatoloxía invernal pouco adversa, xa que ao seguir gran parte do curso do río Sil, evitábanse as nevadas que adoitan rexistrarse no Camiño Francés, principalmente no Cebreiro. En canto á Vía Nova, era unha das vías de maior importancia que os romanos construíron no noroeste de Hispania e viña completar a rede de comunicacións de carácter principal que Roma deseñou para articular o territorio conquistado por Augusto. Destaca por unha serie e singularidades que fortalecen a súa importancia histórica e patrimonial, xa que conserva un gran número de miliarios elaborados en grandes bloques cilíndricos de granito, destinados, do mesmo xeito que os nosos indicadores quilométricos de estradas, a orientar e informar ao camiñante; posúe numerosas pontes en bo estado de conservación; e ademais consérvanse grandes tramos da calzada que permiten coñecer a técnica construtiva empregada polos enxeñeiros romanos.

Estas dúas rutas, unidas entre si e sumadas a algúns camiños rurais para usos agrícolas que discorren polas marxes do río Sil, fan posible a creación dunha senda peonil que, percorrendo o val de forma circular, sirva tanto para o gozar do

deporte e lecer dos habitantes, coma dos visitantes. A súa lonxitude (82.750 metros) e a existencia de infraestruturas de servizos en todos os municipios, fai que permita percorridos, ben co camiño enteiro, ben por etapas, tanto ao redor do val, como de paso polo mesmo. Polas súas características e lonxitude, é tamén apta para as rutas en bicicleta. Esta senda posibilita non só o coñecemento das poboacións que percorre, senón tamén dos seus atractivos, tanto paisaxísticos como monumentais e de todo tipo. Entre os recursos naturais de maior relevancia destaca a Serra Enciña da Lastra, no municipio de Rubiá. Con 3.151 hectáreas de superficie, o parque é un cordel montañoso de rocas calcáreas con profundos vales que separa o Bierzo (León) e Valdeorras (Ourense). Trátase dunha zona natural de gran importancia ecolóxica e paisaxística, entre cuxas peculiaridades xeomorfolóxicas destacan vinte covas de orixe kárstico, coñecidas como “palas”, un hábitat de extraordinaria importancia para, a lo menos 13 das 18 especies de morcegos achados en Galicia, e propicias para a práctica da espeleoloxía. Ten unha enorme diversidade Botánica, con máis de 1000 especies de flora superior, e unha gran variedade de fauna, con máis de 200 especies de vertebrados.

O devandito camiño está delimitado, sinalizado e acondicionado na práctica totalidade do seu percorrido, a excepción do tramo que discorre entre os municipios de Vilamartín e A Rúa, onde discorre pola N-536, o que provoca que resulte perigoso para os seus usuarios e usuarias. Por iso, faise necesario separar o camiño circular desta estrada para que se consiga un camiño totalmente libre de obstáculos e perigos. O Concello de Vilamartín xa realizou melloras, pero para dar continuidade ao executado no caso da Rúa, a dificultade do trazado, as fortes pendentes das ladeiras, a proximidade da infraestrutura do ferrocarril, e o feito de que o tramo da estrada polo acceso este ao núcleo da Rúa sexa de titularidade da Xunta de Galicia e non municipal, fan precisa a intervención do Goberno galego para prever un deseño seguro efectivo e que non produza interferencias coas infraestruturas citadas, con plenas garantías e seguridade, o que esixe unha solución técnica, algo máis elaborada que o mero feito de efectuar un camiño ou pista por unha ladeira. Con este obxectivo, o Concello da Rúa púxose en contacto en reiteradas ocasións coa Xunta de Galicia, sen obter ata este momento un compromiso claro de realizar obras de acondicionamento que redunden en melloras na seguridade deste tramo.

Por todo o exposto, as deputadas e os deputados que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Que valoración fai a Xunta de Galicia, en termos de seguridade, do camiño circular de Valdeorras?

2. Ten acometido o Goberno galego algunha obra de mellora neste camiño nos últimos anos?
3. Coñece a Xunta de Galicia os obstáculos e perigos que conleva para os usuarios e usuarias do camiño circular de Valdeorras o tramo comprendido entre Vilamartín e A Rúa?
4. En caso afirmativo, que medidas ten previsto poñer en marcha para garantir a seguridade neste tramo?
5. Como valora a Xunta de Galicia a proposta feita polo Concello de A Rúa para acondicionar e mellorar a seguridade no camiño circular de Valdeorras en A Rúa?

Pazo do Parlamento, 3 de decembro de 2018

Asdo.: Noela Blanco Rodríguez
Raúl Fernández Fernández
Concepción Burgo López
Luís Manuel Álvarez Martínez
Deputadas e deputados do G.P. dos Socialistas de Galicia

Asinado dixitalmente por:

Noela Blanco Rodríguez na data 04/12/2018 11:08:24

Raúl Fernández Fernández na data 04/12/2018 11:08:36

Maria de la Concepción Burgo López na data 04/12/2018 11:08:42

Luis Manuel Álvarez Martínez na data 04/12/2018 11:08:46

Á MESA DO PARLAMENTO

Eva Solla Fernández, deputada pertencente ao **Grupo Parlamentario de En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta**, para a súa resposta **escrita**.

Na sesión da comisión de investigación sobre os recortes na sanidade, celebrada o 28 de novembro no Parlamento de Galicia, unha poñente proposta pola Partido Popular, manifestou na súa comparecencia que se estaban dando tratamentos oncolóxicos a pacientes que non teñen máis perspectiva que un par de meses de vida e que polo tanto estíbese a malgastar os cartos públicos.

Estas manifestacións, non foro nada acertadas en canto a que unicamente se estaban valorando os aspectos económicos, sen ter en conta os dereitos das persoas. Neste sentido, é necesario resaltar os dereitos acadados na Lei 5/2015 de dereitos e garantías das persoas enfermas terminais, recolle en varios dos seus artigos, os parámetros a ter en conta nestes tratamentos, baseándose nos criterios clínicos e nos deberes das e dos profesionais respecto do esforzo terapéutico, definindo cando é indicativo o esforzo terapéutico e cando non.

Resulta de todo perigoso que este tipo de observacións non teñan en conta a normativa aprobada na materia e valoren con números a calidade de vida dos pacientes terminais e oncolóxicos, cando deben ser as e os profesionais as que deben valorar estes tratamentos segundo a evidencia científica.

Ante isto, o Grupo Parlamentario de En Marea presenta a seguinte Pregunta para a súa resposta escrita.

- Dispón o Servizo Galego de Saúde dos medios necesarios para garantir o dereito das persoas enfermas terminais?

- Está o Goberno garantindo o cumprimento da Lei 15/2015 de dereitos e garantías das persoas enfermas terminais?
- Está o Goberno a garantir o cumprimento e as limitacións do esforzo terapéutico segundo os parámetros que contempla a normativa?
- Cantas veces puxo o Goberno os criterios económicos por enriba do dereito á prestación sanitaria?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Eva Solla Fernández
Deputada do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

Eva Solla Fernández na data 04/12/2018 12:41:09

Á Mesa do Parlamento

Julio Torrado Quintela e Noela Blanco Rodríguez, deputado e deputada pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

Durante o pasado verán de 2018, a Xunta de Galicia asumiu a decisión de concentrar os servizos de pediatría en atención primaria en torno ás vilas e poboacións máis poboadas e grandes das comarcas galegas. Esta decisión tivo que ver coa necesidade de resolver o problema derivado das vacacións dos e das profesionais que prestan servizo no Sergas, e a ausencia de número suficiente de profesionais de pediatría para cubrir estas ausencias. Nalgúns centros, a ausencia do e da profesional de pediatría cóbrese con médicos de medicina familiar con algunha experiencia previa en atención pediátrica, ou con algunha formación en puericultura, e nunha gran parte deles non ten ningunha cobertura.

Con motivo desa decisión da agrupación do servizo en torno a determinados centros de saúde, e ao fío dunha interpelación e moción presentada polo Grupo Socialista no Parlamento de Galicia, a Xunta de Galicia non confirmou nin desmentiu que a agrupación de profesionais fose unha decisión con previsión de estabilidade, o que acentuou a preocupación de pais e nais que non tiñan certeza sobre a continuidade do servizo de pediatría en primaria, atendido nos seus centros de saúde de referencia por profesionais especialistas en pediatría.

Existen diversos problemas que recrudecen o problema da ausencia de profesionais de pediatría, como a nula vontade do Goberno galego para reclamar do Goberno de España nos últimos anos o aumento notorio de prazas de MIR previa, a deficiente política laboral que prima a inestabilidade e eventualidade nos profesionais que buscan precisamente o contrario, ou a ausencia de políticas de contratación con visión a medio e longo prazo que non só eviten a fuga de profesionais de Galicia a outras comunidades autónomas, senón que procure incorporar ao sistema galego a profesionais doutros lugares.

O problema do deficiente número de profesionais ten consecuencias na perda de calidade do servizo, que na actualidade mantén a ausencia de pediatras en moitos puntos da xeografía, mantendo a decisión da agrupación de pediatras en torno a centros de saúde que funcionan, no respecto a este servizo, como puntos de referencia comarcais.

É preciso, non entanto, considerar o servizo de pediatría coa atención suficiente para facer un plantexamento común que resolva o problema actual na medida do posible, e deseñe as medidas a medio e longo prazo para estabilizar a situación da pediatría coa vontade de fortalecer un servizo moi demandado e valorado pola cidadanía.

Por todo o exposto, o deputado e a deputada que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Considera a Xunta de Galicia que a actual situación do servizo de pediatría no Sistema galego de saúde é satisfactoria para a cidadanía?
2. Ten previsto a Xunta de Galicia tomar decisións na vía da contratación e estabilización de profesionais de pediatría no Sistema galego de saúde?
3. Prevé a Xunta de Galicia a contratación de novos/as especialistas en pediatría para o Sergas?
4. Comprométese a Xunta de Galicia a acordar co Goberno de España a axilización do proceso de acreditación de prazas para formación especializada en pediatría en Galicia?

Pazo do Parlamento, 4 de decembro de 2018

Asdo.: Julio Torrado Quintela

Noela Blanco Rodríguez

Deputado e deputada do G.P. dos Socialistas de Galicia

Asinado dixitalmente por:

Julio Torrado Quintela na data 04/12/2018 12:50:19

Noela Blanco Rodríguez na data 04/12/2018 12:50:25

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A Axencia Tributaria publica cada ano un informe sobre os ingresos declarados por todas as persoas que no exercicio anterior percibiron rendas en forma de salarios. É a información máis completa, de orixe tributario, sobre o mercado de traballo e diferénciase sobre outras en que non se basea en enquisas realizadas sobre unha mostra de persoas, senón nos millóns de datos persoais rexistrados na Axencia Tributaria. Polo tanto, é unha investigación censal, non unha enquisa.

A fonte do informe denominado Mercado de Traballo e Pensións nas Fontes Tributarias non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Por iso no informe están todas as persoas asalariadas que cobraron un salario. O resultado é que no estudio o número de asalariados é superior ao da maioría das estatísticas —a EPA por exemplo— que utilizan medidas anuais mentres que na información da Axencia Tributaria están rexistradas todas as persoas asalariadas que tiveran algunha retención.

Non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 1.025.198 persoas que traballaron como asalariadas en Galicia no ano 2017 — das que 438.302 pertencen á provincia da Coruña— e non fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais e a desigualdade porque os ingresos son o resultado das diferenzas no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da desigualdade e a pobreza laboral.

Os últimos datos dispoñibles, que son moi actuais porque son os de 2017, demostran que a desigualdade salarial, e polo tanto social, xa acadou un nivel inaceptable na Coruña pero a pesares diso non deixa de medrar.

O informe da Axencia Tributaria sinala que o ano pasado 74.150 persoas da provincia ingresaron menos da metade do salario mínimo interprofesional dese ano, isto é, menos de 353 euros mensuais. Pero iso non é o peor, nin a cifra que mide mellor o nivel salarial do tramo máis baixo de ingresos porque esa cifra é o límite máximo do grupo, que ten uns ingresos medios de 1.939 euros en todo o ano 2017, segundo o informe oficial da Axencia Tributaria que se pode consultar na súa web.

No extremo contrario está a elite social, unha exigua minoría de 1.965 persoas con ingresos que superan as dez veces o salario mínimo e que teñen ingresos medios declarados de 179.152 euros en 2017.

A comparación entre a elite e as persas de baixos ingresos proporciona unha medida precisa da insoportable desigualdade que sufrimos: os ingresos da elite multiplican por 92 veces os do tramo de ingresos mais baixos.

Ampliando algo mais o foco, no ano 2017 houbo 129.504 persoas asalariadas con ingresos por debaixo do salario mínimo interprofesional dese ano cun ingreso medio inferior a 7.500 euros anuais. Son o 30% do total das persoas con ingresos salariais de 2017 e sen embargo a suma dos seus ingresos só chega a ser o 6,5% da masa salarial total.

No extremo contrario está o 1% de todas as que declararon ingresos salariais que foron quen de acumular case o 8% da masa salarial total. Isto é, o 1% mais rico acumula unha masa salarial total superior a que suman o 30% con menores ingresos: 5.559 persoas acumulan mais volume de renda que 130.000 persoas.

Unha desigualdade insoportable que non deixa de medrar porque, sendo historicamente alta, a recesión e as políticas de devaluación salarial, de conxelación do salario mínimo e de reformas laborais que debilitan a negociación colectiva fan que cada vez sexa mais grande.

En 2008 a ratio entre os que máis e os que menos ingresaban era de 71 veces, agora 82 veces, o que supón un incremento da desigualdade salarial do 30% nunha década na Coruña.

Combater a desigualdade é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo. Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos organismos sindicais, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación de desigualdade inaceptable o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para resposta por escrito:

- que está facendo a Xunta para combater a insoportable desigualdade salarial na Coruña, coas graves consecuencias persoais, sociais e mesmo económicas que ten?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 11:47:25

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A Axencia Tributaria publica cada ano un informe sobre os ingresos declarados por todas as persoas que no exercicio anterior percibiron rendas en forma de salarios. É a información máis completa, de orixe tributario, sobre o mercado de traballo e diferénciase sobre outras en que non se basea en enquisas realizadas sobre unha mostra de persoas, senón nos millóns de datos persoais rexistrados na Axencia Tributaria. Polo tanto, é unha investigación censal, non unha enquisa.

A fonte do informe denominado Mercado de Traballo e Pensións nas Fontes Tributarias non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Por iso no informe están todas as persoas asalariadas que cobraron un salario. O resultado é que no estudio o número de asalariados é superior ao da maioría das estatísticas —a EPA por exemplo— que utilizan medidas anuais mentres que na información da Axencia Tributaria están rexistradas todas as persoas asalariadas que tiveran algunha retención.

Non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 1.025.198 persoas que traballaron como asalariadas en Galicia no ano 2017— das que 104.609 pertencen a provincia de Ourense— e non se fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais e a desigualdade porque son o resultado das diferenzas no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da desigualdade e a pobreza laboral.

Os últimos datos dispoñibles, que son moi actuais porque son os de 2017, demostran que a desigualdade salarial, e polo tanto social, xa acadou un nivel inaceptable en Ourense, cono no resto de Galicia e do estado, pero a pesares diso non deixa de medrar.

O informe da Axencia Tributaria sinala que o ano pasado na provincia de Ourense 19.409 persoas ingresaron menos da metade do salario mínimo interprofesional dese ano, isto é, menos de 353 euros mensuais. Pero iso non é o peor, nin a cifra que mide mellor o nivel salarial do tramo mais baixo de ingresos porque esa cifra é o límite máximo do grupo, que ten uns ingresos medios de 2.085 euros en todo o ano 2017, segundo o informe oficial da Axencia Tributaria que se pode consultar na súa web.

No extremo contrario está a elite social, unha exigua minoría de 181 persoas con ingresos que superan dez veces o salario mínimo e que teñen ingresos medios declarados de 148.920 euros en 2017.

A comparación entre a elite e as persas de baixos ingresos proporciona unha medida precisa da insoportable desigualdade que sufrimos: os ingresos da elite multiplican por 71 veces os do tramo de ingresos mais baixos.

Ampliando algo mais o foco, no ano 2017 houbo 34.144 persoas asalariadas con ingresos por debaixo do salario mínimo interprofesional de ese ano cun ingreso medio inferior a 7.500 euros anuais. Son o 33% do total das persoas con ingresos

salariais de 2017 e sen embargo a suma dos seus ingresos só chega a ser o 8% da masa salarial total na provincia de Ourense.

No extremo contraio está menos do 1% de todas as que declararon ingresos salariais pero que foron quen de acumular o 4% da masa salarial total. Isto é, o 1% mais rico acumula a metade da masa salarial total que o 33% con menores ingresos: 700 persoas acumulan a metade da renda que mais de 34.000 persoas.

Unha desigualdade insoportable que non deixa de medrar porque, sendo historicamente alta, a recesión e as políticas de devaluación salarial, de conxelación do salario mínimo e de reformas laborais que debilitan a negociación colectiva fan que cada vez sexa mais grande.

En 2008 a ratio entre os que mais e os que menos ingresaban era de 63 veces, agora 71 veces, o que supón un incremento da desigualdade salarial do 13% nunha década en Ourense.

Combater a desigualdade é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo. Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos organismos sindicais, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación de desigualdade inaceptable o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para resposta por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a insoportable desigualdade salarial en Ourense, coas graves consecuencias persoais, sociais e mesmo económicas que ten?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 11:47:02

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A Axencia Tributaria publica cada ano un informe sobre os ingresos declarados por todas as persoas que no exercicio anterior percibiron rendas en forma de salarios. É a información máis completa, de orixe tributario, sobre o mercado de traballo e diferénciase sobre outras en que non se basea en enquisas realizadas sobre unha mostra de persoas, senón nos millóns de datos persoais rexistrados na Axencia Tributaria. Polo tanto, é unha investigación censal, non unha enquisa.

A fonte do informe denominado Mercado de Traballo e Pensións nas Fontes Tributarias non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Por iso no informe están todas as persoas asalariadas que cobraron un salario. O resultado é que no estudio o número de asalariados é superior ao da maioría das estatísticas —a EPA por exemplo— que utilizan medidas anuais mentres que na información da Axencia Tributaria están rexistradas todas as persoas asalariadas que tiveran algunha retención.

Non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 1.025.198 persoas que traballaron como asalariadas en Galicia no ano 2017 — das que 365. 284 pertencen a provincia de Pontevedra— e non fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais e a desigualdade porque os ingresos son o resultado das diferenzas no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da desigualdade e a pobreza laboral.

Os últimos datos dispoñibles, que son moi actuais porque son os de 2017, demostran que a desigualdade salarial, e polo tanto social, xa acadou un nivel inaceptable en Pontevedra pero a pesares diso non deixa de medrar.

O informe da Axencia Tributaria sinala que o ano pasado 68.010 persoas ingresaron menos da metade do salario mínimo interprofesional dese ano, isto é, menos de 353 euros mensuais. Pero iso non é o peor, nin a cifra que mide mellor o nivel salarial do tramo mais baixo de ingresos porque esa cifra é o límite máximo do grupo, que ten uns ingresos medios de 2.069 euros en todo o ano 2017, segundo o informe oficial da Axencia Tributaria que se pode consultar na súa web.

No extremo contrario está a elite social, unha exigua minoría de 1.324 persoas con ingresos que superan as dez veces o salario mínimo pero que teñen ingresos medios declarados de 169.737 euros en 2017.

A comparación entre a elite e as persas de baixos ingresos proporciona unha medida precisa da insoportable desigualdade que sufrimos: os ingresos da elite multiplican por 82 veces os do tramo de ingresos mais baixos.

Ampliando algo mais o foco, no ano 2017 houbo 120.434 persoas asalariadas na provincia de Pontevedra con ingresos por debaixo do salario mínimo interprofesional de ese ano cun ingreso medio inferior a 7.500 euros anuais. Son o 33% do total das persoas con ingresos salariais de 2017 e sen embargo a suma dos seus ingresos só chega a ser o 8% da masa salarial total.

No extremo contrario está o 1% de todas as que declararon ingresos salariais foron quen de acumular o 7% da masa salarial total. Isto é, o 1% mais rico acumula unha masa salarial total que se aproxima a que suman o 33% con menores ingresos: 3.732 persoas acumulan case o mesmo volume de renda que mais de 120.000 persoas.

Unha desigualdade insoportable que non deixa de medrar porque, sendo historicamente alta, a recesión e as políticas de devaluación salarial, de conxelación do salario mínimo e de reformas laborais que debilitan a negociación colectiva fan que cada vez sexa mais grande.

En 2008 a ratio entre os que mais e os que menos ingresaban era de 67 veces, agora 82 veces, o que supón un incremento da desigualdade salarial do 22% nunha década en Pontevedra.

Combater a desigualdade é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo. Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos organismos sindicais, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación de desigualdade inaceptable o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para resposta por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a insoportable desigualdade salarial en Pontevedra, coas graves consecuencias persoais, sociais e mesmo económicas que ten?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 11:46:13

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A Axencia Tributaria publica cada ano un informe sobre os ingresos declarados por todas as persoas que no exercicio anterior percibiron rendas en forma de salarios. É a información máis completa, de orixe tributario, sobre o mercado de traballo e diferénciase sobre outras en que non se basea en enquisas realizadas sobre unha mostra de persoas, senón nos millóns de datos persoais rexistrados na Axencia Tributaria. Polo tanto, é unha investigación censal, non unha enquisa.

A fonte do informe denominado Mercado de Traballo e Pensións nas Fontes Tributarias non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Por iso no informe están todas as persoas asalariadas que cobraron un salario. O resultado é que no estudio o número de asalariados é superior ao da maioría das estatísticas —a EPA por exemplo— que utilizan medidas anuais mentres que na información da Axencia Tributaria están rexistradas todas as persoas asalariadas que tiveran algunha retención.

Non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 1.025.198 persoas que traballaron como asalariadas en Galicia no ano 2017, e non fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais e a desigualdade porque os ingresos son o resultado das diferenzas no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da desigualdade e a pobreza laboral.

Os últimos datos dispoñibles, que son moi actuais porque son os de 2017, demostran que a desigualdade salarial, e polo tanto social, xa acadou un nivel inaceptable en Lugo pero a pesares diso non deixa de medrar.

O informe da Axencia Tributaria sinala que o ano pasado 20.551 persoas ingresaron menos da metade do salario mínimo interprofesional dese ano, isto é, menos de 353 euros mensuais. Pero iso non é o peor, nin a cifra que mide mellor o nivel salarial do tramo mais baixo de ingresos porque esa cifra é o límite máximo do grupo, que ten uns ingresos medios de 2.093 euros en todo o ano 2017, segundo o informe oficial da Axencia Tributaria que se pode consultar na súa web.

No extremo contrario está a elite social, unha exigua minoría de 211 persoas con ingresos que superan as dez veces o salario mínimo pero que teñen ingresos medios declarados de 129.255 euros en 2017.

A comparación entre a elite e as persas de baixos ingresos proporciona unha medida precisa da insoportable desigualdade que sufrimos: os ingresos da elite multiplican por 62 veces os do tramo de ingresos mais baixos.

Ampliando algo mais o foco, no ano 2017 houbo 37.038 persoas asalariadas con ingresos por debaixo do salario mínimo interprofesional de ese ano cun ingreso medio inferior a 7.500 euros anuais. Son o 35% do total das persoas con ingresos salariais de 2017 e sen embargo a suma dos seus ingresos só chega a ser o 8% da masa salarial total.

No extremo contraio menos do 1% de todas as que declararon ingresos salariais foron quen de acumular o 4% da masa salarial total. Isto é, o 1% mais rico acumula a metade da masa salarial total que o 35% con menores ingresos: 800 persoas acumulan a metade da renda que mais de 37.000 persoas.

Unha desigualdade insoportable que non deixa de medrar porque, sendo historicamente alta, a recesión e as políticas de devaluación salarial, de conxelación do salario mínimo e de reformas laborais que debilitan a negociación colectiva fan que cada vez sexa mais grande.

Combater a desigualdade é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo. Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos organismos sindicais, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación de desigualdade inaceptable o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para resposta por escrito:

- Que está facendo a Xunta para combater a insoportable desigualdade salarial en Lugo, coas graves consecuencias persoais, sociais e mesmo económicas que ten?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 11:46:49

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A Axencia Tributaria publica cada ano un informe sobre os ingresos declarados por todas as persoas que no exercicio anterior percibiron rendas en forma de salarios. É a información máis completa, de orixe tributario, sobre o mercado de traballo e diferénciase sobre outras en que non se basea en enquisas realizadas sobre unha mostra de persoas, senón nos millóns de datos persoais rexistrados na Axencia Tributaria. Polo tanto, é unha investigación censal, non unha enquisa.

A fonte do informe denominado Mercado de Traballo e Pensións nas Fontes Tributarias non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Por iso no informe están todas as persoas asalariadas que cobraron un salario. O resultado é que no estudio o número de asalariados é superior ao da maioría das estatísticas —a EPA por exemplo— que utilizan medidas anuais mentres que na información da Axencia Tributaria están rexistradas todas as persoas asalariadas que tiveran algunha retención.

Non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 438.302 persoas que traballaron como asalariadas na provincia da Coruña no ano 2017, e non se fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as

diferenzas salariais porque os ingresos son o resultado da contía do salario pero tamén das características do traballo, entre elas facelo a tempo parcial ou traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes na discriminación salarial que sofren as persoas mais novas.

Na distribución das persoas na escala de ingresos salariais hai un patrón moi definido, permanente, que ven de atrás pero que se agudiza ata ser unha característica estrutural do mercado de traballo: os ingresos son mais altos a medida que os tramos de idade tamén van crescendo.

Pode parecer unha evolución lóxica, porque a medida que as persoas teñen mais experiencia e desenvolven a súa carreira profesional tamén melloran as súas condicións de traballo, salarios incluídos.

Pero o que xa non é aceptable é a enorme diferenza que se produce nos diferentes tramos de idade que non reflicten esa mellora ao longo do tempo senón a discriminación laboral das persoas mais novas inaceptable.

No ano 2017 na provincia da Coruña as 32.235 persoas menores de 25 anos que traballaron como asalariadas tiveron ingresos moi baixos: o ingreso medio deste tramo de idade foi de tan só 6.724 euros brutos ao ano, menos de 560 euros brutos ao mes, unha cifra que está por debaixo do limiar do risco de pobreza e exclusión social que o Instituto Galego de Estatística sitúa en 639 euros mensuais.

En valor medio todas as persoas menores de 25 anos que traballaron como asalariadas na provincia da Coruña no 2017 son traballadores e traballadoras pobres, agás que vivan coa súa familia que por desgraza é unha situación cada vez mais frecuente porque os baixos ingresos impiden que as persoas novas desenvolvan un proxecto vital independente.

Os ingresos dos menores de 25 anos apenas chegan a ser a terceira parte do ingreso medio total e a cuarta parte do que ingresan as persoas que están entre 50

e 65 anos. En concreto, o salario medio multiplica por 2,9 veces o salario dos menores de 25 cifra que se dispara ata 3,8 veces comparado co tramo de idade con maiores ingresos.

Algo mellor están as 90.641 persoas que teñen entre 25 e 35 anos pero aínda así sofren tamén de baixos ingresos, porque os seus 15.056 euros anuais de ingresos, equivalentes a menos de 1.000 euros netos en 14 pagas, están un 30% por debaixo da media e un 71% por detrás dos ingresos do tramo entre 50 e 65 anos.

Son diferenzas excesivas que demostran a discriminación salarial das persoas mais novas porque, ademais, non é que os ingresos do total das idades sexa moi alto, senón que as diferenzas se producen porque os ingresos das mais novas son demasiado baixos.

Ingresos baixos que son a consecuencia da precariedade laboral extrema das persoas mais novas, que se manifesta nun abuso da contratación temporal, da rotación, de formulas de contratación que bordean a legalidade, do tempo parcial que agocha xornadas moito mais largas, de falsas bolsa e contratos en practicas o formación irregulares.

Ante esta situación inaceptable, o grupo parlamentario de En Marea presenta a seguinte pregunta para a súa resposta por escrito:

- Que esta facendo e sobre todo que vai facer a Xunta para combater a discriminación salarial das persoas máis novas do noso país, en concreto na provincia da Coruña?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 13:12:19

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A Axencia Tributaria publica cada ano un informe sobre os ingresos declarados por todas as persoas que no exercicio anterior percibiron rendas en forma de salarios. É a información máis completa, de orixe tributario, sobre o mercado de traballo e diferénciase sobre outras en que non se basea en enquisas realizadas sobre unha mostra de persoas, senón nos millóns de datos persoais rexistrados na Axencia Tributaria. Polo tanto, é unha investigación censal, non unha enquisa.

A fonte do informe denominado Mercado de Traballo e Pensións nas Fontes Tributarias non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Por iso no informe están todas as persoas asalariadas que cobraron un salario. O resultado é que no estudio o número de asalariados é superior ao da maioría das estatísticas —a EPA por exemplo— que utilizan medidas anuais mentres que na información da Axencia Tributaria están rexistradas todas as persoas asalariadas que tiveran algunha retención.

Non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 104.699 persoas que traballaron como asalariadas na provincia de Ourense no ano 2017, e non se fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais porque os ingresos son o resultado da contía do salario pero tamén das características do traballo, entre elas facelo a tempo parcial ou traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes na discriminación salarial que sofren as persoas mais novas.

Na distribución das persoas na escala de ingresos salariais hai un patrón moi definido, permanente, que ven de atrás pero que se agudiza ata ser unha característica estrutural do mercado de traballo: os ingresos son mais altos a medida que os tramos de idade tamén van crescendo.

Pode parecer unha evolución lóxica, porque a medida que as persoas teñen mais experiencia e desenvolven a súa carreira profesional tamén melloran as súas condicións de traballo, salarios incluídos.

Pero o que xa non é aceptable é a enorme diferenza que se produce nos diferentes tramos de idade que non reflicten esa mellora ao longo do tempo senón a discriminación laboral das persoas mais novas inaceptable.

No ano 2017 na provincia de Ourense as 8.517 persoas menores de 25 anos que traballaron como asalariadas tiveron ingresos moi baixos: o ingreso medio deste tramo de idade foi de tan só 6.083 euros brutos ao ano, menos de 507 euros brutos ao mes, unha cifra que está por debaixo do limiar do risco de pobreza e exclusión social que o Instituto Galego de Estatística sitúa en 639 euros mensuais.

En valor medio todas as persoas menores de 25 anos que traballaron como asalariadas na provincia de Ourense no 2017 son traballadores e traballadoras pobres, agás que vivan coa súa familia que por desgraza é unha situación cada vez mais frecuente porque os baixos ingresos impiden que as persoas novas desenvolvan un proxecto vital independente.

Os ingresos dos menores de 25 anos apenas chegan a ser a terceira parte do ingreso medio total e a cuarta parte do que ingresan as persoas que están entre 50 e 65 anos. En concreto, o salario medio multiplica por 2,8 veces o salario dos menores de 25 cifra que se dispara ata 3,6 veces comparado co tramo de idade con maiores ingresos.

Algo mellor están as 22.557 persoas que teñen entre 25 e 35 anos pero aínda así sofren tamén de baixos ingresos, porque os seus 13.347 euros anuais de ingresos, equivalentes a menos de 1.000 euros netos en 14 pagas, están un 28% por debaixo da media e un 65% por detrás dos ingresos do tramo entre 50 e 65 anos.

Son diferenzas excesivas que demostran a discriminación salarial das persoas mais novas porque, ademais, non é que os ingresos do total das idades sexa moi alto, senón que as diferenzas se producen porque os ingresos das mais novas son demasiado baixos.

Ingresos baixos que son a consecuencia da precariedade laboral extrema das persoas mais novas, que se manifesta nun abuso da contratación temporal, da rotación, de formulas de contratación que bordean a legalidade, do tempo parcial que agocha xornadas moito mais largas, de falsas bolsa e contratos en practicas o formación irregulares.

Ante esta situación inaceptable, o grupo parlamentario de En Marea presenta a seguinte pregunta para a súa resposta por escrito:

-Que esta facendo e sobre todo que vai facer a Xunta para combater a discriminación salarial das persoas máis novas do noso país, en concreto na provincia de Ourense?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 12:37:48

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A Axencia Tributaria publica cada ano un informe sobre os ingresos declarados por todas as persoas que no exercicio anterior percibiron rendas en forma de salarios. É a información máis completa, de orixe tributario, sobre o mercado de traballo e diferénciase sobre outras en que non se basea en enquisas realizadas sobre unha mostra de persoas, senón nos millóns de datos persoais rexistrados na Axencia Tributaria. Polo tanto, é unha investigación censal, non unha enquisa.

A fonte do informe denominado Mercado de Traballo e Pensións nas Fontes Tributarias non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Por iso no informe están todas as persoas asalariadas que cobraron un salario. O resultado é que no estudio o número de asalariados é superior ao da maioría das estatísticas —a EPA por exemplo— que utilizan medidas anuais mentres que na información da Axencia Tributaria están rexistradas todas as persoas asalariadas que tiveran algunha retención.

Non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 365.284 persoas que traballaron como asalariadas na provincia de Pontevedra no ano 2017, e non se fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as

diferenzas salariais, porque os ingresos son o resultado da cuantía do salario pero tamén das características do traballo, entre elas facelo a tempo parcial ou traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes na discriminación salarial que sofren as persoas máis novas.

Na distribución das persoas na escala de ingresos salariais hai un patrón moi definido, permanente, que ven de atrás pero que se agudiza ata ser unha característica estrutural do mercado de traballo: os ingresos son máis altos a medida que os tramos de idade tamén van crescendo.

Pode parecer unha evolución lóxica, porque a medida que as persoas teñen máis experiencia e desenvolven a súa carreira profesional tamén melloran as súas condicións de traballo, salarios incluídos.

Pero o que xa non é aceptable é a enorme diferenza que se produce nos diferentes tramos de idade que non reflicten esa mellora ao longo do tempo senón a discriminación laboral das persoas máis novas inaceptable.

No ano 2017 na provincia de Pontevedra as 31.643 persoas menores de 25 anos que traballaron como asalariadas tiveron ingresos moi baixos: o ingreso medio deste tramo de idade foi de tan só 6.482 euros brutos ao ano, menos de 540 euros brutos ao mes, unha cifra que está por debaixo do limiar do risco de pobreza e exclusión social que o Instituto Galego de Estatística sitúa en 639 euros mensuais.

En valor medio todas as persoas menores de 25 anos que traballaron como asalariadas na provincia de Pontevedra no 2017 son traballadores e traballadoras pobres, agás que vivan coa súa familia que por desgraza é unha situación cada vez máis frecuente porque os baixos ingresos impiden que as persoas novas desenvolvan un proxecto vital independente.

Os ingresos dos menores de 25 anos apenas chegan a ser a terceira parte do ingreso medio total e a cuarta parte do que ingresan as persoas que están entre 50

e 65 anos. En concreto, o salario medio multiplica por 2,8 veces o salario dos menores de 25 cifra que se dispara ata 3,6 veces comparado co tramo de idade con maiores ingresos.

Algo mellor están as 79.244 persoas que teñen entre 25 e 35 anos pero aínda así sofren tamén de baixos ingresos, porque os seus 13.858 euros anuais de ingresos, equivalentes a menos de 1.000 euros netos en 14 pagas, están un 29% por debaixo da media e un 67% por detrás dos ingresos do tramo entre 50 e 65 anos.

Son diferenzas excesivas que demostran a discriminación salarial das persoas mais novas porque, ademais, non é que os ingresos do total das idades sexa moi alto, senón que as diferenzas se producen porque os ingresos das mais novas son demasiado baixos.

Ingresos baixos que son a consecuencia da precariedade laboral extrema das persoas mais novas, que se manifesta nun abuso da contratación temporal, da rotación, de formulas de contratación que bordean a legalidade, do tempo parcial que agocha xornadas moito mais largas, de falsas bolsa e contratos en practicas o formación irregulares.

Ante esta situación inaceptable, o grupo parlamentario de En Marea presenta a seguinte pregunta para a súa resposta por escrito:

-Que esta facendo e sobre todo que vai facer a Xunta para combater a discriminación salarial das persoas máis novas do noso país, en concreto na provincia de Pontevedra?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 12:32:14

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A Axencia Tributaria publica cada ano un informe sobre os ingresos declarados por todas as persoas que no exercicio anterior percibiron rendas en forma de salarios. É a información máis completa, de orixe tributario, sobre o mercado de traballo e diferénciase sobre outras en que non se basea en enquisas realizadas sobre unha mostra de persoas, senón nos millóns de datos persoais rexistrados na Axencia Tributaria. Polo tanto, é unha investigación censal, non unha enquisa.

A fonte do informe denominado Mercado de Traballo e Pensións nas Fontes Tributarias non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Por iso no informe están todas as persoas asalariadas que cobraron un salario. O resultado é que no estudio o número de asalariados é superior ao da maioría das estatísticas —a EPA por exemplo— que utilizan medidas anuais mentres que na información da Axencia Tributaria están rexistradas todas as persoas asalariadas que tiveran algunha retención.

Non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 116.893 persoas que traballaron como asalariadas na provincia de Lugo no ano 2017, e non se fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as

diferenzas salariais porque os ingresos son o resultado da contía do salario pero tamén das características do traballo, entre elas facelo a tempo parcial ou traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes na discriminación salarial que sofren as persoas mais novas.

Na distribución das persoas na escala de ingresos salariais hai un patrón moi definido, permanente, que ven de atrás pero que se agudiza ata ser unha característica estrutural do mercado de traballo: os ingresos son mais altos a medida que os tramos de idade tamén van crescendo.

Pode parecer unha evolución lóxica, porque a medida que as persoas teñen mais experiencia e desenvolven a súa carreira profesional tamén melloran as súas condicións de traballo, salarios incluídos.

Pero o que xa non é aceptable é a enorme diferenza que se produce nos diferentes tramos de idade que non reflicten esa mellora ao longo do tempo senón a discriminación laboral das persoas mais novas inaceptable.

No ano 2017 na provincia de Lugo as 9.498 persoas menores de 25 anos que traballaron como asalariadas tiveron ingresos moi baixos: o ingreso medio deste tramo de idade foi de tan só 6.670 euros brutos ao ano, menos de 556 euros brutos ao mes, unha cifra que está por debaixo do limiar do risco de pobreza e exclusión social que o Instituto Galego de Estatística sitúa en 639 euros mensuais.

En valor medio todas as persoas menores de 25 anos que traballaron como asalariadas na provincia de Lugo no 2017 son traballadores e traballadoras pobres, agás que vivan coa súa familia que por desgraza é unha situación cada vez mais frecuente porque os baixos ingresos impiden que as persoas novas desenvolvan un proxecto vital independente.

Os ingresos dos menores de 25 anos apenas chegan a ser a terceira parte do ingreso medio total e a cuarta parte do que ingresan as persoas que están entre 50

e 65 anos. En concreto, o salario medio multiplica por 2,6 veces o salario dos menores de 25 cifra que se dispara ata 3,4 veces comparado co tramo de idade con maiores ingresos.

Algo mellor están as 26.000 persoas que teñen entre 25 e 35 anos pero aínda así sofren tamén de baixos ingresos, porque os seus 13.841 euros anuais de ingresos, equivalentes a menos de 1.000 euros netos en 14 pagas, están un 26% por debaixo da media e un 63% por detrás dos ingresos do tramo entre 50 e 65 anos.

Son diferenzas excesivas que demostran a discriminación salarial das persoas mais novas porque, ademais, non é que os ingresos do total das idades sexa moi alto, senón que as diferenzas se producen porque os ingresos das mais novas son demasiado baixos.

Ingresos baixos que son a consecuencia da precariedade laboral extrema das persoas mais novas, que se manifesta nun abuso da contratación temporal, da rotación, de formulas de contratación que bordean a legalidade, do tempo parcial que agocha xornadas moito mais largas, de falsas bolsa e contratos en practicas o formación irregulares.

Ante esta situación inaceptable, o grupo parlamentario de En Marea presenta a seguinte pregunta para a súa resposta por escrito:

-Que esta facendo e sobre todo que vai facer a Xunta para combater a discriminación salarial das persoas mais novas do noso país, en concreto na provincia de Lugo?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 13:14:32

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A Axencia Tributaria publica cada ano un informe sobre os ingresos declarados por todas as persoas que no exercicio anterior percibiron rendas en forma de salarios. É a información máis completa, de orixe tributario, sobre o mercado de traballo e diferénciase sobre outras en que non se basea en enquisas realizadas sobre unha mostra de persoas, senón nos millóns de datos persoais rexistrados na Axencia Tributaria. Polo tanto, é unha investigación censal, non unha enquisa.

A fonte do informe denominado Mercado de Traballo e Pensións nas Fontes Tributarias non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Por iso no informe están todas as persoas que cobraron un salario. O resultado é que no estudio o número de asalariados é superior ao da maioría das estatísticas –a EPA por exemplo– que utilizan medidas anuais mentres que na información da Axencia Tributaria están rexistradas todas as persoas asalariadas que tiveran algunha retención.

Non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 116.983 persoas que traballaron como asalariadas na provincia de Lugo no ano 2017, e non fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais e a desigualdade porque os ingresos son o resultado das diferenzas no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da desigualdade e a pobreza laboral.

Os últimos datos dispoñibles, que son moi actuais porque son os de 2017, demostran que a pobreza laboral xa acadou un nivel inaceptable en Lugo, como no resto de Galicia e do estado, pero a pesares diso non deixa de medrar.

O informe da Axencia tributaria reflicte que o ano pasado en Lugo foron 20.551 as persoas que traballando como asalariadas non chegaron a ingresar a metade do salario mínimo interprofesional dese ano, que estaba situado en 707 euros brutos ao mes.

No ultimo tramo de ingresos salariais están polo tanto as persoas que ingresaron ata 354 euros ao mes, limite máximo dun amplo grupo de persoas que como valor medio entre todas elas tiveron un ingreso medio ANUAL de 2.093 euros no ano 2017. Non é un erro: a Axencia Tributaria ten rexistradas, co seu nome e apelidos, a mais de 20.000 persoas na provincia de Lugo que ingresaron de media esa cantidade no ano pasado.

Obviamente este ingreso non se corresponde cun traballo en xornada completa e todo o ano. Neste grupo de ingresos tan baixos está formado por persoas que traballan en xornada parcial e, sobre todo, persoas que so conseguiron ter emprego unha pequena parte do ano.

Poren, estas son precisamente as características da precariedade que xera pobreza laboral: traballar por horas, só unhas semanas ou meses ao ano en empregos de baixos salarios.

Un segundo grupo numeroso de persoas que tamén sofren pobreza laboral. Son as que están por riba desta cifra pero que chegan como máximo ao salario mínimo interprofesional. O ano 2017 na provincia de Lugo foron 16.487 as persoas situadas no intervalo entre 354 euros por abaixo e 707 euros por arriba cun valor medio para todas as que estaban entre ambos límites de 7.492 euros anuais.

Expresado en salario mensual serían 624 euros brutos en 12 pagas, equivalentes a menos de 600 euros netos ao mes. Obviamente este colectivo tamén está dentro da definición de pobreza que fai o Instituto Galego de Estatística que establece o limiar de pobreza en 639 euros ao mes en 12 pagas nun fogar composto por unha soa persoa.

Polo tanto, sumados ambos tramos, son 37.038 as persoas que traballan na provincia de Lugo como asalariadas en 2017 con ingresos tan baixos que son traballadores e traballadoras pobres, porque están por debaixo do limiar da pobreza.

Sen dúbida é un dato moi preocupante porque equivale ao 32% do total de declarantes de ingresos salariais en 2017 na provincia de Lugo: unha de cada tres persoas asalariadas podería estar en risco de pobreza ou exclusión social no noso país.

Non estarían por baixo do limiar de pobreza as persoas que non viven soas senón coa súa familia, o que ven a demostrar que o seu traballo non lle dá para vivir de forma independente, porque ten un salario moi baixo, porque traballa en xornada parcial ou porque só consegue empregarse unha parte do ano, rotando entre o desemprego e o emprego precario.

Combater a pobreza laboral é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo. Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate

compartido coas organizacións feministas, cos sindicatos, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación de desigualdade inaceptable o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para a súa resposta por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a insoportable pobreza laboral na provincia de Lugo, coas graves consecuencias persoais, sociais e mesmo económicas que ten?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 12:50:23

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A Axencia Tributaria publica cada ano un informe sobre os ingresos declarados por todas as persoas que no exercicio anterior percibiron rendas en forma de salarios. É a información máis completa, de orixe tributario, sobre o mercado de traballo e diferénciase sobre outras en que non se basea en enquisas realizadas sobre unha mostra de persoas, senón nos millóns de datos persoais rexistrados na Axencia Tributaria. Polo tanto, é unha investigación censal, non unha enquisa.

A fonte do informe denominado Mercado de Traballo e Pensións nas Fontes Tributarias non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Por iso no informe están todas as persoas que cobraron un salario. O resultado é que no estudio o número de asalariados é superior ao da maioría das estatísticas –a EPA por exemplo– que utilizan medidas anuais mentres que na información da Axencia Tributaria están rexistradas todas as persoas asalariadas que tiveran algunha retención.

Non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 438.302 persoas que traballaron como asalariadas na provincia da Coruña no ano 2017, e non fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as

diferenzas salariais e a desigualdade porque os ingresos son o resultado das diferenzas no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da desigualdade e a pobreza laboral.

Os últimos datos dispoñibles, que son moi actuais porque son os de 2017, demostran que a pobreza laboral xa acadou un nivel inaceptable na Coruña, como no resto de Galicia e do estado, pero a pesares diso non deixa de medrar.

O informe da Axencia tributaria reflicte que o ano pasado na Coruña foron 74.150 as persoas que traballando como asalariadas non chegaron a ingresar a metade do salario mínimo interprofesional dese ano, que estaba situado en 707 euros brutos ao mes.

No ultimo tramo de ingresos salariais están polo tanto as persoas que ingresaron ata 354 euros ao mes, limite máximo dun amplo grupo de persoas que como valor medio entre todas elas tiveron un ingreso medio ANUAL de 2.020 euros no ano 2017. Non é un erro: a Axencia Tributaria ten rexistradas, co seu nome e apelidos, a mais de 74.000 persoas na provincia da Coruña que ingresaron de media esa cantidade no ano pasado.

Obviamente este ingreso non se corresponde cun traballo en xornada completa e todo o ano. Neste grupo de ingresos tan baixos está formado por persoas que traballan en xornada parcial e, sobre todo, persoas que so conseguiron ter emprego unha pequena parte do ano.

Poren, estas son precisamente as características da precariedade que xera pobreza laboral: traballar por horas, só unhas semanas ou meses ao ano en empregos de baixos salarios.

Un segundo grupo numeroso de persoas que tamén sofren pobreza laboral. Son as que están por riba desta cifra pero que chegan como máximo ao salario mínimo interprofesional. O ano 2017 na provincia da Coruña foron 55.354 as

persoas situadas no intervalo entre 354 euros por abaixo e 707 euros por arriba cun valor medio para todas as que estaban entre ambos limites de 7.528 euros anuais.

Expresado en salario mensual serían 627 euros brutos en 12 pagas, equivalentes a menos de 600 euros netos ao mes. Obviamente este colectivo tamén está dentro da definición de pobreza que fai o Instituto Galego de Estatística que establece o limiar de pobreza en 639 euros ao mes en 12 pagas nun fogar composto por unha soa persoa.

Polo tanto, sumados ambos tramos, son 129.504 as persoas que traballan na provincia da Coruña como asalariadas en 2017 con ingresos tan baixos que son traballadores e traballadoras pobres, porque están por debaixo do limiar da pobreza.

Sen dubida é un dato moi preocupante porque equivale ao 30% do total de declarantes de ingresos salariais en 2017 na provincia da Coruña: unha de cada tres persoas asalariadas podería estar en risco de pobreza ou exclusión social no noso país.

Non estarían por baixo do limiar de pobreza as persoas que non viven soas senón coa súa familia, o que ven a demostrar que o seu traballo non lle da para vivir de forma independente, porque ten un salario moi baixo, porque traballa en xornada parcial ou porque so consegue empregarse unha parte do ano, rotando entre o desemprego e o emprego precario.

Combater a pobreza laboral é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo. Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos sindicatos, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación de desigualdade inaceptable o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para a súa resposta por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a insoportable pobreza laboral na provincia da Coruña, coas graves consecuencias persoais, sociais e mesmo económicas que ten?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 12:44:37

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A Axencia Tributaria publica cada ano un informe sobre os ingresos declarados por todas as persoas que no exercicio anterior percibiron rendas en forma de salarios. É a información máis completa, de orixe tributario, sobre o mercado de traballo e diferénciase sobre outras en que non se basea en enquisas realizadas sobre unha mostra de persoas, senón nos millóns de datos persoais rexistrados na Axencia Tributaria. Polo tanto, é unha investigación censal, non unha enquisa.

A fonte do informe denominado Mercado de Traballo e Pensións nas Fontes Tributarias non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Por iso no informe están todas as persoas que cobraron un salario. O resultado é que no estudio o número de asalariados é superior ao da maioría das estatísticas –a EPA por exemplo– que utilizan medidas anuais mentres que na información da Axencia Tributaria están rexistradas todas as persoas asalariadas que tiveran algunha retención.

Non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 104.699 persoas que traballaron como asalariadas na provincia de Ourense no ano 2017, e non fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais e a desigualdade porque os ingresos son o resultado das diferenzas no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da desigualdade e a pobreza laboral.

Os últimos datos dispoñibles, que son moi actuais porque son os de 2017, demostran que a pobreza laboral xa acadou un nivel inaceptable en Ourense, como no resto de Galicia e do estado, pero a pesares diso non deixa de medrar.

O informe da Axencia tributaria reflicte que o ano pasado en Ourense foron 19.409 as persoas que traballando como asalariadas non chegaron a ingresar a metade do salario mínimo interprofesional dese ano, que estaba situado en 707 euros brutos ao mes.

No ultimo tramo de ingresos salariais están polo tanto as persoas que ingresaron ata 354 euros ao mes, limite máximo dun amplo grupo de persoas que como valor medio entre todas elas tiveron un ingreso medio ANUAL de 2.085 euros no ano 2017. Non é un erro: a Axencia Tributaria ten rexistradas, co seu nome e apelidos, a mais de 19.000 persoas na provincia de Ourense que ingresaron de media esa cantidade no ano pasado.

Obviamente este ingreso non se corresponde cun traballo en xornada completa e todo o ano. Neste grupo de ingresos tan baixos está formado por persoas que traballan en xornada parcial e, sobre todo, persoas que so conseguiron ter emprego unha pequena parte do ano.

Poren, estas son precisamente as características da precariedade que xera pobreza laboral: traballar por horas, só unhas semanas ou meses ao ano en empregos de baixos salarios.

Un segundo grupo numeroso de persoas que tamén sofren pobreza laboral. Son as que están por riba desta cifra pero que chegan como máximo ao salario mínimo interprofesional. O ano 2017 na provincia de Ourense foron 14.735 as persoas situadas no intervalo entre 354 euros por abaixo e 707 euros por arriba cun valor medio para todas as que estaban entre ambos límites de 7.456 euros anuais.

Expresado en salario mensual serían 621 euros brutos en 12 pagas, equivalentes a menos de 600 euros netos ao mes. Obviamente este colectivo tamén está dentro da definición de pobreza que fai o Instituto Galego de Estatística que establece o limiar de pobreza en 639 euros ao mes en 12 pagas nun fogar composto por unha soa persoa.

Polo tanto, sumados ambos tramos, son 34.144 as persoas que traballan na provincia de Ourense como asalariadas en 2017 con ingresos tan baixos que son traballadores e traballadoras pobres, porque están por debaixo do limiar da pobreza.

Sen dúbida é un dato moi preocupante porque equivale ao 33% do total de declarantes de ingresos salariais en 2017 na provincia de Ourense: unha de cada tres persoas asalariadas podería estar en risco de pobreza ou exclusión social no noso país.

Non estarían por baixo do limiar de pobreza as persoas que non viven soas senón coa súa familia, o que ven a demostrar que o seu traballo non lle da para vivir de forma independente, porque ten un salario moi baixo, porque traballa en xornada parcial ou porque so consegue empregarse unha parte do ano, rotando entre o desemprego e o emprego precario.

Combater a pobreza laboral é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo. Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate

compartido coas organizacións feministas, cos sindicatos, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación de desigualdade inaceptable o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para a súa resposta por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a insoportable pobreza laboral na provincia de Ourense, coas graves consecuencias persoais, sociais e mesmo económicas que ten?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 13:16:10

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A Axencia Tributaria publica cada ano un informe sobre os ingresos declarados por todas as persoas que no exercicio anterior percibiron rendas en forma de salarios. É a información máis completa, de orixe tributario, sobre o mercado de traballo e diferénciase sobre outras en que non se basea en enquisas realizadas sobre unha mostra de persoas, senón nos millóns de datos persoais rexistrados na Axencia Tributaria. Polo tanto, é unha investigación censal, non unha enquisa.

A fonte do informe denominado Mercado de Traballo e Pensións nas Fontes Tributarias non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Por iso no informe están todas as persoas que cobraron un salario. O resultado é que no estudio o número de asalariados é superior ao da maioría das estatísticas –a EPA por exemplo– que utilizan medidas anuais mentres que na información da Axencia Tributaria están rexistradas todas as persoas asalariadas que tiveran algunha retención.

Non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 365.284 persoas que traballaron como asalariadas na provincia de Pontevedra no ano 2017, e non fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais e a desigualdade porque os ingresos son o resultado das diferenzas no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da desigualdade e a pobreza laboral.

Os últimos datos dispoñibles, que son moi actuais porque son os de 2017, demostran que a pobreza laboral xa acadou un nivel inaceptable en Pontevedra, como no resto de Galicia e do estado, pero a pesares diso non deixa de medrar.

O informe da Axencia tributaria reflicte que o ano pasado en Pontevedra foron 68.010 as persoas que traballando como asalariadas non chegaron a ingresar a metade do salario mínimo interprofesional dese ano, que estaba situado en 707 euros brutos ao mes.

No ultimo tramo de ingresos salariais están polo tanto as persoas que ingresaron ata 354 euros ao mes, limite máximo dun amplo grupo de persoas que como valor medio entre todas elas tiveron un ingreso medio ANUAL de 2.069 euros no ano 2017. Non é un erro: a Axencia Tributaria ten rexistradas, co seu nome e apelidos, a mais de 68.000 persoas na provincia de Pontevedra que ingresaron de media esa cantidade no ano pasado.

Obviamente este ingreso non se corresponde cun traballo en xornada completa e todo o ano. Neste grupo de ingresos tan baixos está formado por persoas que traballan en xornada parcial e, sobre todo, persoas que so conseguiron ter emprego unha pequena parte do ano.

Poren, estas son precisamente as características da precariedade que xera pobreza laboral: traballar por horas, só unhas semanas ou meses ao ano en empregos de baixos salarios.

Un segundo grupo numeroso de persoas que tamén sofren pobreza laboral. Son as que están por riba desta cifra pero que chegan como máximo ao salario mínimo interprofesional. O ano 2017 na provincia de Pontevedra foron 54.424 as persoas situadas no intervalo entre 354 euros por abaixo e 707 euros por arriba cun valor medio para todas as que estaban entre ambos límites de 7.479 euros anuais.

Expresado en salario mensual serían 623 euros brutos en 12 pagas, equivalentes a menos de 600 euros netos ao mes. Obviamente este colectivo tamén está dentro da definición de pobreza que fai o Instituto Galego de Estatística que establece o limiar de pobreza en 639 euros ao mes en 12 pagas nun fogar composto por unha soa persoa.

Polo tanto, sumados ambos tramos, son 122.434 as persoas que traballan na provincia de Pontevedra como asalariadas en 2017 con ingresos tan baixos que son traballadores e traballadoras pobres, porque están por debaixo do limiar da pobreza.

Sen dúbida é un dato moi preocupante porque equivale ao 34% do total de declarantes de ingresos salariais en 2017 na provincia de Pontevedra: unha de cada tres persoas asalariadas podería estar en risco de pobreza ou exclusión social no noso país.

Non estarían por baixo do limiar de pobreza as persoas que non viven soas senón coa súa familia, o que ven a demostrar que o seu traballo non lle da para vivir de forma independente, porque ten un salario moi baixo, porque traballa en xornada parcial ou porque so consegue empregarse unha parte do ano, rotando entre o desemprego e o emprego precario.

Combater a pobreza laboral é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo. Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate

compartido coas organizacións feministas, cos sindicatos, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación de desigualdade inaceptable o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para a súa resposta por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a insoportable pobreza laboral na provincia de Pontevedra, coas graves consecuencias persoais, sociais e mesmo económicas que ten?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 13:05:13

Á Mesa do Parlamento

Noela Blanco Rodríguez e Julio Torrado Quintela, deputada e deputado pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

A radiotelevisión pública galega, vital para o mantemento do espazo público democrático, o reforzamento da identidade do pobo galego, e a promoción da nosa cultura e lingua, está a vivir un preocupante deterioro nos últimos anos, con graves consecuencias para o pluralismo ideolóxico e social. Acumula constantes queixas tanto do Comité Intercentros da CRTVG, como das forzas políticas da oposición, de manipulación informativa tanto na radio como na televisión de todos os galegos e galegas nos diferentes telexornais que se emiten ao longo do día. Esta situación mesmo levou aos dous presentadores do Telexornal Serán, Alfonso Hermida e Tati Moyano, a presentar a súa dimisión en xuño deste ano, ao que hai que engadir a mobilización dos venres negros (que xa vai pola súa 38 edición) polo cumprimento íntegro da Lei de medios públicos do 2011, así como a histórica manifestación que percorreu as rúas de Compostela o pasado 8 de setembro.

Ao que hai que engadir o actual calendario de mobilizacións, aprobado recentemente, contra o desmantelamento deste servizo público, que comezou o pasado 20 de novembro con paros parciais de dúas horas por quenda, e que se mantiveron en días alternos durante sete xornadas ata este pasado domingo 2 de decembro. Ademais están convocadas dúas folgas de 24 horas para os días 19 e 22 de decembro.

Dentro das causas que levan aos traballadores e traballadoras da CRTVG a manter, e mesmo a intensificar nas últimas semanas estas mobilizacións, figuran as actitudes represivas e de castigo da Dirección aos profesionais dos medios públicos de Galicia para silenciar as súas críticas contra a manipulación informativa. De feito, o pasado mes de outubro, a causa das protestas do cadro de persoal, a compañía arquivou o expediente que abriera meses atrás á xornalista Tati Moyano, presentadora do Telexornal Serán que dimitiu desta labor xunto a Alfonso Hermida para denunciar control informativo na canle pública e que reivindicara ante o presidente da Xunta as protestas dos venres negros a prol do cumprimento da Lei de medios na Televisión de Galicia e na Radio Galega.

Apenas un mes despois da conclusión do proceso contra esta xornalista, dende o

Grupo Socialista coñeciamos que se abría un expediente disciplinario ao locutor Carlos Jiménez, empregando a CRTVG un argumento semellante ao que inicialmente empregara contra Tati Moyano: o da compatibilidade do seu traballo na empresa pública con outros traballos. Neste caso, a pesares de que Jiménez conta cunha compatibilidade concedida polas vías legais dende hai unha década, a CRTVG sanciónao por exercer como locutor nun programa elaborado por unha produtora e emitido pola propia TVG. Unha actuación que dende o propio comité de empresa cualifican como “unha nova represalia, que tal e como acontecera no caso de Tati Moyano, a outro traballador que durante estes pasados meses participou de maneira pública e notoria nas mobilizacións contra a manipulación informativa nos medios públicos galegos.”

Por todo o exposto, a deputada e o deputado que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Cales son os motivos reais polos que a CRTVG ordenou a incoación dun expediente disciplinario ao locutor Carlos Jiménez?
2. Dende que data ten recoñecida este traballador a compatibilidade?
3. Ten previsto a Corporación continuar coa tramitación deste expediente?
4. Vai a CRTVG a aplicar algunha medida das contempladas no réxime disciplinario establecido no Convenio Colectivo?
5. Ten previsto a CRTVG poñer en marcha algún mecanismo para aclarar e interpretar as normativas sobre incompatibilidades, e a respecto do uso de medios da compañía?

Pazo do Parlamento, 4 de decembro de 2018

Asdo.: Noela Blanco Rodríguez

Julio Torrado Quintela

Deputada e deputado do G.P. dos Socialistas de Galicia

Asinado dixitalmente por:

Noela Blanco Rodríguez na data 04/12/2018 17:00:21

PARLAMENTO DE GALICIA
REXISTRO XERAL ENTRADA
Data asento: 04/12/2018 17:01:24
Nº Rexistro: 41321
Data envío: 04/12/2018 17:01:24.453

Julio Torrado Quintela na data 04/12/2018 17:00:27

Rúa do Hórreo, s/n, Parlamento de Galicia. 15702 SANTIAGO DE COMPOSTELA
Tlf: 981 551 530 · gp-socialista@parlamentodegalicia.es

CSV: REXISTRO-Nyw2dkpQB-0
Verificación:
<https://sede.parlamentodegalicia.gal/tramites/csv/>

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A fenda salarial é o nome da discriminación salarial en contra das mulleres na que se expresa e materializan as numerosas discriminacións laborais por razóns de xénero que percorren o mercado de traballo. Que as mulleres cobren menos que os homes só polo feito de selo é unha vergoña nun país democrático. Unha vergoña porque as normas legais prohiben de forma explícita a discriminación por razóns de xénero, pero na realidade a metade das persoas sofren discriminación salarial.

A diferenza salarial por sexos é algo permanente, estrutural, de contía significativa, que percorre todas as realidades e que afecta non a unha parte lateral senón ao conxunto das mulleres.

O instrumento mais preciso para medir a fenda salarial é o informe que cada ano fai a Axencia Tributaria na que recolle os ingresos de todas as persoas que traballan como asalariadas. A fonte do informe non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Ademais, os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais entre homes e mulleres, porque os ingresos reflicten as discriminacións no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo

parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da brecha salarial que sofren as mulleres.

Polo tanto, non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 116.893 persoas que traballaron como asalariadas en Lugo no ano 2017, e non o fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Non é algo do pasado que imos superando aos poucos. Non é unha situación marxinal. Non é algo de pouca relevancia. A brecha salarial é enorme, é xeneralizada, é crecente e sófrena as mulleres en todas as actividades produtivas, pero tamén en todas as categorías profesionais, en todas as formas contractuais.

A diferenza salarial, ademais de persistente no tempo, esténdese polo conxunto de sectores de actividade xa que en todas e cada unha das nove ramas de actividade que recolle o Informe da Axencia Tributaria hai diferenza salarial entre homes e mulleres. Nalgúns casos escandalosos.

No sector TIC, a brecha salarial na provincia de Lugo é do 42% e do 41% no sector finanzas. Nos servizos as empresas, un grupo heteroxéneo que vai dende o asesoramento informáticos ata a vixilancia e a limpeza, a fenda salarial chega ata o 44% e no comercio é do 36%.

Outra importante diferenza prodúcese no sector primario, agricultura, e pesca, no que é certo que hai pouco traballo asalariado e menos feminino—4.099 homes e 925mulleres— pero nestas actividades as mulleres teñen de media un salario un 37% inferior ao dos homes.

A discriminación salarial afecta a todos os sectores e chega tamén as persoas que traballan no sector publico, aínda que cunha cifra menor. Na clasificación por sectores da Axencia Tributaria se engloba nos denominados servizos sociais as actividades publicas e privadas de sanidade, educación e servizos sociais que teñen unha compoñente fundamental de emprego publico.

Nestas actividades e onde mais mulleres traballa, mais de 21.892 e mesmo son mais que os homes que chegan ata os 12.443. Polo tanto hai maioría de mulleres, o 64%, hai un peso decisivo do emprego publico e sen embargo existe unha fenda salarial do 25%.

A brecha salarial é a consecuencia de causas estruturais, profundas, de longo percorrido que derivan dunha división do traballo machista e patriarcal. Combater a brecha salarial é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo.

Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos organismos sindicais, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación, que discrimina a metade da poboación, o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para a súa contestación por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a inaceptable fenda salarial que sofren as mulleres na provincia de Lugo, especialmente nas actividades nas que acada a maior intensidade ?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 16:25:12

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A fenda salarial é o nome da discriminación salarial en contra das mulleres na que se expresa e materializan as numerosas discriminacións laborais por razóns de xénero que percorren o mercado de traballo. Que as mulleres cobren menos que os homes só polo feito de selo é unha vergoña nun país democrático. Unha vergoña porque as normas legais prohiben de forma explícita a discriminación por razóns de xénero, pero na realidade a metade das persoas sofren discriminación salarial.

A diferenza salarial por sexos é algo permanente, estrutural, de contía significativa, que percorre todas as realidades e que afecta non a unha parte lateral senón ao conxunto das mulleres.

O instrumento mais preciso para medir a fenda salarial é o informe que cada ano fai a Axencia Tributaria na que recolle os ingresos de todas as persoas que traballan como asalariadas. A fonte do informe non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Ademais, os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais entre homes e mulleres, porque os ingresos reflicten as discriminacións no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo

parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da brecha salarial que sofren as mulleres.

Polo tanto, non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 438.302 persoas que traballaron como asalariadas na Coruña no ano 2017, e non fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Non é algo do pasado que imos superando aos poucos. Non é unha situación marxinal. Non é algo de pouca relevancia. A brecha salarial é enorme, é xeneralizada, é crecente e sófrena as mulleres en todas as actividades produtivas, pero tamén en todas as categorías profesionais, en todas as formas contractuais.

A diferenza salarial, ademais de persistente no tempo, esténdese polo conxunto de sectores de actividade xa que en todas e cada unha das nove ramas de actividade que recolle o Informe da Axencia Tributaria hai diferenza salarial entre homes e mulleres. Nalgúns casos escandalosos.

Na industria a brecha salarial na provincia de Coruña é do 46% e do 44% no sector finanzas. Nos servizos as empresas, un grupo heteroxéneo que vai dende o asesoramento informáticos ata a vixilancia e a limpeza, a fenda salarial chega ata o 45% e no comercio e outros servizos é do 39% e 40% respectivamente.

Outra importante diferenza prodúcese no sector primario, agricultura, e pesca, no que é certo que hai pouco traballo asalariado e menos feminino—7.982 homes e 1.486 mulleres— pero nestas actividades as mulleres teñen de media un salario un 43% inferior ao dos homes.

A discriminación salarial afecta a todos os sectores e chega tamén as persoas que traballan no sector público, aínda que cunha cifra menor. Na clasificación por sectores da Axencia Tributaria se engloba nos denominados servizos sociais as actividades públicas e privadas de sanidade, educación e servizos sociais que teñen unha compoñente fundamental de emprego público.

Nestas actividades e onde mais mulleres traballa, mais de 66.034 e mesmo son mais que os homes que chegan ata os 39.117. Polo tanto hai maioría de mulleres, o 62%, hai un peso decisivo do emprego publico e sen embargo existe unha fenda salarial do 23%.

A brecha salarial é a consecuencia de causas estruturais, profundas, de longo percorrido que derivan dunha división do traballo machista e patriarcal. Combater a brecha salarial é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo.

Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos organismos sindicais, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación, que discrimina a metade da poboación, o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para a súa contestación por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a inaceptable fenda salarial que sofren as mulleres na provincia da Coruña, especialmente nas actividades nas que acada a maior intensidade ?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 16:06:29

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A fenda salarial é o nome da discriminación salarial en contra das mulleres na que se expresa e materializan as numerosas discriminacións laborais por razóns de xénero que percorren o mercado de traballo. Que as mulleres cobren menos que os homes só polo feito de selo é unha vergoña nun país democrático. Unha vergoña porque as normas legais prohiben de forma explícita a discriminación por razóns de xénero, pero na realidade a metade das persoas sofren discriminación salarial.

A diferenza salarial por sexos é algo permanente, estrutural, de contía significativa, que percorre todas as realidades e que afecta non a unha parte lateral senón ao conxunto das mulleres.

O instrumento mais preciso para medir a fenda salarial é o informe que cada ano fai a Axencia Tributaria na que recolle os ingresos de todas as persoas que traballan como asalariadas. A fonte do informe non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Ademais, os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais entre homes e mulleres, porque os ingresos reflicten as discriminacións no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo

parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da brecha salarial que sofren as mulleres.

Polo tanto, non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 365.284 persoas que traballaron como asalariadas en Pontevedra no ano 2017, e non fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Non é algo do pasado que imos superando aos poucos. Non é unha situación marxinal. Non é algo de pouca relevancia. A brecha salarial é enorme, é xeneralizada, é crecente e sófrena as mulleres en todas as actividades produtivas, pero tamén en todas as categorías profesionais, en todas as formas contractuais.

A diferenza salarial, ademais de persistente no tempo, esténdese polo conxunto de sectores de actividade xa que en todas e cada unha das nove ramas de actividade que recolle o Informe da Axencia Tributaria hai diferenza salarial entre homes e mulleres. Nalgúns casos escandalosos.

Na industria a brecha salarial na provincia de Coruña é do 46% e do 44% no sector finanzas. Nos servizos as empresas, un grupo heteroxéneo que vai dende o asesoramento informáticos ata a vixilancia e a limpeza, a fenda salarial chega ata o 45% e no comercio e outros servizos é do 39% e 40% respectivamente.

Outra importante diferenza prodúcese no sector primario, agricultura, e pesca, no que é certo que hai pouco traballo asalariado e menos feminino—6.222 homes e 1.486 mulleres— pero nestas actividades as mulleres teñen de media un salario un 64% inferior ao dos homes. A diferenza mais grande de todo Galicia.

A discriminación salarial afecta a todos os sectores e chega tamén as persoas que traballan no sector público, aínda que cunha cifra menor. Na clasificación por sectores da Axencia Tributaria se engloba nos denominados servizos sociais as actividades públicas e privadas de sanidade, educación e servizos sociais que teñen unha compoñente fundamental de emprego público.

Nestas actividades e onde mais mulleres traballa, mais de 49.809 e mesmo son mais que os homes que chegan ata os 28.185. Polo tanto hai maioría de mulleres, o 64%, hai un peso decisivo do emprego publico e sen embargo existe unha fenda salarial do 21%.

A brecha salarial é a consecuencia de causas estruturais, profundas, de longo percorrido que derivan dunha división do traballo machista e patriarcal. Combater a brecha salarial é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo.

Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos organismos sindicais, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación, que discrimina a metade da poboación, o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para a súa contestación por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a inaceptable fenda salarial que sofren as mulleres na provincia de Pontevedra, especialmente nas actividades nas que acada a maior intensidade ?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 16:32:57

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A fenda salarial é o nome da discriminación salarial en contra das mulleres na que se expresa e materializan as numerosas discriminacións laborais por razóns de xénero que percorren o mercado de traballo. Que as mulleres cobren menos que os homes só polo feito de selo é unha vergoña nun país democrático. Unha vergoña porque as normas legais prohiben de forma explícita a discriminación por razóns de xénero, pero na realidade a metade das persoas sofren discriminación salarial.

A diferenza salarial por sexos é algo permanente, estrutural, de contía significativa, que percorre todas as realidades e que afecta non a unha parte lateral senón ao conxunto das mulleres.

O instrumento mais preciso para medir a fenda salarial é o informe que cada ano fai a Axencia Tributaria na que recolle os ingresos de todas as persoas que traballan como asalariadas. A fonte do informe non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Ademais, os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais entre homes e mulleres, porque os ingresos reflicten as discriminacións no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da brecha salarial que sofren as mulleres.

Polo tanto, non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 104.699 persoas que traballaron como asalariadas en Ourense no ano 2017, e non o fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

Non é algo do pasado que imos superando aos poucos. Non é unha situación marxinal. Non é algo de pouca relevancia. A brecha salarial é enorme, é xeneralizada, é crecente e sófrena as mulleres en todas as actividades produtivas, pero tamén en todas as categorías profesionais, en todas as formas contractuais.

A diferenza salarial, ademais de persistente no tempo, esténdese polo conxunto de sectores de actividade xa que en todas e cada unha das nove ramas de actividade que recolle o Informe da Axencia Tributaria hai diferenza salarial entre homes e mulleres. Nalgúns casos escandalosos.

No sector financeiro, a brecha salarial na provincia de Ourense é do 45% e do 40% no sector das industrias extractivas. Nas TIC é do 34% e nos servizos as empresas, un grupo heteroxéneo que vai dende o asesoramento informático ata a vixilancia e a limpeza, a fenda salarial chega ata o 31% e no comercio é do 30%.

A discriminación salarial afecta a todos os sectores e chega tamén as persoas que traballan no sector público, aínda que cunha cifra menor. Na clasificación por sectores da Axencia Tributaria se engloba nos denominados servizos sociais as actividades públicas e privadas de sanidade, educación e servizos sociais que teñen unha compoñente fundamental de emprego público.

Nestas actividades e onde mais mulleres traballa, mais de 20.437 e mesmo son mais que os homes que chegan ata os 12.380. Polo tanto hai maioría de mulleres, o 62%, hai un peso decisivo do emprego público e sen embargo existe unha fenda salarial do 25%.

Se os datos en Ourense son mais positivos que o resto das provincias galegas, non é debido ás políticas implementadas de igualdade de xénero. O único que

existe a diferenza existente é o propio mercado laboral da provincia, onde as taxas de actividade e de ocupación son das mais baixas de todo o estado.

A brecha salarial é a consecuencia de causas estruturais, profundas, de longo percorrido que derivan dunha división do traballo machista e patriarcal. Combater a brecha salarial é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo.

Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos organismos sindicais, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación, que discrimina a metade da poboación, o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para a súa contestación por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a inaceptable fenda salarial que sofren as mulleres na provincia de Ourense, especialmente nas actividades nas que acada a maior intensidade ?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 16:29:05

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A fenda salarial é o nome da discriminación salarial en contra das mulleres na que se expresa e materializan as numerosas discriminacións laborais por razóns de xénero que percorren o mercado de traballo. Que as mulleres cobren menos que os homes só polo feito de selo é unha vergoña nun país democrático. Unha vergoña porque as normas legais prohiben de forma explícita a discriminación por razóns de xénero, pero na realidade a metade das persoas sofren discriminación salarial.

A diferenza salarial por sexos é algo permanente, estrutural, de contía significativa, que percorre todas as realidades e que afecta non a unha parte lateral senón ao conxunto das mulleres.

Non é algo do pasado que imos superando aos poucos. Non é unha situación marxinal. Non é algo de pouca relevancia. A brecha salarial é enorme, é xeneralizada, é crecente e sófrena as mulleres en todas as actividades produtivas, pero tamén en todas as categorías profesionais, en todas as formas contractuais.

O primeiro paso para enfrontarse un problema é definilo, cuantificalo, saber cal é a súa dimensión e as súas causas, porque só despois de facer unha diagnose precisa se poden propor solucións efectivas. Poren, o sesgo de xénero tamén afecta ás estatísticas, porque sendo a desigualdade salarial entre mulleres e homes un problema de enorme relevancia —o sofre á metade da poboación

asalariada— non existe unha estatística específica que de xeito continuado mida esta fenda.

E, o que aínda é peor, na maioría das ocasións a propia definición da fenda salarial está contaminada por unha perspectiva masculina. Empezando por esta cuestión, con demasiada frecuencia a fenda se define como a cantidade que os homes gañan máis que as mulleres, cando en realidade o que se ten que medir é o que as mulleres cobran menos que os homes.

Non é unha cuestión menor nin un xogo de palabras, porque o obxectivo non é baixar o salario dos homes senón subir o das mulleres. E o resultado é moi diferente segundo o método de cálculo que se utilice.

O instrumento mais preciso para medir a fenda salarial é o informe que cada ano fai a Axencia Tributaria na que recolle os ingresos de todas as persoas que traballan como asalariadas. A fonte do informe non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Ademais, os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais entre homes e mulleres, porque os ingresos reflicten as discriminacións no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da brecha salarial que sofren as mulleres.

Polo tanto, non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 104.699 persoas que traballaron como asalariadas en Ourense no ano 2017, e non o fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

A fenda salarial que padecen as mulleres ten unha expresión moi gráfica na composición por xéneros dos diferentes tramos salariais nos que a axencia Tributaria distribúe as persoas.

As mulleres son maioría, e polo tanto están moi por riba do seu peso total, en todos os tramos de ingresos mais baixos. E pola contra pero de forma complementaria son minoría nos tramos de maiores ingresos. E ínfima minoría xustamente no tramo superior.

De feito o patrón de comportamento é que o peso das mulleres nos diferentes tramos de ingresos vai baixando a medida que o nivel de ingresos aumenta. As mulleres, na provincia de Ourense, son o 47,6% do total de declarantes de IRPF pero son o 53,4% das persoas que están no tramo mais baixo, as que cobran menos da metade do salario mínimo interprofesional. Pola contra tan só o 19% das que teñen ingresos por riba de 10 veces o SMI son mulleres.

Entre ambas cifras hai unha escala descendente do peso das mulleres nos diferentes tramos salariais: son o 40% nos ingresos entre 1,5 e 3 veces o SMI, o 36% entre as que declaran entre 4,5 e 5 veces o SMI e o 29% das que cobran entre 7,5 e 10 veces o SMI.

A mulleres son as que máis sofren o traballo a xornada por horas, as que máis padecen a contratación temporal, as que teñen máis presenza nas ramas dos servizos con peores salarios, as que teñen maiores dificultades para desenvolver unha carreira profesional.

A brecha salarial é a consecuencia de causas estruturais, profundas, de longo percorrido que derivan dunha división do traballo machista e patriarcal. Combater a brecha salarial é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo.

Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos organismos sindicais, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación, que discrimina a metade da poboación, o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para a súa contestación por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a inaceptable fenda salarial que sofren as mulleres na provincia de Ourense, atendendo de forma especial a concentración de mulleres nos tramos máis baixos da escala salarial?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 17:06:46

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A fenda salarial é o nome da discriminación salarial en contra das mulleres na que se expresa e materializan as numerosas discriminacións laborais por razóns de xénero que percorren o mercado de traballo. Que as mulleres cobren menos que os homes só polo feito de selo é unha vergoña nun país democrático. Unha vergoña porque as normas legais prohiben de forma explícita a discriminación por razóns de xénero, pero na realidade a metade das persoas sofren discriminación salarial.

A diferenza salarial por sexos é algo permanente, estrutural, de contía significativa, que percorre todas as realidades e que afecta non a unha parte lateral senón ao conxunto das mulleres.

Non é algo do pasado que imos superando aos poucos. Non é unha situación marxinal. Non é algo de pouca relevancia. A brecha salarial é enorme, é xeneralizada, é crecente e sófrena as mulleres en todas as actividades produtivas, pero tamén en todas as categorías profesionais, en todas as formas contractuais.

O primeiro paso para enfrontarse un problema é definilo, cuantificalo, saber cal é a súa dimensión e as súas causas, porque só despois de facer unha diagnose precisa se poden propor solucións efectivas. Poren, o sesgo de xénero tamén afecta ás estatísticas, porque sendo a desigualdade salarial entre mulleres e homes un problema de enorme relevancia —o sofre á metade da poboación

asalariada— non existe unha estatística específica que de xeito continuado mida esta fenda.

E, o que aínda é peor, na maioría das ocasións a propia definición da fenda salarial está contaminada por unha perspectiva masculina. Empezando por esta cuestión, con demasiada frecuencia a fenda se define como a cantidade que os homes gañan máis que as mulleres, cando en realidade o que se ten que medir é o que as mulleres cobran menos que os homes.

Non é unha cuestión menor nin un xogo de palabras, porque o obxectivo non é baixar o salario dos homes senón subir o das mulleres. E o resultado é moi diferente segundo o método de cálculo que se utilice.

O instrumento mais preciso para medir a fenda salarial é o informe que cada ano fai a Axencia Tributaria na que recolle os ingresos de todas as persoas que traballan como asalariadas. A fonte do informe non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Ademais, os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais entre homes e mulleres, porque os ingresos reflicten as discriminacións no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da brecha salarial que sofren as mulleres.

Polo tanto, non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 365.284 persoas que traballaron como asalariadas en Pontevedra no ano 2017, e non fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

A fenda salarial que padecen as mulleres ten unha expresión moi gráfica na composición por xéneros dos diferentes tramos salariais nos que a axencia Tributaria distribúe as persoas.

As mulleres son maioría, e polo tanto están moi por riba do seu peso total, en todos os tramos de ingresos mais baixos. E pola contra pero de forma complementaria son minoría nos tramos de maiores ingresos. E ínfima minoría xustamente no tramo superior.

De feito o patrón de comportamento é que o peso das mulleres nos diferentes tramos de ingresos vai baixando a medida que o nivel de ingresos aumenta. As mulleres, na provincia de Pontevedra, son o 47% do total de declarantes de IRPF pero son o 55% das persoas que están no tramo mais baixo, as que cobran menos da metade do salario mínimo interprofesional. Pola contra tan só o 13% das que teñen ingresos por riba de 10 veces o SMI son mulleres.

Entre ambas cifras hai unha escala descendente do peso das mulleres nos diferentes tramos salariais: son o 38,5% nos ingresos entre 1,5 e 3 veces o SMI, o 32,6% entre as que declaran entre 4,5 e 5 veces o SMI e o 26% das que cobran entre 7,5 e 10 veces o SMI.

A mulleres son as que máis sofren o traballo a xornada por horas, as que máis padecen a contratación temporal, as que teñen máis presenza nas ramas dos servizos con peores salarios, as que teñen maiores dificultades para desenvolver unha carreira profesional.

A brecha salarial é a consecuencia de causas estruturais, profundas, de longo percorrido que derivan dunha división do traballo machista e patriarcal. Combater a brecha salarial é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo.

Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos organismos sindicais, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación, que discrimina a metade da poboación, o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para a súa contestación por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a inaceptable fenda salarial que sofren as mulleres na provincia de Pontevedra, atendendo de forma especial a concentración de mulleres nos tramos máis baixos da escala salarial?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 17:15:06

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A fenda salarial é o nome da discriminación salarial en contra das mulleres na que se expresa e materializan as numerosas discriminacións laborais por razóns de xénero que percorren o mercado de traballo. Que as mulleres cobren menos que os homes só polo feito de selo é unha vergoña nun país democrático. Unha vergoña porque as normas legais prohiben de forma explícita a discriminación por razóns de xénero, pero na realidade a metade das persoas sofren discriminación salarial.

A diferenza salarial por sexos é algo permanente, estrutural, de contía significativa, que percorre todas as realidades e que afecta non a unha parte lateral senón ao conxunto das mulleres.

Non é algo do pasado que imos superando aos poucos. Non é unha situación marxinal. Non é algo de pouca relevancia. A brecha salarial é enorme, é xeneralizada, é crecente e sófrena as mulleres en todas as actividades produtivas, pero tamén en todas as categorías profesionais, en todas as formas contractuais.

O primeiro paso para enfrontarse un problema é definilo, cuantificalo, saber cal é a súa dimensión e as súas causas, porque só despois de facer unha diagnose precisa se poden propor solucións efectivas. Poren, o sesgo de xénero tamén afecta ás estatísticas, porque sendo a desigualdade salarial entre mulleres e homes un problema de enorme relevancia —o sofre á metade da poboación

asalariada— non existe unha estatística específica que de xeito continuado mida esta fenda.

E, o que aínda é peor, na maioría das ocasións a propia definición da fenda salarial está contaminada por unha perspectiva masculina. Empezando por esta cuestión, con demasiada frecuencia a fenda se define como a cantidade que os homes gañan máis que as mulleres, cando en realidade o que se ten que medir é o que as mulleres cobran menos que os homes.

Non é unha cuestión menor nin un xogo de palabras, porque o obxectivo non é baixar o salario dos homes senón subir o das mulleres. E o resultado é moi diferente segundo o método de cálculo que se utilice.

O instrumento mais preciso para medir a fenda salarial é o informe que cada ano fai a Axencia Tributaria na que recolle os ingresos de todas as persoas que traballan como asalariadas. A fonte do informe non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Ademais, os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais entre homes e mulleres, porque os ingresos reflicten as discriminacións no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da brecha salarial que sofren as mulleres.

Polo tanto, non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 438.302 persoas que traballaron como asalariadas na Coruña no ano 2017, e non fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

A fenda salarial que padecen as mulleres ten unha expresión moi gráfica na composición por xéneros dos diferentes tramos salariais nos que a axencia Tributaria distribúe as persoas.

As mulleres son maioría, e polo tanto están moi por riba do seu peso total, en todos os tramos de ingresos mais baixos. E pola contra pero de forma complementaria son minoría nos tramos de maiores ingresos. E ínfima minoría xustamente no tramo superior.

De feito o patrón de comportamento é que o peso das mulleres nos diferentes tramos de ingresos vai baixando a medida que o nivel de ingresos aumenta. As mulleres, na provincia da Coruña, son o 47% do total de declarantes de IRPF pero son o 54% das persoas que están no tramo mais baixo, as que cobran menos da metade do salario mínimo interprofesional. Pola contra tan só o 19% das que teñen ingresos por riba de 10 veces o SMI son mulleres.

Entre ambas cifras hai unha escala descendente do peso das mulleres nos diferentes tramos salariais: son o 38% nos ingresos entre 1,5 e 3 veces o SMI, o 37% entre as que declaran entre 4,5 e 5 veces o SMI e o 27% das que cobran entre 7,5 e 10 veces o SMI.

A mulleres son as que máis sofren o traballo a xornada por horas, as que máis padecen a contratación temporal, as que teñen máis presenza nas ramas dos servizos con peores salarios, as que teñen maiores dificultades para desenvolver unha carreira profesional.

A brecha salarial é a consecuencia de causas estruturais, profundas, de longo percorrido que derivan dunha división do traballo machista e patriarcal. Combater a brecha salarial é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo.

Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos organismos sindicais, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación, que discrimina a metade da poboación, o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para a súa contestación por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a inaceptable fenda salarial que sofren as mulleres na provincia de Coruña, atendendo de forma especial a concentración de mulleres nos tramos mais baixos da escala salarial?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 16:39:23

Á MESA DO PARLAMENTO

Manuel Lago Peñas, deputado do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

A fenda salarial é o nome da discriminación salarial en contra das mulleres na que se expresa e materializan as numerosas discriminacións laborais por razóns de xénero que percorren o mercado de traballo. Que as mulleres cobren menos que os homes só polo feito de selo é unha vergoña nun país democrático. Unha vergoña porque as normas legais prohiben de forma explícita a discriminación por razóns de xénero, pero na realidade a metade das persoas sofren discriminación salarial.

A diferenza salarial por sexos é algo permanente, estrutural, de contía significativa, que percorre todas as realidades e que afecta non a unha parte lateral senón ao conxunto das mulleres.

Non é algo do pasado que imos superando aos poucos. Non é unha situación marxinal. Non é algo de pouca relevancia. A brecha salarial é enorme, é xeneralizada, é crecente e sófrena as mulleres en todas as actividades produtivas, pero tamén en todas as categorías profesionais, en todas as formas contractuais.

O primeiro paso para enfrontarse un problema é definilo, cuantificalo, saber cal é a súa dimensión e as súas causas, porque só despois de facer unha diagnose precisa se poden propor solucións efectivas. Poren, o sesgo de xénero tamén afecta ás estatísticas, porque sendo a desigualdade salarial entre mulleres e homes un problema de enorme relevancia —o sofre á metade da poboación

asalariada— non existe unha estatística específica que de xeito continuado mida esta fenda.

E, o que aínda é peor, na maioría das ocasións a propia definición da fenda salarial está contaminada por unha perspectiva masculina. Empezando por esta cuestión, con demasiada frecuencia a fenda se define como a cantidade que os homes gañan máis que as mulleres, cando en realidade o que se ten que medir é o que as mulleres cobran menos que os homes.

Non é unha cuestión menor nin un xogo de palabras, porque o obxectivo non é baixar o salario dos homes senón subir o das mulleres. E o resultado é moi diferente segundo o método de cálculo que se utilice.

O instrumento mais preciso para medir a fenda salarial é o informe que cada ano fai a Axencia Tributaria na que recolle os ingresos de todas as persoas que traballan como asalariadas. A fonte do informe non son as declaracións anuais do IRPF senón as retencións, que inclúe a todas as persoas que traballaron como asalariados aínda que fora só un día.

Ademais, os datos de ingresos son os reais de cada persoa, non unha estimación anual de salarios medios como fan outras fontes. E por iso reflicte moito mellor as diferenzas salariais entre homes e mulleres, porque os ingresos reflicten as discriminacións no salario pero tamén as provocadas polo traballo a tempo parcial ou por traballar só uns meses ao ano, que son factores determinantes da brecha salarial que sofren as mulleres.

Polo tanto, non é unha estatística baseada nunha mostra de persoas senón un rexistro con datos reais das 116.893 persoas que traballaron como asalariadas en Lugo no ano 2017, e non o fai con enquisas senón cos datos rexistrados no modelo 190 da Declaración Anual de Retencións en poder da Axencia tributaria.

A fenda salarial que padecen as mulleres ten unha expresión moi gráfica na composición por xéneros dos diferentes tramos salariais nos que a axencia Tributaria distribúe as persoas.

As mulleres son maioría, e polo tanto están moi por riba do seu peso total, en todos os tramos de ingresos mais baixos. E pola contra pero de forma complementaria son minoría nos tramos de maiores ingresos. E ínfima minoría xustamente no tramo superior.

De feito o patrón de comportamento é que o peso das mulleres nos diferentes tramos de ingresos vai baixando a medida que o nivel de ingresos aumenta. As mulleres, na provincia de Lugo, son o 47,5% do total de declarantes de IRPF pero son o 55% das persoas que están no tramo mais baixo, as que cobran menos da metade do salario mínimo interprofesional. Pola contra tan só o 19% das que teñen ingresos por riba de 10 veces o SMI son mulleres.

Entre ambas cifras hai unha escala descendente do peso das mulleres nos diferentes tramos salariais: son o 38% nos ingresos entre 1,5 e 3 veces o SMI, o 38% entre as que declaran entre 4,5 e 5 veces o SMI e o 27% das que cobran entre 7,5 e 10 veces o SMI.

A mulleres son as que máis sofren o traballo a xornada por horas, as que máis padecen a contratación temporal, as que teñen máis presenza nas ramas dos servizos con peores salarios, as que teñen maiores dificultades para desenvolver unha carreira profesional.

A brecha salarial é a consecuencia de causas estruturais, profundas, de longo percorrido que derivan dunha división do traballo machista e patriarcal. Combater a brecha salarial é un combate longo e complexo, porque hai que actuar contra unha realidade laboral que se estende desde fai xa demasiado tempo.

Pero tamén ten causa nas políticas dos gobernos, porque neste combate compartido coas organizacións feministas, cos organismos sindicais, coas sociedade civil o papel do goberno é determinante.

Diante desta situación, que discrimina a metade da poboación, o Grupo Parlamentario de En Marea formula a seguinte pregunta para a súa contestación por escrito:

-Que está facendo a Xunta para combater a inaceptable fenda salarial que sofren as mulleres na provincia de Lugo, atendendo de forma especial a concentración de mulleres nos tramos mais baixos da escala salarial?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Deputado do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

José Manuel Lago Peñas na data 04/12/2018 17:02:14

Á Mesa do Parlamento

María Luisa Pierres López, Juan Manuel Díaz Villoslada, Luís Manuel Álvarez Martínez e Patricia Vilán Lorenzo, deputadas e deputados pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

“Consolidar a nosa posición de líder no mercado de alugueiro residencial en España. Converternos nun dos operadores de referencia a nivel europeo, a través dun modelo de xestión de renda, sostible e socialmente responsable, que aporte valor a todos os nosos grupos de interese e ás sociedades onde desenrolamos a nosa actividade.”

Esta é a visión empresarial que na súa páxina web indica unha das Socimis (Sociedades Anónimas Cotizadas de Inversión Inmobiliaria) que a día de hoxe está implantada con activos inmobiliarios en Galicia. Unha visión que dista moito de ser socialmente responsable con moitos dos veciños e veciñas que son novas arrendatarias das mesmas.

A aterraxe na nosa comunidade afecta xa a localidades como Pontevedra, Vigo, A Coruña, Cambre, Culleredo, Narón, Santiago de Compostela e Ourense.

E así como algunhas das propiedades administradas proceden do mercado libre de vivenda, outras son froito de adquisicións de edificacións de protección oficial, nas que os veciños e veciñas que residían nelas previamente ven como o cambio de propiedade lles afecta cunha suba de prezos que lles resulta inasumible.

No caso de certas comunidades, como a Hábitat 60 Plus de Cambre, froito dun convenio entre o concello e FADESA, e pensada para dar resposta a colectivos de alta vulnerabilidade, como mozos e mozas entre 18-30 anos e maiores de máis de 65 anos, ve como 20 anos máis tarde as condicións se modifican e a súa función e uso social queda totalmente desprotexido.

A práctica de cobros abusivos, na que se respectan as bases de alugueiro pero se incrementan os prezos dos subministros sen unha xustificación clara, ten levado a que moitas e moitos inquilinos teñan xa abandonado a edificación en busca de alugueiros máis económicos, ou se vexan involucrados en procesos de desafiuzamento por impago.

A incapacidade de comunicación áxil coa propiedade, só a través dun enderezo electrónico, impide e dificulta o entendemento entre as partes, cunha clara vulneración dos dereitos das inquilinas e inquilinos, que ou ben aceptan cada mes importes dos que descoñecen a súa xustificación e desglose ou incapaces para soportar as cotas, vense na obriga de abandonar a edificación.

Así mesmo, a devolución dos depósitos de moitos os que decidiron marchar, vense retidos sen xustificación algunha, nun claro exercicio de abuso de poder e de falla total de transparencia.

Ó tempo que nalgún dos casos que xa se teñen manifestado na nosa comunidade, como o de Hábitat 60 Plus, se está a traballar desde o Concello de Cambre nun novo convenio que regule tanto o uso da edificación como a relación entre os novos propietarios/as e inquilinos/as, aínda en réxime de protección oficial, bótase en falla unha reacción por parte da Administración autonómica ante este tipo de situacións.

O artigo 67 da Lei 8/2012, de 29 de xuño, de vivenda de Galicia, no que se refire ás “Limitacións da facultade de dispoñer” di, no seu punto terceiro, que as vivendas protexidas promovidas para alugueiro poderán ser vendidas, de maneira individualizada ou por promocións completas, en calquera momento do período de vinculación a dito réxime de uso, previa autorización polo Instituto Galego da Vivenda e Solo e nas condicións fixadas regulamentariamente.

No artigo 75 dise tamén , respecto ós “Dereitos de tanteo e retracto”, que o Instituto Galego da Vivenda e Solo terá dereito de tanteo e retracto sobre as vivendas protexidas e os seus anexos mentres dure o réxime de protección, nas segundas e posteriores transmisións inter vivos, sexan gratuítas ou onerosas, incluídas as derivadas de procedementos de execución patrimonial.

En resolución aprobada por unanimidade no pasado outubro, o Goberno adquiriu o compromiso de duplicar o parque de vivenda pública no dobre no horizonte de cinco anos.

Parece que para poder acadar ese fin, un dos modos máis eficaces sería comezar por evitar en todo caso a perda de máis vivenda con carácter social, adquirindo incluso aquelas comunidades e edificacións que con proteccións oficiais ou uso

social alugadas a colectivos de alta vulnerabilidade puidesen pasar a formar parte do parque público de vivenda, como un activo máis.

Algo que sería entendible en casos como o de Cambre, cando nese concello se constata unha demanda no Rexistro Único de Demandantes da Comunidade Autónoma de Galicia de 188 persoas.

Non se entende como a administración, tendo manifestado ese interese por incrementar o parque público de vivenda, e ante o coñecemento deste tipo de oportunidades, non exerce o seu dereito de compra das edificacións, co fin de evitar precisamente que incluso se incremente o rexistro actual de demandantes de vivenda social, o que xa está acontecendo actualmente cun aumento de algo máis de cinco demandantes novos ó día.

Por todo o exposto, as deputadas e os deputados que asinan formulan as seguintes preguntas para o seu debate en Comisión:

1. Cal é a valoración que fai este Goberno da entrada no mercado inmobiliario galego de varias Socimis xestoras de edificacións de vivenda na nosa comunidade?
2. É coñecedor das consecuencias que está tendo para as persoas arrendatarias, especialmente nas edificacións de protección oficial e destinadas ó alugueiro social?
3. Ten formulado a administración exercer o seu dereito de tanteo e retracto nos casos de edificacións de protección oficial que teñen comunicado a súa venda?
4. Cantos casos se teñen comunicado nos últimos 5 anos?
5. En cantos se exerceu ese dereito?
6. Conta a Xunta de Galicia, con algún tipo de mecanismo para seguir os casos de cada un dos arrendatarios ou arrendatarias logo dos cambios de propiedade das edificacións de carácter social ou protección oficial?
7. Ante a rapidez dos procesos de desafiuzamento por impago de alugueiro, ten a Xunta de Galicia establecido algún convenio de colaboración cos concellos para detectar os casos a tempo e evitar que se incremente as

débedas, e con elas a maior vulnerabilidade e risco de exclusión social das persoas arrendatarias?

8. Que control efectúa a día de hoxe a Xunta de Galicia, para asegurar o cumprimento dos compromisos adquiridos polas propiedades na xestión dos inmobles de edificacións de protección oficial e destinadas ó alugueiro social?
9. Cal é a súa lectura do caso da edificación de uso social, Hábitat 60 Plus que se ten denunciado polos veciños e veciñas de Cambre, e que ten suposto a marcha de moitas das persoas arrendatarias e a apertura de alo menos dous procesos de desafiuzamento por impago?

Pazo do Parlamento, 4 de decembro de 2018

Asdo.: María Luisa Pierres López
Juan Manuel Díaz Villoslada
Luís Manuel Álvarez Martínez
Patricia Vilán Lorenzo
Deputadas e deputados do G.P. dos Socialistas de Galicia

Asinado dixitalmente por:

María Luisa Pierres López na data 04/12/2018 17:36:03

Juan Manuel Díaz Villoslada na data 04/12/2018 17:36:09

Luis Manuel Álvarez Martínez na data 04/12/2018 17:36:14

Patricia Vilán Lorenzo na data 04/12/2018 17:36:19

Á MESA DO PARLAMENTO

Luca Chao Pérez e Ánxeles Cuña Bóveda, deputadas pertencentes ao Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do recollido no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte PREGUNTA, para a súa resposta escrita, relativa ao financiamento do festival de cine de Ourense

O Festival de Cinema Internacional de Ourense (OUFF) é un dos eventos cinematográficos máis relevantes do noso país, un festival que este ano, despois da pésima xestión do goberno Popular de Ourense estivo en claro perigo de non poder ser realizado.

Foi así, pois atopámonos ante un festival organizado polo Concello de Ourense que ten contado en todas as súas edicións con moitos patrocinadores e colaboradores: entidades, empresas, e institucións, entre as que se atopa a Xunta de Galicia que, en vez de financialo mediante as convocatorias competitivas, acude ao patrocinio do mesmo.

Finalmente, o festival está a celebrar a súa vixésimo terceira edición sen que, a día de hoxe, se poida coñecer o diñeiro que a Consellería de Cultura destinou a tal evento.

Por todo isto, o Grupo Parlamentar de En Marea presenta as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1.ª) Cal foi a contía que destinou a Consellería de Cultura para o patrocinio do festival Internacional de Ourense?

2.ª) Cal foron as contías que se destinaron nos anos previos?

Santiago de Compostela, 4 de decembro de 2018.

Asdo.: Luca Chao Pérez

Ánxeles Cuña Bóveda

Deputadas do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

Luca Chao Pérez na data 04/12/2018 17:47:19

María de los Ángeles Cuña Bóveda na data 04/12/2018 17:47:28

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Á Mesa do Parlamento

Luis Bará Torres, Montserrat Prado Cores, Ana Pontón Mondelo, Xosé Luis Rivas Cruz, Olalla Rodil Fernández e Noa Presas Bergantiños, deputadas e deputados do **Grupo Parlamentar do Bloque Nacionalista Galego (BNG)**, ao abeiro do disposto no Regulamento da Cámara, presentan a seguinte **Pregunta para resposta escrita**.

O Ministro de Fomento fixo o día 3 de outubro unha visita a Galiza e fixo declaracións públicas que crean alarma e preocupación. Resumindo o contido das súas manifestacións podemos concluír que veu de novo co clásico repertorio de anuncios, estudos e promesas incumpridas.

O que demostra o acontecido onte é que existe un pacto tácito entre o PSOE e o PP para vetar a transferencia da AP 9, o rescate da concesión. E para adiar indefinidamente proxectos e obras que foron repetidamente adiadas. Obras de infraestruturas viarias estratéxicas para o país tanto en materia ferroviaria, como no relacionado coas estradas e autovías ou portos de interese xeral.

Nas declaracións públicas no Ministro escoitamos os mesmos argumentos en contra do traspaso da autoestrada que veñen os sucesivos gobernos do PSOE e do PP ao longo dos últimos 15 anos. O único anuncio concreto da reunión co sr Feixóo foi o da convocatoria dunha xuntanza da comisión bilateral de seguimento da AP 9, unha comisión cualificada como cortina de fume para desviar a atención sobre as cuestións verdadeiramente relevantes: negociación da transferencia da AP9, rescate da concesión e remate dos abusos da concesionaria.

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Diante deste novo desprezo a Galiza, resulta rechamante a postura condescendente do presidente da Xunta, que semella que foi seducido polo sr Ábalos como pasou anteriormente con De la Serna e Xosé Blanco. Semella que estamos no camiño de reeditar o Pacto do Obradoiro, que xa sabemos a onde levou.

Tamén chama a atención o cambio de actitude do PSdG, que aplaude agora o que antes denunciaba. E no cambio de papeis entre PP e PSOE, esquece a reivindicación do investimento dos máis de 2.500 millóns non investidos por Fomento nos últimos 5 anos.

Fronte a esta actitude contemplativa e mansa do goberno galego, do seu presidente e do PSdG, entendemos que o Parlamento galego debe defender unha actitude firme de defensa dos intereses galegos e reclamar unha axenda galega de investimentos en materia de infraestruturas que permita dinamizar a economía e saldar a débeda que o estado ten con Galiza nesta materia.

Por todo isto formúlanse as seguintes preguntas para resposta escrita:

1. Como valora o goberno galego a posición do goberno central e do ministro de Fomento en relación coa AP9?
2. Que demandas trasladou a Xunta de Galiza ao goberno do Estado en relación coa AP 9 e coas infraestruturas viarias, ferroviarias, portuarias e aeroportuarias?
3. Cal é a valoración do goberno galego sobre os anuncios realizados polo ministro de Fomento na súa visita a Galiza do 3 de outubro?

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

4. Que demandas trasladou a Xunta de Galiza ao goberno central sobre o traspaso de competencias en relación coa AP 9, portos de interese xeral, ferrocarril de cercanías, aeroportos, e tráfico e seguridade viaria?

Santiago de Compostela, 5 de decembro de 2018

Asdo.: **Luis Bará Torres**

Montserrat Prado Cores

Noa Presas Bergantiños

Olalla Rodil Fernández

Xosé Luis Rivas Cruz

Ana Pontón Mondelo

Deputadas e deputados do G.P. do BNG

Asinado dixitalmente por:

Xosé Luis Bará Torres na data 05/12/2018 10:02:24

María Montserrat Prado Cores na data 05/12/2018 10:02:28

Ana Pontón Mondelo na data 05/12/2018 10:02:29

Xose Luis Rivas Cruz na data 05/12/2018 10:02:31

OFICINA PARLAMENTAR

Parlamento de Galiza

Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Olalla Rodil Fernández na data 05/12/2018 10:02:32

Noa Presas Bergantiños na data 05/12/2018 10:02:34

Á MESA DO PARLAMENTO

Paula Quinteiro Araújo, deputada do Grupo Parlamentar de **En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**.

As traballadoras do servizo de limpeza da Xunta de Galicia padecen discriminacións por razón de xénero nos seus dereitos laborais.

Están contratadas a través do Grupo Norte Agrupación Empresarial de Servicios, S.L. Trátase dunha contrata que conta no seu cadro de persoal cunha gran maioría de mulleres.

As desigualdades veñen dadas porque a maioría das traballadoras non cobran o plus de perigosidade, penosidade e toxicidade, independentemente das labores que realizan, a diferenza da maioría dos homes.

Así, o establecemento dos pluses que non se contemplan para elas é inxusto xa que están traballando cos mesmos produtos químicos, realizando traballos en altura, manexando inxentes cantidades de auga en caldeiros, e teñen as mesmas posibilidades de lesións debido ao manexo de ferramentas e posicións posturais polas tarefas repetitivas que son inherentes ao seu traballo, lesións nas mans, pernas, costas, caídas, etc. Esta diferenza en función do xénero supón unha clara vulneración deste principio de igualdade.

Isto está relacionado coa imposibilidade de ascenso da maioría das mulleres, ao non recoñecérselle a categoría de peón especialista, independentemente dos anos de antigüidade.

A diferenza no soldo que non se percibe polos ascensos acada a cifra de 1500 euros anuais, máis do dobre do salario mínimo interprofesional mensual para o

ano 2017, cifra que aumenta en 900 euros máis para o caso de sumar só o complemento de perigosidade.

Así mesmo, as traballadoras veñen denunciado o exceso de carga de traballo, xa que non se cobren ausencias de persoal, as baixas por incapacidade temporal e as vacacións.

É intolerable que se produzan estas discriminacións nun servizo no que a Xunta debería estar vixiante xa que o gasto sae das arcas públicas.

Polo anterior, presentase a seguinte pregunta:

- Que medidas está levando adiante a Xunta de Galicia para rematar con esta situación de discriminación?

Santiago de Compostela, 5 de decembro de 2018.

Asdo.: Paula Quinteiro Araujo

Deputada do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

Paula Quinteiro Araújo na data 05/12/2018 11:15:14

Á MESA DO PARLAMENTO

Paula Vázquez Verao e Luís Villares Naveira, deputada e deputado pertencentes ao **Grupo Parlamentario de En Marea**, ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presentan a seguinte **Pregunta**, para a súa resposta **escrita**.

O dano cerebral adquirido (DCA) en xeral e o ictus, particularmente, é a primeira causa de morte feminina en Galicia e a primeira causa de discapacidade na persoa adulta, e o envellecemento progresivo da poboación galega incide no agravamento do problema. Asemade, o traumatismo craneoencefálico é a primeira causa de invalidez entre mocidade e a segunda de dano cerebral adquirido. Esta patoloxía é cada vez máis frecuente. Segundo datos de FEGADACE, unha de cada seis persoas sufrirá ictus, das cales, arredor do 70% terá lesións con consecuencias.

Co dano cerebral adquirido pérdense distintas capacidades, sendo moitas e variadas as secuelas que se presentan en diferentes graos e intensidades segundo a persoa.

Segundo FEGADACE (Federación Galega de Dano Cerebral) en Galiza hai unhas 35.000 persoas con DCA, case o 80% motivado por ictus (27.890). Logo dun ictus, un terzo das persoas recupérase, outro queda con secuelas e un terzo falece.

Tras un accidente cerebral é fundamental, para evitar as máximas secuelas posibles, o tratamento no menor tempo posíbel nun centro hospitalario que conte cun equipo especializado en dano cerebral, tanto na etapa de atención aguda como no período establecido de rehabilitación, sen embargo, fallamos na

dotación de recursos públicos para atender unha rápida, continuada e avaliada rehabilitación neurolóxica.

En Galiza existen unidades de ictus, de atención na fase aguda, sen ser unidades interdisciplinares, pero non hai un centro para a rehabilitación específica de longa estancia. Así, pacientes que precisan deste tipo de rehabilitación son derivados ao Centro de Referencia Estatal de Atención ao Dano Cerebral ou a unha clínica de Barcelona (Guttman) e, recentemente, tamén a unha clínica pontevedresa (ampliación co concerto co Hospital Miguel Domínguez (QuirónSalud), asinado o 11 de abril de 2017, para incluír neurorehabilitación), non existindo en Galiza centro público que cubra esta necesidade fundamental para que pacientes recuperen mobilidade e vida independente. No caso da clínica pontevedresa, ademais, só atenden a persoas diagnosticadas de "estado de vixilia sen resposta e estado de mínima resposta", cunha serie de criterios, quedando excluídas persoas maiores de 50 anos e persoas que teñan outras patoloxías, ademais do DCA.

En ambos centros existe lista de agarda, o que prexudica o resultado óptimo na mellora ou rehabilitación. Ademais, non todas as persoas dispoñen de acompañantes que podan desprazarse para o tratamento e sufragar o tempo de estancia en Madrid ou Barcelona. Por outra parte, no centro estatal só se atenden doentes de 16 a 55 anos con procesos recentes e recuperables e en estado físico de poder viaxar cada 15 días, e no centro de Barcelona, existe lista de agarda. O tratamento na clínica pontevedresa, coa que recentemente a Xunta asinou un convenio, só se atenden pacientes diagnosticadas de “estado de vixilia sen resposta”, do que cada ano se diagnostican entre 15 e 30 novos casos en Galicia, o que representa unha escasa porcentaxe das persoas afectadas.

A realidade galega é que as familias han de asociarse para acceder a recursos de rehabilitación e estes son escasos, recaendo o coidado e apoio a estas persoas no entorno familiar, sobre todo nas mulleres.

Tendo en conta que o acceso a este servizo especializado na vía privada é inasumible pola maioría de persoas ou familias, máis cando a enfermidade condiciona logo a reincorporación ao mercado laboral -case o 73% das persoas con DCA teñen dificultades para traballar-, e que a maioría de casos non encaixan nos criterios polos que serían atendidos/as nestes centros, En Marea defende a necesidade dun centro público de rehabilitación en Galiza.

Así, o 29 de novembro de 2017, a Comisión 5.ª aprobou por unanimidade un dos puntos dunha Proposición non de lei de En Marea, relativa ás actuacións que debe levar a cabo o Goberno galego en relación coa atención sanitaria a doentes con dano cerebral adquirido, coa seguinte resolución: "O Parlamento de Galicia insta á Xunta a estudar nos primeiros meses do ano 2018 a creación en Galicia dun centro público de referencia para a rehabilitación de persoas con dano cerebral adquirido."

Sen embargo, o 2 de maio de 2018, a unha pregunta de En Marea polo grao de cumprimento deste acordo, a Xunta recoñeceu que o estudo non se fixera e que "se faría en 2018", incumprindo xa os prazos do acordo acadado e sen especificar.

Un dos problemas que afrontan as persoas con DCA é a posterior accesibilidade e/ou continuidade no emprego, coa conseguinte maior vulnerabilidade socioeconómica.

Polo exposto, a deputada e o deputado que subscriben formulan a seguinte Pregunta para a súa resposta escrita:

1. Por que a Xunta non impulsa o acordo unánime do Parlamento galego en relación ao impulso dun estudo para a creación dun centro público de referencia para a rehabilitación de persoas con dano cerebral adquirido?
2. Vai a Xunta impulsar unha Estratexia Galega de Atención ao Dano Cerebral Adquirido?
3. Que medidas van impulsar en relación á maior vulnerabilidade económica que sofren as persoas con DCA e as súas dificultades no emprego?
4. Vai aumentar os recursos de rehabilitación integral para o DCA na fase crónica?
5. Vai impulsar un estudo epidemiolóxico para coñecer a incidencia do DCA en Galiza?
6. Ten previsto o impulso da figura do responsable clínico, como persoa interlocutora única, estable e accesible, para cada persoa con DCA, que teña á familia informada durante toda a estadía hospitalaria e na fase de rehabilitación?
7. Vai aumentar o número de horas da prestación de Asistente Persoal para a Vida Independente?
8. Vai impulsar programas específicos de apoio ás familias con persoas con DCA?
9. Vai impulsar a investigación en técnicas rehabilitadoras e produtos de apoio para fomentar a autonomía das persoas con DCA?

Santiago de Compostela, 5 de decembro de 2018.

Asdo.: Paula Vázquez Verao

Luís Villares Naveira

Deputada e deputado do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

Paula Vázquez Verao na data 05/12/2018 10:48:18

Luis Villares Naveira na data 05/12/2018 10:48:26

Á Mesa do Parlamento

Patricia Vilán Lorenzo, Luís Manuel Álvarez Martínez e María Luisa Pierres López, deputadas e deputado pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

En agosto deste ano ardía o Parque Natural do Invernadeiro, dous incendios no parque que provocaron grandes danos ambientais. Non obstante, a ex conselleira de Medio Rural (agora de Medio Ambiente, Territorio e Vivenda) dixo expresamente que *“ningún dos incendios afectan a unha zona especialmente importante do Parque Natural, posto que se trata dunha zona de matogueira baixa”*. Curiosamente, en resposta de data 29 de novembro, o Goberno dixo que *“as unidades ambientais afectadas polo lume foron:*

- Superficies de queirogais*
- Matogueiras e medios rochosos silíceos*
- Superficies de bosques antigos*
- Piñeirais”*.

É dicir, a conselleira, ou ben non dixo a verdade ou ben ignora todo do Parque Natural, pois non só ardeu matogueira baixa nin eran zonas pouca importantes, pois os queirogais e os bosques antigos ou primarios si o son. A maiores, non se coñecen as superficies afectadas de cada unha destas zonas queimadas nin sabemos nada dun plan urxente de rexeneración ambiental, con memoria económica, das zonas protexidas de Galicia afectadas polos incendios forestais.

Por todo o exposto, as deputadas e o deputado que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Vai deseñar o Goberno da Xunta de Galicia un plan urxente de rexeneración ambiental, con memoria económica, das zonas protexidas de Galicia afectadas polos incendios forestais cada ano?
2. Cantas hectáreas de queirogais e de bosques antigos ou primarios resultaron queimadas? Non son importantes para o Goberno?

3. Por que non dixo a verdade a conselleira de Medio Ambiente, Territorio e Vivenda?

Pazo do Parlamento, 5 de decembro de 2018

Asdo.: Patricia Vilán Lorenzo
Luís Manuel Álvarez Martínez
María Luisa Pierres López
Deputadas e deputado do G.P. dos Socialistas de Galicia

Asinado dixitalmente por:

Patricia Vilán Lorenzo na data 05/12/2018 13:10:15

Luis Manuel Álvarez Martínez na data 05/12/2018 13:10:21

María Luisa Pierres López na data 05/12/2018 13:10:26

Á MESA DO PARLAMENTO

Eva Solla Fernández, deputada pertencente ao **Grupo Parlamentario de En Marea** ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta** para a súa resposta **escrita**.

Fai anos que a Xunta de Galicia decidiu poñer en mans da empresa privada POVISA, que pertence ao Grupo Nosa Terra XXI e que xestiona o Hospital privado do mesmo nome, parte da asistencia sanitaria da Área de Vigo.

Dita asistencia, foi ampliándose mediante modificacións no convenio ata chegar a ter un total de 137.000 persoas coas súas cartillas adscritas ao hospital. Unha privatización estrutural da asistencia sanitaria que chegou a condicionar o investimento público da Área sanitaria de Vigo.

Dende que existe o concerto con POVISA, as chantaxes desta para provocar unha renegociación dos concertos son de sobra coñecidas e sempre levan como resultado unha mellora nas condicións da empresa, que supoñen un custo para o Servizo Galego de Saúde e nas que ademais, a empresa aproveita a conxuntura para endurecer as condicións laborais das traballadoras e traballadores.

Unha vez máis, asistimos a outra chantaxe da empresa, rexistrando un precurso de acredores e culpando de presuntas perdas ao concerto que mantén co Servizo Galego de Saúde, para instar unha negociación onde poder esixir máis recursos públicos. A realidade nos amosa unha vez máis, o que supón non investir en servizos públicos e manter negocios coa privada.

Por todo o anterior o Grupo Parlamentario de En Marea presenta as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

- Que valoración fai a Xunta de Galicia da actual situación, pese a que vistas as contas a empresa non presenta problemas de impagos tal e como argumenta?
- Que opinión lle merece á Xunta de Galicia a utilización do persoal do hospital e da asistencia sanitaria por parte da empresa, á hora de esixir máis recursos públicos?
- Que valoración lle merece á Xunta de Galicia a redución de camas e instalacións públicas do SERGAS na Área sanitaria de Vigo?
- Non considera a Xunta de Galicia que esta xestión económica de POVISA, unida ás longas listas estruturais das que adoece, resultan un indicativo da inviabilidade de manter concertos sanitarios de xeito estrutural no Servizo Galego de Saúde?
- Ten feito algún estudo a Xunta de Galicia sobre a viabilidade de asumir a atención sanitaria de POVISA, mediante a fórmula administrativa que máis beneficie á Administración asegurando os postos de traballo e a prestación sanitaria de Área?

Santiago de Compostela, 5 de decembro de 2018.

Asdo.: Eva Solla Fernández
Deputada do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

Eva Solla Fernández na data 05/12/2018 13:22:31

Á Mesa do Parlamento

Noela Blanco Rodríguez, María Luisa Pierres López e Julio Torrado Quintela, deputadas e deputado pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa reposta **por escrito**.

As mulleres de idade avanzada, a miúdo con escasos recursos económicos e dependentes economicamente das súas parellas, atópanse especialmente expostas ao risco de violencia, exercida baixo formas complexas e sutís que levan a invisibilizar o problema. O progresivo envellecemento da poboación e a súa repercusión nas situacións de dependencia funcional e emocional favorecen que as persoas maiores sexan un dos grupos sociais máis susceptibles de sufrir situacións de abuso, malos tratos e/ou violencia. Se as persoas maiores son un colectivo de seu case inexistente no debate mediático, os abundantes casos de violencia machista a partires dos 65 anos quedan socialmente silenciados ante a escaseza de denuncias e moi especialmente de acompañamento, o que fai aínda máis difícil a situación de moitas mulleres que levan décadas sufrindo en silencio.

Segundo o Consello Xeral do Poder Xudicial das 54.209 denuncias interpostas por malos tratos, só 1.042 (1,9 por cento) corresponden a mulleres maiores de 65 anos. Pero isto non se debe confundir cunha menor incidencia. A denuncia non é fácil, dependen en moitos casos economicamente do agresor, adoitan estar illadas, e con falla de apoio da súa contorna. Ademais, a súa idade dificultalles refacer as súas vidas libres de violencia.

Tendo en conta esta alarmante situación, dende o Grupo Socialista temos posto en moitas ocasións a focaxe sobre a violencia machista que sofren as persoas maiores, tanto pola necesidade de mellorar a detección destes casos, como de facilitar á saída desta espiral de violencia con axudas específicas ás vítimas que se atopan nesta franxa de idade.

As traballadoras do centro de día para persoas maiores de Ribadeo, dependente da Xunta de Galicia, prepararon durante meses actividades vinculadas ao 25 de novembro, Día Internacional pola eliminación das violencias cara as mulleres, intervencións terapéuticas centradas nas persoas maiores. Cando todo estaba preparado para presentar estes traballos o pasado día 23, xornada sinalada en Ribadeo para os principais actos vinculados a esta data de concienciación e reivindicativa, a Consellería de Política Social enviou unha carta ao centro

segundo a cal impedía participar, secundar e apoiar calquera campaña en relación ao 25 de novembro que non fóra a da Xunta de Galicia.

Por todo o exposto, as deputadas e o deputado que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Cal é o contido da carta enviada, por parte da Consellería de Política Social, aos centros de política social en relación ás actividades vinculadas ao 25 de novembro, Día Internacional pola eliminación das violencias cara as mulleres?
2. En que datas se enviaron estas cartas?
3. Cales foron os centros aos que se enviaron?
4. Por que motivo a Xunta de Galicia impediu participar, secundar, e apoiar aos centros de política social dependentes da Administración autonómica, calquera campaña en relación ao 25 de novembro que non fóra a da Xunta de Galicia?
5. Tomouse esta medida en anos anteriores?
6. Ten previsto a Xunta de Galicia manter esta política de exclusividade das campañas da Xunta de Galicia nos centros de política social, en relación ao Día Internacional pola eliminación das violencias cara as mulleres?

Pazo do Parlamento, 5 de decembro de 2018

Asdo.: Noela Blanco Rodríguez
María Luisa Pierres López
Julio Torrado Quintela
Deputadas e deputado do G.P. dos Socialistas de Galicia

Asinado dixitalmente por:

Noela Blanco Rodríguez na data 05/12/2018 13:43:38

María Luisa Pierres López na data 05/12/2018 13:43:46

Julio Torrado Quintela na data 05/12/2018 13:43:50

Á MESA DO PARLAMENTO

Eva Solla Fernández, deputada pertencente ao **Grupo Parlamentario de En Marea** ao abeiro do disposto no artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta** para a súa resposta **escrita**.

A historia do Álvaro Cunqueiro é a crónica dunha estafa anunciada. Unha privatización que supón para as arcas públicas un canon anual que a Administración debe pagar á empresa concesionaria de máis de 70 millóns de euros ao ano.

Todo isto, enmarcado nun contexto de incumprimentos por parte da Concesionaria, que ademais non escatima en pleitear con Administración para reclamar máis cartos.

O negocio resulta redondo para a UTE, que cada ano vai incrementando os seus beneficios. No 2017, co Hospital funcionando a pleno rendemento, a Concesionaria Novo Hospital de Vigo rexistrou uns beneficios de máis de 3 millóns de euros, fronte aos máis de 70 que debe desembolsar a Administración, polo privatización do proxecto, o financiamento e a explotación.

Os pleitos da Concesionaria coa Administración, non se reducen unicamente á Administración autonómica, fai pouco que vimos de coñecer a última sentenza, que aínda non é firme, en relación á discrepancia na exención do IBI entre a Concesionaria e o Concello.

Neste contexto, sorprende ver a convivencia da Xunta de Galicia e do Servizo Galego de Saúde coa Concesionaria, defendendo a exención fronte ao criterio do Concello. De feito, ante a modificación da ordenanza fiscal que regula esta exención, o xerente do SERGAS, interpuxo alegacións como representante do

SERGAS e de GALARIA, ambas inadmitidas pro extemporaneidade e por falta de lexitimidade respectivamente, no mesmo sentido que a propia Concesionaria, o que demostra como a propia Administración autonómica, defende por enriba da necesidade recadación da Administración local, o aumento de beneficios.

Ante esta situación o Grupo Parlamentario de En Marea presenta as seguintes preguntas:

- Considera normal a Xunta de Galicia, defender o aumento de beneficios por parte da Concesionaria fronte á recadación pública da Administración local?
- Vai a mudar o Goberno o seu posicionamento respecto ao tema do IBI?
- Por que interpuxo o xerente do Sergas alegacións a través de Galaria e do Servizo Galego de Saúde para evitar a modificación da ordenanza fiscal?

Santiago de Compostela, 5 de decembro de 2018.

Asdo.: Eva Solla Fernández
Deputada do G.P. de En Marea.

Asinado dixitalmente por:

Eva Solla Fernández na data 05/12/2018 13:45:53

Á Mesa do Parlamento

Noela Blanco Rodríguez, Julio Torrado Quintela e José Manuel Pérez Seco, deputada e deputados pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

O pasado 3 de decembro o secretario xeral do PSdeG, Gonzalo Caballero, mantivo unha xuntanza de traballo en Madrid coa Ministra de Defensa, Margarita Robles, centrada na cuestión das fragatas F-110 que construírá o estaleiro público de Navantia en Ferrol para a Armada española, que suporá un investimento de 4.326 millóns de euros, e terá un impacto no emprego duns sete mil postos de traballo durante case unha década. Así mesmo, este proxecto suporá o 40 por cento da contratación que Navantia estima para os próximos cinco anos, e incrementaría o PIB da economía española en preto de 600 millóns de euros anuais, polo que sen dúbida este contrato sería fundamental para a economía da zona, polo impulso que daría á deprimida bisbarra de Ferrol.

Ao termo do encontro, o líder dos socialistas galegos anunciou que o contrato será aprobado “nas próximas semanas” no Consello de Ministros, segundo a información trasladada pola propia titular de Defensa, agradecendo que “o Ministerio teña feito os deberes, tendo que chegar o goberno socialista para desatascar un proxecto que levaba no caixón do goberno do PP moitos anos”

De feito, Gonzalo Caballero instou a Feijóo e o PP a “*explicar por que querían debater tanto sobre o tipo de mísiles que querían poñer nas fragatas, e por que retrasaron tanto o proxecto*” dende 2014.

Por todo o exposto, a deputada e os deputados que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Que valoración fai da cobertura que se realizou por parte da radio e da televisión públicas galegas, do encontro que o secretario xeral do PSdeG mantivo o pasado 3 de decembro coa Ministra de Defensa do Goberno de España, tralo que anunciou que o estaleiro público de Navantia en Ferrol construírá para a Armada española fragatas F-110?
2. Canto tempo se dedicou a esta nova durante os informativos o día que coñecemos a nova, e/ou os posteriores?

3. Considera que a cobertura estivo á altura dun medio público como a RTVG?

Pazo do Parlamento, 5 de decembro de 2018

Asdo.: Noela Blanco Rodríguez
Julio Torrado Quintela
José Manuel Pérez Seco
Deputada e deputados do G.P. dos Socialistas de Galicia

Asinado dixitalmente por:

Noela Blanco Rodríguez na data 05/12/2018 13:44:10

Julio Torrado Quintela na data 05/12/2018 13:44:16

Jóse Manuel Pérez Seco na data 05/12/2018 13:44:21

Á Mesa do Parlamento

Patricia Vilán Lorenzo, Luís Manuel Álvarez Martínez e María Luisa Pierres López, deputadas e deputado pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

Dende o ano 1959 Ence ocupa unha importante superficie na marxe esquerda da ría, entre os municipios de Pontevedra e Marín. A súa situación non é a máis axeitada e tanto é así que ata o propio presidente da Xunta de Galicia se subiu a ese carro un día de Pleno no Parlamento de Galicia. O rexeito veciñal levou a unha transacción acordada por unanimidade no Parlamento de Galicia hai tres lexislaturas para atopar unha nova situación para Ence fóra da ría de Pontevedra. Ese rexeitamento tamén sacou á rúa a unhas 20 000 persoas en Pontevedra cando o goberno de Mariano Rajoy (en funcións e por delegación a unha directora xeral) concedía a Ence unha prórroga por 60 anos máis, coa bendición do Goberno galego.

Sobre as 09:00 horas do día de hoxe, propagábase un incendio na factoría (e que foi controlado unha media hora despois), polo que ardía unha torre de refrixeración diante de oficinas da empresa e ao carón do secapastas. Desaloxouse a fábrica e non houbo danos persoais, mais as lapas foron moi altas e xeraron unha densa columna de fume.

A Dirección da compañía emitiu esta mesma mañá un comunicado oficial informando que o fume non afectou ás poboacións circundantes e que analizarán as causas do incendio. Nada máis.

Por todo o exposto, as deputadas e o deputado que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Comparte o Goberno galego que a situación de Ence en Lourizán (Pontevedra) non é a axeitada?
2. Ten noticias o Goberno de cales foron as causas da orixe do incendio ocorrido esta mañá do 5 de decembro?
3. Que foi o que ardeu especificamente?

4. Que materiais arderon?
5. Activouse o protocolo de seguridade dentro da fábrica?
6. Activouse o protocolo de seguridade fóra da fábrica?

Pazo do Parlamento, 5 de decembro de 2018

Asdo.: Patricia Vilán Lorenzo
Luís Manuel Álvarez Martínez
María Luisa Pierres López
Deputadas e deputado do G.P. dos Socialistas de Galicia

Asinado dixitalmente por:

Patricia Vilán Lorenzo na data 05/12/2018 13:58:19

Luis Manuel Álvarez Martínez na data 05/12/2018 13:58:25

María Luisa Pierres López na data 05/12/2018 13:58:30

Á Mesa do Parlamento

María Luisa Pierres López, Luís Manuel Álvarez Martínez, Matilde Begoña Rodríguez, Juan Manuel Díaz Villoslada, María Dolores Toja Suárez e José Manuel Pérez Seco, deputadas e deputados pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

Ano a ano vemos como a política de vivenda se estanca e especialmente na oferta do parque público de vivendas, tanto en réxime de alugueiro como en propiedade.

Os datos que se reflicten anualmente sobre o número de demandantes, e actualizados día a día, a data do 3 de maio do 2018 era de 11801 demandantes, a maior parte deles, un 75 % son solicitantes en réxime de alugueiro, un 15 % destes con opción a compra.

A 4 de decembro de 2018 se sitúa xa en 12.961, isto é a un ritmo de algo máis de 5 demandantes novos ó día.

E a este incremento da demanda parece non acompañarlle a oferta de vivenda pública así como a construción de vivendas de protección oficial, que ten baixado notablemente nos últimos anos en Galicia. A Xunta de Galicia ten atribuído estes escasos recursos para promoción de vivendas públicas á súa aposta política pola rehabilitación e reutilización de vivendas baleiras.

O pasado ano 2017 en toda España obtiveron a cualificación definitiva un total de 1036 vivendas de promoción pública, datos que se reflicten no propio Observatorio de Vivenda y Suelo. Nos primeiros 6 meses do ano 2018 se teñen rexistrado tan só 211, o que parece indicar unha baixada importante.

En Galicia foron soamente oito as vivendas protexidas de promoción pública que obtiveron a cualificación definitiva (seis na provincia de A Coruña e dúas na de Pontevedra) segundo datos do propio Ministerio de Fomento. Dato que constata a escasa, por non dicir case inexistente oferta, que se ve incapaz de cubrir suficientemente a demanda actual.

Nos seis primeiros meses do 2018 se reflicte a cualificación de tres vivendas na provincia de A Coruña e dúas na de Pontevedra.

Polo tanto en A Coruña se teñen cualificado definitivamente seis vivendas de promoción pública no ano 2017 e 3 no que vai do 2018.

A cifra actual de demandantes deste tipo de vivendas na provincia de A Coruña é de 4967 persoas, 3915 das cales o son de vivenda de promoción pública, en réxime de alugueiro ou propiedade.

En diferentes debates neste Parlamento, tanto en Comisión como en Pleno, se ten manifestado a inexactitude destes datos.

O grupo Parlamentario Socialista considera necesario o coñecemento exhaustivo deste tipo de datos que permitan a correcta formulación das políticas de vivenda.

Por todo o exposto, as deputadas e os deputados que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Cantas vivendas protexidas de promoción pública foron cualificadas definitivamente no ano 2017 na provincia de A Coruña?
2. Cantas foron cualificadas no que vai de ano 2018?
3. Considera este Goberno que son correctos os datos de cualificacións definitivas de vivenda protexida, tanto de promoción pública como de promoción privada, que manexa o Observatorio Estatal de Vivenda dependente do Ministerio de Fomento?

Pazo do Parlamento, 5 de decembro de 2018

Asinado dixitalmente por:

María Luisa Pierres López na data 05/12/2018 14:10:38

Luis Manuel Álvarez Martínez na data 05/12/2018 14:10:46

Matilde Begoña Rodríguez Rumbo na data 05/12/2018 14:10:54

Juan Manuel Díaz Villoslada na data 05/12/2018 14:10:57

Rúa do Hórreo, s/n, Parlamento de Galicia. 15702 SANTIAGO DE COMPOSTELA
Tlf: 981 551 530 · gp-socialista@parlamentodegalicia.es

PARLAMENTO DE GALICIA
REXISTRO XERAL ENTRADA
Data asento: 05/12/2018 16:30:00
Nº Rexistro: 41439
Data envío: 05/12/2018 14:14:03.377

María Dolores Toja Suárez na data 05/12/2018 14:11:03

Jóse Manuel Pérez Seco na data 05/12/2018 14:11:10

CSV: REXISTRO-nCD4Ik4Ya-9
Verificación:
<https://sede.parlamentodegalicia.gal/tramites/csv/>

Rúa do Hórreo, s/n, Parlamento de Galicia. 15702 SANTIAGO DE COMPOSTELA
Tlf: 981 551 530 · gp-socialista@parlamentodegalicia.es

Á Mesa do Parlamento

María Luisa Pierres López, Luís Manuel Álvarez Martínez, Concepción Burgo López e Patricia Otero Rodríguez, deputadas e deputado pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

Ano a ano vemos como a política de vivenda se estanca e especialmente na oferta do parque público de vivendas, tanto en réxime de alugueiro como en propiedade.

Os datos que se reflicten anualmente sobre o número de demandantes, e actualizados día a día, a data do 3 de maio do 2018 era de 11801 demandantes, a maior parte deles, un 75 por cento son solicitantes en réxime de alugueiro, un 15 por cento destes con opción a compra.

A 4 de decembro de 2018 se sitúa xa en 12.961, isto é a un ritmo de algo máis de cinco demandantes novos ó día.

E a este incremento da demanda parece non acompañarlle a oferta de vivenda pública así como a construción de vivendas de protección oficial, que ten baixado notablemente nos últimos anos en Galicia. A Xunta de Galicia ten atribuído estes escasos recursos para promoción de vivendas públicas á súa aposta política pola rehabilitación e reutilización de vivendas baleiras.

O pasado ano 2017 en toda España obtiveron a cualificación definitiva un total de 1036 vivendas de promoción pública, datos que se reflicten no propio Observatorio de Vivenda y Suelo. Nos primeiros seis meses do ano 2018 se teñen rexistrado tan só 211, o que parece indicar unha baixada importante.

En Galicia foron soamente oito as vivendas protexidas de promoción pública que obtiveron a cualificación definitiva (seis na provincia de A Coruña, e dúas na de Pontevedra) segundo datos do propio Ministerio de Fomento. Dato que constata a escasa, por non dicir case inexistente oferta, que se ve incapaz de cubrir suficientemente a demanda actual.

Nos 6 primeiros meses do 2018 se reflicte a cualificación de tres vivendas na provincia de A Coruña e dúas na de Pontevedra.

Polo tanto na provincia de Lugo non se ten cualificado nin unha soa vivenda, nin no 2017 nin no que vai de 2018.

A cifra actual de demandantes deste tipo de vivendas na provincia de Lugo é de 1397 persoas, 1170 das cales o son de vivenda de promoción pública, en réxime de alugueiro ou propiedade.

En diferentes debates neste Parlamento, tanto en Comisión como en Pleno, se ten manifestado a inexactitude destes datos.

O Grupo Parlamentario Socialista considera necesario o coñecemento exhaustivo deste tipo de datos que permitan a correcta formulación das políticas de vivenda.

Por todo o exposto, as deputadas e o deputado que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Cantas vivendas protexidas de promoción pública foron cualificadas definitivamente no ano 2017 na provincia de Lugo?
2. Cantas foron cualificadas no que vai de ano 2018?
3. Considera este Goberno que son correctos os datos de cualificacións definitivas de vivenda protexida, tanto de promoción pública como de promoción privada, que manexa o Observatorio Estatal de Vivenda dependente do Ministerio de Fomento?

Pazo do Parlamento, 5 de decembro de 2018

Asinado dixitalmente por:

María Luisa Pierres López na data 05/12/2018 14:08:37

Luis Manuel Álvarez Martínez na data 05/12/2018 14:09:10

Maria de la Concepción Burgo López na data 05/12/2018 14:09:16

Patricia Otero Rodríguez na data 05/12/2018 14:09:21

Á Mesa do Parlamento

María Luisa Pierres López, Luís Manuel Álvarez Martínez, Noela Blanco Rodríguez e Raúl Fernández Fernández, deputadas e deputados pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

Año a ano vemos como a política de vivenda se estanca e especialmente na oferta do parque público de vivendas, tanto en réxime de alugueiro como en propiedade.

Os datos que se reflicten anualmente sobre o número de demandantes, e actualizados día a día, a data do 3 de maio do 2018 era de 11801 demandantes, a maior parte deles, un 75 por cento son solicitantes en réxime de alugueiro, un 15 por cento destes con opción a compra.

A 4 de decembro de 2018 se sitúa xa en 12.961, isto é a un ritmo de algo máis de cinco demandantes novos ó día.

E a este incremento da demanda parece non acompañarlle a oferta de vivenda pública así como a construción de vivendas de protección oficial, que ten baixado notablemente nos últimos anos en Galicia. A Xunta de Galicia ten atribuído estes escasos recursos para promoción de vivendas públicas á súa aposta política pola rehabilitación e reutilización de vivendas baleiras.

O pasado ano 2017 en toda España obtiveron a cualificación definitiva un total de 1036 vivendas de promoción pública, datos que se reflicten no propio Observatorio de Vivenda y Suelo. Nos primeiros seis meses do ano 2018 se teñen rexistrado tan só 211, o que parece indicar unha baixada importante.

En Galicia foron soamente oito as vivendas protexidas de promoción pública que obtiveron a cualificación definitiva (seis na provincia de A Coruña e dúas na de Pontevedra) segundo datos do propio Ministerio de Fomento. Dato que constata a escasa, por non dicir case inexistente oferta, que se ve incapaz de cubrir suficientemente a demanda actual.

Nos seis primeiros meses do 2018 se reflicte a cualificación de tres vivendas na provincia de A Coruña e dúas na de Pontevedra.

Polo tanto na provincia de Ourense non se ten cualificado definitivamente nin unha soa vivenda de promoción pública nin no ano 2017 nin no que vai de ano do 2018.

A cifra actual de demandantes deste tipo de vivendas na provincia de Ourense é de 543 persoas, 477 das cales o son de vivenda de promoción pública, en réxime de alugueiro ou propiedade.

En diferentes debates neste Parlamento, tanto en Comisión como en Pleno, se ten manifestado a inexactitude destes datos.

O Grupo Parlamentario Socialista considera necesario o coñecemento exhaustivo deste tipo de datos que permitan a correcta formulación das políticas de vivenda.

Por todo o exposto, as deputadas e os deputados que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Cantas vivendas de promoción pública foron cualificadas definitivamente no ano 2017 na provincia de Ourense?
2. Cantas foron cualificadas no que vai de ano 2018?
3. Son correctos os datos de cualificacións definitivas de vivenda protexida, tanto de promoción pública como de promoción privada, que manexa o Observatorio Estatal de Vivenda dependente do Ministerio de Fomento?

Pazo do Parlamento, 5 de decembro de 2018

Asinado dixitalmente por:

María Luisa Pierres López na data 05/12/2018 14:07:09

Luis Manuel Álvarez Martínez na data 05/12/2018 14:07:14

Noela Blanco Rodríguez na data 05/12/2018 14:07:20

Raúl Fernández Fernández na data 05/12/2018 14:07:25

Á Mesa do Parlamento

María Luisa Pierres López, Luís Manuel Álvarez Martínez, Abel Losada Álvarez, Patricia Vilán Lorenzo e Julio Torrado Quintela, deputadas e deputados pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

Año a ano vemos como a política de vivenda se estanca e especialmente na oferta do parque público de vivendas, tanto en réxime de alugueiro como en propiedade.

Os datos que se reflicten anualmente sobre o número de demandantes, e actualizados día a día, a data do 3 de maio do 2018 era de 11801 demandantes, a maior parte deles, un 75 por cento son solicitantes en réxime de alugueiro, un 15 por cento destes con opción a compra.

A 4 de decembro de 2018 se sitúa xa en 12.961, isto é a un ritmo de algo máis de cinco demandantes novos ó día.

E a este incremento da demanda parece non acompañarlle a oferta de vivenda pública así como a construción de vivendas de protección oficial, que ten baixado notablemente nos últimos anos en Galicia. A Xunta de Galicia ten atribuído estes escasos recursos para promoción de vivendas públicas á súa aposta política pola rehabilitación e reutilización de vivendas baleiras.

O pasado ano 2017 en toda España obtiveron a cualificación definitiva un total de 1036 vivendas de promoción pública, datos que se reflicten no propio Observatorio de Vivenda y Suelo. Nos primeiros seis meses do ano 2018 se teñen rexistrado tan só 211, o que parece indicar unha baixada importante.

En Galicia foron soamente oito as vivendas protexidas de promoción pública que obtiveron a cualificación definitiva (seis na provincia de A Coruña e dúas na de Pontevedra) segundo datos do propio Ministerio de Fomento. Dato que constata a escasa, por non dicir case inexistente oferta, que se ve incapaz de cubrir suficientemente a demanda actual.

Nos seis primeiros meses do 2018 se reflicte a cualificación de tres vivendas na provincia de A Coruña e dúas na de Pontevedra.

Polo tanto na provincia de Pontevedra se teñen cualificado definitivamente dúas vivendas de promoción pública no ano 2017 e dúas no que vai do 2018.

A cifra actual de demandantes deste tipo de vivendas na provincia de Pontevedra é de 6054 persoas, 5452 das cales o son de vivenda de promoción pública, en réxime de alugueiro ou propiedade.

En diferentes debates neste Parlamento, tanto en Comisión como en Pleno, se ten manifestado a inexactitude destes datos.

O Grupo Parlamentario Socialista considera necesario o coñecemento exhaustivo deste tipo de datos que permitan a correcta formulación das políticas de vivenda.

Por todo o exposto, as deputadas e os deputados que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Cantas vivendas protexidas de promoción pública foron cualificadas definitivamente no ano 2017 na provincia de Pontevedra?
2. Cantas foron cualificadas no que vai de ano 2018?
3. Considera este Goberno que son correctos os datos de cualificacións definitivas de vivenda protexida, tanto de promoción pública como de promoción privada, que manexa o Observatorio Estatal de Vivenda dependente do Ministerio de Fomento?

Pazo do Parlamento, 5 de decembro de 2018

Asinado dixitalmente por:

María Luisa Pierres López na data 05/12/2018 14:05:40

Luis Manuel Álvarez Martínez na data 05/12/2018 14:05:47

Abel Fermín Losada Álvarez na data 05/12/2018 14:05:52

Patricia Vilán Lorenzo na data 05/12/2018 14:05:57

PARLAMENTO DE GALICIA
REXISTRO XERAL ENTRADA
Data asento: 05/12/2018 16:30:00
Nº Rexistro: 41445
Data envío: 05/12/2018 14:15:35.966

Julio Torrado Quintela na data 05/12/2018 14:06:02

CSV: REXISTRO-PbpPruh9-8
Verificación:
<https://sede.parlamentodegalicia.gal/tramites/csv/>

Rúa do Hórreo, s/n, Parlamento de Galicia. 15702 SANTIAGO DE COMPOSTELA
Tlf: 981 551 530 · gp-socialista@parlamentodegalicia.es

Á MESA DO PARLAMENTO

Eva Solla Fernández, deputada pertencente ao **Grupo Parlamentario de En Marea**, ao abeiro do artigo 157 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Pregunta** para a súa resposta **escrita**, relativa á cobertura de presencias de persoal nos servizos de coidados intensivos e reanimación no Complexo Hospitalario Universitario de Vigo.

O servizos de coidados intensivos e reanimación están considerados coma “servizos especiais” dentro do Servizo Galego de Saúde. A súa complexidade, a elevada especialización da atención e a situación clínica complexa das e dos doentes o xustifican.

Nestes servizos o persoal de enfermaría, tanto DUE coma TCAE, fanse cargo do control continuo do estado das e dos doentes que require control de diversa aparataxe coma por exemplo respiradores, bombas de infusión con diversas drogas, hemodiálise, drenaxes, medidores de presión intracraneal ou abdominal, marcapasos, etc. Ao mesmo tempo o persoal de enfermaría faise cargo do control da medición de diversos parámetros coma as constantes vitais, balance hídrico, inxesta, etc e tamén da hixiene, mobilización e nutrición de estas persoas, entre moitas cousas, incluíndo tamén o acompañamento das e dos doentes na realización das probas complementarias que precisen coma poden ser os TAC ou as RNM.

Estes exemplos dan a medida do elevado grao de complexidade e continuidade dos coidados e, polo tanto, da necesidade de que as ratios de persoal se cumpran.

Ao mesmo tempo, son unidades nas que moitos dos ingresos, sobre todo no que ten que ver coas unidades de coidados intensivos, non son previsibles, polo que se fai

moi necesario manter ditas ratios para que o persoal estea dispoñible para atender os ingresos de doentes críticos.

Desgraciadamente, estas ratios estanse a incumprir no hospital Álvaro Cunqueiro, sendo cada vez máis frecuentes os “descubertos” de persoal nestas unidades. Unha situación que incrementa de xeito irreposnable a craga de traballo do persoal e empeora a calidade asistencial.

As baixas e permisos do persoal de enfermaría non se están a cubrir de forma normal. Feito que obriga ao resto do persoal a facerse cargo das e dos doentes que levan estas profesionais.

Ao mesmo tempo, é habitual que se mova persoal de estes servizos para cubrir as baixas e permisos de outros servizos que tampouco son cubertas coa lista de contratación, algo totalmente inasumible.

Este panorama ten a complicación engadida do deseño arquitectónico das unidades, que limitan o control visual das camas dende diversos puntos. Feito que fai moi difícil o control das e dos doentes doutras zonas da unidade cando se asume un incremento da carga de traballo.

Por non falar do contraproducente que é en termos de prevención de infeccións nosocomiais o deprazamento de persoal entre diferentes unidades nas que pode haber doentes inmunodeprimidas/os e/ou doentes infecciosas/os.

Ante estas circunstancias, o Grupo Parlamentario de En Marea formula as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

- 1.- É consciente a Consellería de Sanidade dos “descubertos” de persoal de enfermaría nestas unidades? Que opinión lle merece?
- 2.- Vai tomar algún tipo de medida para evitar mover ao persoal e darlle cobertura ás baixas e permisos mantendo sempre cubertas as ratios correspondentes de DUE e TCAE?

Santiago de Compostela, 5 de decembro de 2018.

Asdo. Eva Solla Fernández

Deputada do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

Eva Solla Fernández na data 05/12/2018 16:46:55

Á Mesa do Parlamento

Patricia Vilán Lorenzo, María Luisa Pierres López e Luís Manuel Álvarez Martínez, deputadas e deputado pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

En Galicia temos normativa sobre a xestión dos pneumáticos fóra de uso dende o ano 2005, isto é, dende o Real decreto 1619/2005 e o Plan de Xestión de Residuos Industriais de Galicia 2016-2020, ademais de serlle de aplicación a Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental.

A empresa Racso Soluciones, S.L. fixo dúas solicitudes en 2017:

1. Á Xunta de Galicia, autorización para ser xestor de valorización de pneumáticos ao final da súa vida útil nunha nave en desuso do polígono de Botos (en Lalín), solicitude que tivo entrada na Consellería de Medio Ambiente, Territorio e Vivenda.
2. Ao Concello de Lalín, comunicación previa de obras sobre esa nave en desuso no polígono de Botos.

Comezou entón un período de consultas pola consellería, no marco dun trámite de avaliación ambiental simplificada (Grupo 9 e do Anexo II da Lei de 2013), e así a Dirección Xeral de Calidade Ambiental e Cambio Climático formulou informe de impacto ambiental do proxecto. En novembro daquel ano, a consellería foi requirindo máis información, incluído o certificado de fin de obra que debía emitir o Concello, mais a empresa non chegou a aportar ese preceptivo certificado, polo que a consellería resolveu a caducidade do expediente hai uns días.

E por que a consellería resolveu a caducidade do expediente? Pois porque faltaba o certificado final de obra. E por que faltaba o certificado final de obra? Pois porque o Concello de Lalín fixo os seus deberes, respondeu á comunicación previa de obras da empresa no prazo establecido, pediu informes ao técnico municipal de medio ambiente e logo este reclamou informes para subsanar cuestións de seguridade, anti-incendios e tamén unha solicitude para autorización de vertidos en Augas de Galicia. É dicir, o Concello de Lalín estivo recabando información e documentación para decidir se outorgaba ou non a licenza municipal para a obra sobre a nave e, nese mesmo tempo, a Consellería declarou

a caducidade do expediente porque a empresa non presentou o fin de obra, mais o Goberno non deu traslado da súa resolución de caducidade ao Concello.

E agora Racso Soluciones, S.L. inicia de novo a tramitación do expediente.

Por todo o exposto, as deputadas e o deputado que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Por que a solicitude que lle fixo ao Goberno galego a empresa Racso Soluciones S., e relativa á autorización para ser xestor de valorización de pneumáticos ao final da súa vida útil nunha nave abandonada do polígono de Botos-Lalín, tivo un trámite de avaliación ambiental simplificada?
2. Sabe o Goberno por que fallaba o certificado de fin de obra que é obriga do Concello de Lalín?
3. Tiña coñecemento o Goberno da tramitación dunha solicitude de licenza municipal no Concello de Lalín? Mantivo algún contacto o Goberno galego co Concello?
4. Cal foi o motivo polo que o Goberno non deu traslado ao Concello de Lalín da resolución de caducidade do expediente?
5. Entra dentro da lealdade institucional que o Goberno non dese traslado da súa resolución de caducidade con relación á solicitude ao Concello por Racso Soluciones S.L., tendo que se decatara os servizos municipais pola prensa de que tiñan que suspender a tramitación do seu expediente?
6. Na avaliación de impacto ambiental do Goberno dise que “previo ao punto de vertido á rede de saneamento municipal, instalárase unha arqueta para a toma de mostras”. Significa isto que os vertidos van ir á EDAR do polígono?
7. Sabe o Goberno se o polígono de Botos ten recollida separativa ou rede pluvial?
8. Sabe o Goberno se as augas vertidas van ir ao río Asneiro ou ao regato Riádigos?
9. Iniciado de novo o trámite de autorización ambiental, que tipo de procedemento vai usar a Consellería de Medio Ambiente, Territorio e Vivenda, abreviado ou ordinario?

Pazo do Parlamento, 5 de decembro de 2018

Asinado dixitalmente por:

Patricia Vilán Lorenzo na data 05/12/2018 17:13:07

María Luisa Pierres López na data 05/12/2018 17:13:12

Luis Manuel Álvarez Martínez na data 05/12/2018 17:13:16

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Á Mesa do Parlamento

Ana Pontón Mondelo, Luis Bará Torres, Montserrat Prado Cores, Xosé Luis Rivas Cruz, Olalla Rodil Fernández e Noa Presas Bergantiños, deputadas e deputados do **Grupo Parlamentar do Bloque Nacionalista Galego (BNG)**, ao abeiro do disposto no Regulamento da Cámara, presentan a seguinte **Pregunta para resposta escrito**.

O Centro Galego (CG) de Buenos Aires foi fundado en 1907 como entidade social e cultural, e presta atención sanitaria desde 1912. A fonda crise económica que atravesou Arxentina nos anos 90 do século pasado, condiciona a evolución deste centro.

A principios do século XXI, a Xunta de Galiza asina un Protocolo de actuación co Centro Galego para a asistencia sanitaria dos seus asociados. En virtude deste protocolo, créase a Fundación Galiza Saúde que xestionará a área hospitalaria da Mutual e compromete recursos para a dotación fundacional do goberno galego. O Centro Galego aportaría as cotas dos seus socios mutualistas e deber o uso dos bens móbeis e inmóbeis que constitúen as instalacións sanitarias da Mutual.

En 2011, despois de que perdera o candidato á presidencia do Centro Galego apoiado por Alberto Núñez Feixóo, a Xunta toma a decisión de liquidar a Fundación Galiza Saúde, acelerando unha crise que pon en risco a atención sanitaria e a pervivencia do patrimonio cultural. O goberno galego nin tan sequera avaliou o plan de viabilidade que a nova directiva elaborou consumando o abandono da Xunta deste centro emblemático da emigración galega na Arxentina.

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

O Secretario Xeral de emigración, a esta altura, Santiago Camba afirmaba oficialmente que Galiza ““seguirá apoiando economicamente ao centro galego” e “presionará para implicar ao Goberno de España na axuda económica aos hospitais españois do exterior.”

Porén a realidade foi por outros derroteiros. O CG entra en concurso e a Xustiza Nacional do Civil resolve en outubro de 2012 a intervención do instituto, confirmada en 2013 pola Cámara Nacional Civil, a través do Instituto Nacional de Asociativismo e Economía Social (INAES).

Desde esa data o CG tivo tres interventores. A situación agrávase após a decisión de desvincular ao CG de OSPAÑA, o que tería evitado as dificultades económicas deste hospital e que ten sido motivo de controversia.

Baixo a actuación do último interventor, designado polo goberno neoliberal de Macri, prodúcese un desmantelamento do Hospital. Segundo se ten denunciado, a actuación da intervención provocou o despedido de 1200 persoas, desorde administrativo e financeiro, e careceu dunha estratexia que permitira a continuidade do centro. O obxectivo non era reflotar o centro, senón desmantelar o hospital.

O centro galego tiña unha débeda de 60 millóns de pesos antes da intervención do INAES en 2012. Hoxe estímase que pode ser de 1.700 millóns de pesos, fundamentalmente polos retrasos nos pagos e salarios e polos custes de despedidos que foron declarados nulos ou improcedentes pola xustiza arxentina.

A situación do CG é límite. A finais de decembro está convocada unha asemblea decisiva. Se non tomamos medidas pode perderse un dos emblemas da emigración galega, coa venta do Hospital e un futuro incerto para o patrimonio cultural e artístico deste centro.

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

O Parlamento de Galiza ten aprobado unha declaración institucional na que se resaltaba o valor deste centro e se definía como obxectivo “conservar unido todo o patrimonio inmobiliario, artístico e cultural que conforma o Centro Galego de Buenos Aires.” e demandábase a “Xunta de Galicia e mesmo do Goberno Español –a través do Ministerio de Asuntos Exteriores– actuacións concretas diante do Goberno Arxentino encamiñadas a solucionar definitivamente o gravísimo problema polo que atravesamos a centenaria institución. Reclamamos, en primeiro lugar, vontade política para preservar e garantir a atención médica de calidade dos actuais socios e socias e a protección do patrimonio artístico, documental, bibliográfico, editorial... e solicitamos esforzos para consensuar unha solución que impida a demolición e a especulación inmobiliaria dun predio que debe seguir sendo referente de Galicia en Buenos Aires.”

Porén nada se ten avanzado e urxe unha solución satisfactoria que evite o desmantelamento do Centro Galego. É preciso evitar a venda e consensuar unha solución que permita a pervivencia deste centro.

Polo dito formúlase a seguinte pregunta para resposta escrita:

Que ten previsto facer a Xunta de Galiza para salvagardar o Centro Galego de Buenos Aires?

Santiago de Compostela, 5 de decembro de 2018

Asdo.: **Ana Pontón Mondelo**

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Luis Bará Torres
Montserrat Prado Cores
Noa Presas Bergantiños
Olalla Rodil Fernández
Xosé Luis Rivas Cruz
Deputadas e deputados do G.P. do BNG

Asinado dixitalmente por:

Ana Pontón Mondelo na data 05/12/2018 17:21:03

María Montserrat Prado Cores na data 05/12/2018 17:21:08

Xose Luis Rivas Cruz na data 05/12/2018 17:21:09

Olalla Rodil Fernández na data 05/12/2018 17:21:11

Noa Presas Bergantiños na data 05/12/2018 17:21:12

Xosé Luis Bará Torres na data 05/12/2018 17:21:13

Á MESA DO PARLAMENTO

Ánxeles Cuña Bóveda e Luca Chao Pérez, deputadas do Grupo Parlamentar de En Marea, ao abeiro do artigo 157 do Regulamento da Cámara, presentan a seguinte **Pregunta para a súa resposta escrita**, sobre o peche da escola unitaria de Sada.

Hai tempo que o Partido Popular decidiu desmantelar a educación guiado polo convencemento de que se trata dun gasto e non dun investimento necesario para garantir un futuro digno á xente moza e ao propio país.

O ano pasado, o Goberno da Xunta pechou varios centros en O Porriño, Ribadavia, As Pontes e Outes, confiando en que a calma chicha do verán ocultase o seu novo recorte ao ensino. Non foi así. O conxunto da comunidade educativa opúxose á súa decisión por considerala unha nova agresión á educación pública. Porén, isto non impediu que a Consellería de Educación, comandada (aínda) por Román Rodríguez, fulminase finalmente os centros, estafando ás familias –que xa decidiran un lugar de estudo para os seus fillos– e vulnerando os dereitos laborais dos profesores –que non souberon ata o último momento que tiñan que cambiar de destino–.

A comezo de curso, o Partido Popular acometeu un novo recorte á educación pública, atacando ao elo da cadea máis feble: as escolas unitarias cuxo cometido é o de garantir unha formación próxima e de calidade aos rapaces e rapazas que habitan espazos baleirados polo desleixo do Goberno.

A Consellería de Educación resolveu pechar a Escola de Educación Infantil de Apeadeiro, no concello coruñés de Cambre, e a de Solbeira, en Paderme de

Allariz, Ourense, alegando que non contan cun número suficiente de alumnos, xa que en cada un dos centros so hai matriculados tres rapaces e rapazas. A Consellería decidiu, así mesmo, suprimir 74 unidades en centros escolares de educación infantil, primaria e especial, e anular 19 clases que foran habilitadas para afrontar subas do número de alumnado.

Pola súa banda, a escola unitaria de Sada atópase nunha situación de incerteza. A Consellería de Educación comunicou onte (4/12/2018) ás familias a súa intención de pechar a escola de Carnoedo e trasladar ás alumnas ao colexio de Mondego á volta de vacacións de Nadal. Outra vez aproveitando o período de lecer. A decisión da Xunta colleu ás familias e ao Concello por sorpresa. É certo que a matrícula deste curso é moi reducida, pero argumenta que a Xunta autorizou que se iniciase o curso nestas condicións e apela aos trastornos que se derivarán do traslado dos cativos a estas alturas.

O alcalde de Sada púxose en contacto cos responsables de Educación para esixir explicacións polo posible peche. O rexedor manifestou o rexeitamento do Goberno local á decisión autonómica e solicitou o apoio de todos os grupos da Corporación para manter aberta a unitaria ata xuño e adoptar as medidas que correspondan en función das matrículas do vindeiro curso.

Malia todo, aínda non está claro que a actividade do centro vaia ter continuidade. Por este motivo, Sada, pais e nais dos alumnos e alumnas matriculados decidiron manifestarse coa intención de que non se peche a escola de Carnoedo demandando unha resposta positiva por parte da Xunta. A escola continuará aberta?

O peche das escolas unitarias reviste especial gravidade porque contribúe a precarizar, aínda máis, os servizos públicos aos que ten acceso a cidadanía,

dificultando que esta poida desenvolver proxectos de futuro e comprometendo a posibilidade de fixar ao territorio a nosa cada vez máis minguante poboación. O peche das escolas unitarias non afecta só aos rapaces e rapazas; non afecta só as súas familias, que terán que buscar novas maneiras de organizar as súas rotinas; afecta ao modelo de país que queremos. Ao recortar en educación, o Partido Popular compromete o futuro do noso territorio e insiste na expulsión das novas xeracións. Isto é algo que non nos podemos permitir.

Vimos de coñecer que a natalidade en Galicia acadou mínimos históricos o pasado ano. Os 18.312 nacementos do ano pasado supoñen a cifra máis baixa dende que existe rexistros históricos. O número descendeu un 4% respecto do exercicio anterior. Fronte a isto, contabilizáronse un total de 31.600 defuncións.

Os nacementos concéntranse sobre todo nos concellos próximos as capitais y principais cidades do eixo atlántico, o que significa que o interior rural de Galicia continúa esmorecendo. Mentres que en Pontevedra e A Coruña houbo, respectivamente, 6.876 e 7.689 nacementos, en Ourense e Lugo só se produciron 1.683 e 2.064 partos.

Isto non sucede por casualidade. Galicia mingua porque as políticas do Partido Popular son incapaces de garantirlles ás familias as condicións mínimas para asentarse e desfrutar dunha vida digna. Para reverter o devalo demográfico é prioritario investir nos servizos públicos, e, moi especialmente, na educación. Ningunha parella vai decantarse por formar unha familia se non ten xeito de educar as súas crianzas sen que iso desbarate por completo as súas vidas.

É por iso que, mentres haxa rapaces e rapazas, ningunha escola unitaria debería pechar, xa que ademais de cumprir a función educativa que lles corresponde, reforzan a continuidade da poboación local. Se unha parella sabe que vai ter

asegurada a educación dos seus fillos e fillas na contorna próxima, é moito máis probable que se decante por permanecer no lugar que se o acceso á educación pública depende de se o resto da veciñanza decide formar familias no mesmo período.

Por todo o exposto, as deputadas asinantes presentan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

- 1.ª) Vai manter aberta A Xunta de Galicia a escola unitaria de Carnoedo, en Sada?
- 2.ª) Se non é así, por que non?
- 3.ª) Por que ignora o feito de que a escola aínda que conta co número inferior de inscritos requirido polo propio Goberno, no futuro incrementará o seu alumnado?
- 4.ª) Por que se comunica ás familias de maneira súbita cando a Consellería non só autorizou que se iniciase o curso senón que se desenvolvese durante este primeiro trimestre?
- 5.ª) É consciente a Consellería do trastorno que causaría ás familias, alumnas e profesorado?
- 6.ª) Que é o que está barallando o Goberno?

Santiago de Compostela, 5 de decembro de 2018.

Asdo.: Ánxeles Cuña Bóveda

Luca Chao Pérez

Deputadas do G.P. de En Marea

Asinado dixitalmente por:

María de los Ángeles Cuña Bóveda na data 05/12/2018 17:25:08

Luca Chao Pérez na data 05/12/2018 17:25:15

BLOQUE
NACIONALISTA
GALEGO

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza

Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Á Mesa do Parlamento

Xosé Luis Rivas Cruz, Luis Bará Torres, Montserrat Prado Cores, Ana Pontón Mondelo, Olalla Rodil Fernández e Noa Presas Bergantiños, deputadas e deputados do **Grupo Parlamentar do Bloque Nacionalista Galego (BNG)**, ao abeiro do disposto no Regulamento da Cámara, presentan a seguinte **Pregunta para resposta escrita**.

Os mercados actuais están copados no seu labor alimentario polas grandes cadeas de distribución que moven produtos desde os máis recónditos lugares xeográficos do planeta.

Estes alimentos producidos a prezos irrisorios por poboacións que viven en condicións de explotación e de paupérrimas condicións alimentarias, sanitarias e de xustiza social, son postos a prezos cos que a meirande parte das veces os produtores locais non poden competir.

Compiten, si, en calidade, condicións hixiénicas e sanitarias e no control na utilización de fitosanitarios, almacenamento e sobre todo en calidade.

É tamén unha realidade a uniformización de sabores, o sacrificio da calidade e da orixinalidade destes produtos alimenticios en aras da cantidade e do baixo custo.

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

É tamén unha realidade o abandono da fruticultura como actividade agraria neste noso País que pola contra conta cunha vasta variedade de microclimas e solos propicios para o desenvolvemento desta actividade como xeradora de economía e con posibilidades de asentamento de poboación chamando por brazos mozos.

Existe, en Guísamo, antiga sede do CIAM unha colección de variedades autóctonas galegas, preto do medio centenar, recollidas e seleccionadas polos anos 60, de mazás de sidra e de mesa que están á espera de que alguén con bo criterio se lembre da súa existencia e da renomeada sona que antano tiñan entre a poboación deste País e entre a de fóra.

Houbo perante o moi lembrado Bipartito, e non sempre con boas intencións, proxectos para a reintrodución dalgunhas destas variedades que contan con tódolos elementos necesarios: presentación, aroma e sabores, para seren introducidas nun mercado cada vez máis esixente nas personalidades propias e sabores e aromas con "pedigrí".

Por todo isto formúlanse as seguintes preguntas para resposta escrita:

-Ten pensado a Consellería de Medio Rural facer algo co tesouro xenético, en forma de maceiras, depositado en Guísamo e Mabegondo?

-Ten feito algún estudo de mercado, algún xeito de prospección arredor das posibilidades de futuro e de implantación destes produtos de marca galega?

OFICINA PARLAMENTAR

Parlamento de Galiza

Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

-Estaría disposta a Consellería de Medio Rural a considerar a posibilidade de abrir unha liña de axudas a novas incorporacións á actividade hortofrutícola así como reforzar con especies autóctonas a actividade xa existente?

Santiago de Compostela, 5 de decembro de 2018

Asdo.: Xosé Luis Rivas Cruz

Luis Bará Torres

Montserrat Prado Cores

Noa Presas Bergantiños

Olalla Rodil Fernández

Ana Pontón Mondelo

Deputadas e deputados do G.P. do BNG

Asinado dixitalmente por:

Xose Luis Rivas Cruz na data 05/12/2018 17:39:20

María Montserrat Prado Cores na data 05/12/2018 17:39:25

Ana Pontón Mondelo na data 05/12/2018 17:39:26

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Olalla Rodil Fernández na data 05/12/2018 17:39:28

Noa Presas Bergantiños na data 05/12/2018 17:39:29

Xosé Luis Bará Torres na data 05/12/2018 17:39:31

Á Mesa do Parlamento

María Luisa Pierres López, Noela Blanco Rodríguez, Julio Torrado Quintela, Luís Manuel Álvarez Martínez e Patricia Vilán Lorenzo, deputadas e deputados pertencentes ao **Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia**, ao abeiro do disposto no artigo 152 do Regulamento da Cámara, presentan ante esa Mesa a seguinte **pregunta** para a súa resposta **por escrito**.

A mocidade galega, de entre 16 e 35 anos, ten atopado na vivenda unha das súas principais batallas.

A emancipación en solitario, cunha única fonte de ingresos, é pouco probable por debaixo dos 30 anos. Tan só o 19 por cento o conseguiu a finais de 2017 (a primeiros do 2013 eran o 21,9 por cento), segundo os últimos datos do Observatorio de Emancipación do Consello da Xuventude de España (CJE). Eurostat o ratifica: a idade media á que se abandona a casa familiar (29,3 anos) é a sexta máis alta en Europa.

Isto é así porque a porcentaxe de ingresos que os menores de 30 anos deben destinar para acceder a unha vivenda supera o 30 por cento recomendable. No caso das persoas asalariadas en solitario é sanguento: o aluguer cómese un 88,8 por cento dos seus ingresos e a compra un 61 por cento.

O actual Plan de vivenda 2018-2021 prevé dous tipos de axudas, tanto para o aluguer como para a compra de menores de 35 anos. Nun caso a axuda ascende a un máximo de 10.800 € para a compra de vivenda, ou axudas de ata o 50 por cento da renda para o alugueiro.

Este tipo de axudas, que no caso de compra, está restrinxida a vivendas en concellos con menos de 5.000 habitantes, non chegan a todos ou todas as mozas e non teñen en conta que estes residen e queren residir onde existen os mellores servizos, comunicacións e oportunidades de traballo, algo que dificilmente acontece no rural galego.

A incapacidade económica tanto para alugar ou comprar vivenda nas grandes vilas galegas, é especialmente complicada para todos e todas as mozas. A finais do primeiro semestre de 2017 se constataba que, para alugar, unha persoa moza debería dedicar o 85 por cento do seu salario para poder emanciparse. Algo que é totalmente inasumible e ao que contribúe, entre outras cuestións, ó empobrecemento deste sector da poboación, así como ó retraso na súa

independencia, paternidade, maternidade, e polo tanto ó avellentamento da poboación.

Dentro da Consellería de Política Social e do programa Emancipación Xuvenil, o que pretende ser unha axuda para dirixir ós e ás mozas no seu proceso de emancipación, tense reducido dende case ano e medio, a unha simple pantalla na que a única ligazón vixente en materia de vivenda fai referencia ó Plan de vivenda estatal 2018-2021.

A realidade é que non parece ter moito sentido que un Plan específico da Xunta de Galicia se reduza a ser a simple antesala doutro plan estatal, sen aportar as especificidades da nosa comunidade no proceso de busca de vivenda.

Desde o Grupo Parlamentario Socialista consideramos que é preciso dirixir dun mellor modo a posibilidade de emancipación dos e das mozas galegas, e asegurando especialmente o seu acceso á vivenda, explorando todas as posibilidades que permitan adaptarse as necesidades deste colectivo, desde a súa etapa de formación. Só a información ben recibida pode facilitar o coñecemento real dos dereitos e con elo a capacidade de exercelos.

Por todo o exposto, as deputadas e os deputados que asinan formulan as seguintes preguntas para a súa resposta escrita:

1. Cales son as medidas específicas para a emancipación xuvenil e acceso á vivenda coas que conta este goberno e postas en marcha durante esta lexislatura?
2. Con que resultados?
3. Do Rexistro Único de Demandantes de Galicia, cal é o dato desagregado de persoas mozas de ata 35 anos?
4. Cantos son homes e cantas mulleres?
5. Considera este Goberno necesario reforzar as medidas contempladas no Plan estatal de vivenda para axudas ó alugueiro con medidas específicas de apoio á emancipación dos e das mozas que permitan o acceso á vivenda de todas as persoas moza galegas?
6. Comparte a idea de que é preciso apostar por novas fórmulas de acceso á vivenda e en especial daquelas que teñan en conta a temporalidade, inestabilidade laboral, e mobilidade que caracterizan os arrendatarios mozos?

7. Dado que cada día son menos os mozos na nosa comunidade, e moitas máis as persoas maiores, ¿contempla este goberno o impulso a modelos de convivencia interxeneracional, en réxime de alugueiro, que permita a convivencia de ámbolos dous colectivos?

Pazo do Parlamento, 5 de decembro de 2018

Asdo.: María Luisa Pierres López
Noela Blanco Rodríguez
Julio Torrado Quintela
Luís Manuel Álvarez Martínez
Patricia Vilán Lorenzo
Deputadas e deputados do G.P. dos Socialistas de Galicia

Asinado dixitalmente por:

María Luisa Pierres López na data 05/12/2018 17:40:15

Noela Blanco Rodríguez na data 05/12/2018 17:40:21

Julio Torrado Quintela na data 05/12/2018 17:40:26

Luis Manuel Álvarez Martínez na data 05/12/2018 17:40:31

Patricia Vilán Lorenzo na data 05/12/2018 17:40:36

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Á Mesa do Parlamento

Olalla Rodil Fernández, Montserrat Prado Cores, Ana Pontón Mondelo, Xosé Luis Rivas Cruz, Luis Bará Torres e Noa Presas Bergantiños, deputadas e deputados do **Grupo Parlamentar do Bloque Nacionalista Galego (BNG)**, ao abeiro do disposto no Regulamento da Cámara, presentan a seguinte **Pregunta para resposta escrita**, sobre o proceso de recentralización política no Estado español e a posición de Galiza ao respecto.

Nos últimos anos Galiza viuse afectada por un proceso de recentralización política desenvolvido aproveitando a crise económica como coartada. Os sucesivos gobernos españois acometeron mudanzas que limitaron o exercicio das competencias transferidas ao noso país estreitando, aínda máis, o autogoberno galego.

Todas estas mudanzas leváronse a cabo co visto e prace do Partido Popular na Xunta de Galiza que actuou de cómplice necesario e mesmo de alumno avantaxado durante a última década.

Nos últimos meses, as forzas políticas da dereita española, avanzaron unha nova ofensiva recentralizadora. Neste senso, o presidente do Partido Popular, Pablo Casado, anunciou que a vontade da súa formación –a mesma que preside a Xunta de Galiza-- de quitar as competencias de Educación e Sanidade ás autonomías.

“¿Qué pintan las autonomías decidiendo si solo se estudia el río de su pueblo o qué idioma se tiene que hablar en el recreo?”, afirmaba no mes de novembro, Casado facendo alarde dunha mestura entre ignorancia supina e absoluto desprezo cara os distintos territorios, no que a nós respecta, cara á Galiza.

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

O obxectivo do Partido Popular é que a Xunta de Galiza torne nunha xestoría e apenas asuma o pagamento das nóminas do profesorado e persoal sanitario mais en ningún caso que decida sobre a selección dese persoal e moito menos sobre o deseño, planificación e ordenación destes servizos públicos que son, ademais, dereitos fundamentais.

A ofensiva recentralizadora da dereita non fica apenas no ensino. Sanidade e xustiza están tamén no punto de mira, no ataque que o Partido Popular está a deseñar e pretende lanzar contra o autogoberno do noso país. Cuestión que foi apoiada publicamente polo Partido Popular en Galiza e polo presidente da Xunta dun país, cómpre lembrar, que no estreito marco autonómico goza de competencias plenas en materia educativa e sanitaria.

Por todo isto formúlanse as seguintes preguntas para resposta escrita:

- Apoia a Xunta de Galiza o proceso recentralizador que a dereita, a comezar polo Partido Popular, pretende levar a cabo no Estado español?
- Defende o Goberno galego o autogoberno?
- Que pensa facer a Xunta de Galiza diante desta ofensiva?

Santiago de Compostela, 5 de decembro de 2018

Asdo.: **Olalla Rodil Fernández**

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Luis Bará Torres

Montserrat Prado Cores

Noa Presas Bergantiños

Xosé Luis Rivas Cruz

Ana Pontón Mondelo

Deputadas e deputados do G.P. do BNG

Asinado dixitalmente por:

Olalla Rodil Fernández na data 05/12/2018 18:02:16

María Montserrat Prado Cores na data 05/12/2018 18:02:20

Ana Pontón Mondelo na data 05/12/2018 18:02:21

Xose Luis Rivas Cruz na data 05/12/2018 18:02:23

Noa Presas Bergantiños na data 05/12/2018 18:02:24

Xosé Luis Bará Torres na data 05/12/2018 18:02:25

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Á Mesa do Parlamento

Olalla Rodil Fernández, Montserrat Prado Cores, Ana Pontón Mondelo, Xosé Luis Rivas Cruz, Luis Bará Torres e Noa Presas Bergantiños, deputadas e deputados do **Grupo Parlamentar do Bloque Nacionalista Galego (BNG)**, ao abeiro do disposto no Regulamento da Cámara, presentan a seguinte **Pregunta para resposta escrita**, sobre os medios e recursos dos que dispón Galiza en materia de protección das mulleres en situación de violencia machista.

O 5 de decembro Galiza rexistrou un intento de asasinato machista que tivo lugar no Concello do Grove. Un home disparou a que fora a súa compañeira, da que tiña unha orde de afastamento en vigor.

Feriuna, atrincheirouse na vivenda e despois pegouse un tiro sendo trasladadas ambas as dúas persoas ao Hospital de Montecelo. O home fora detido había tres meses por violencia machista e contaba cunha orde de afastamento en vigor.

No que vai de ano en Galiza foron asasinadas pola violencia machista tres mulleres, na última década a cifra ascende a 45.

Segundo o informe estatístico do Sistema VioGén (a 30 de novembro de 2018) en Galiza hai 27.153 vítimas de violencia machista e 29.561 casos dos que 3.462 están catalogados como activos. Deles, 356 están situados nun nivel de

A Coruña	474	852	187			1.513	9.798	11.311	10.385
Lugo	249	191	33	2		475	2.999	3.474	3.212
Ourense	237	142	21	1		401	2.955	3.356	3.097
Pontevedra	510	443	115	4	1	1.073	10.347	11.420	10.459
Galicia	1.470	1.628	356	7	1	3.462	26.099	29.561	27.153

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

risco medio, 7 alto e 1 extremo; os restantes 1.470 considéranse de risco non apreciado.

O intento de asasinato machista e o feito de que existise sobre o detido unha orde de afastamento en vigor exige unha reflexión ampla sobre os recursos dos que dispomos no noso país para garantir a protección daquelas mulleres que denuncian.

Neste senso, axentes da policía que participaron na xornada de formación organizada pola Delegación do Goberno español en Galiza denunciaron a precariedade na que traballan e o feito de non dispoñer dos recursos necesarios para garantir os dereitos das mulleres en situación de violencia machista.

Por todo o exposto fórmulanse as seguintes preguntas para resposta escrita:

- Cre a Xunta de Galiza que existen medios suficientes no noso país para garantir a protección das mulleres en situación de violencia machista?
- No intento de asasinato acontecido no Grove no que existía unha orde de afastamento en vigor, ten analizado a Xunta de Galiza que fallou?

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

- Ten coñecemento o Goberno galego das carencias denunciadas polas forzas de seguridade que traballan en materia de violencia machista no noso país?
- Están garantidos estes medios e recursos no conxunto do país ou existen diferenzas entre o eixo atlántico e as comarcas do interior?
- Que medidas ten adoptado ou pensa adoptar a Xunta de Galiza ao respecto?

Santiago de Compostela, 5 de decembro de 2018

Asdo.: **Olalla Rodil Fernández**

Luis Bará Torres

Montserrat Prado Cores

Noa Presas Bergantiños

Xosé Luis Rivas Cruz

Ana Pontón Mondelo

Deputadas e deputados do G.P. do BNG

Asinado dixitalmente por:

OFICINA PARLAMENTAR
Parlamento de Galiza
Rúa do Hórreo, s/n. Tel. 0034 981 551 545
Fax. 0034 981 551 420. Fax prensa: 0034 981 551 421
gp-bng@parlamentodegalicia.gal
15702 Santiago de Compostela
Galiza

Olalla Rodil Fernández na data 05/12/2018 18:16:57

María Montserrat Prado Cores na data 05/12/2018 18:17:01

Ana Pontón Mondelo na data 05/12/2018 18:17:07

Xose Luis Rivas Cruz na data 05/12/2018 18:17:09

Noa Presas Bergantiños na data 05/12/2018 18:17:11

Xosé Luis Bará Torres na data 05/12/2018 18:17:12

ESTRUTURA DO BOLETÍN OFICIAL DO PARLAMENTO DE GALICIA

1. PROCEDEMENTOS PARLAMENTARIOS

1.1. PROCEDEMENTOS DE NATUREZA NORMATIVA

1.1.1. NORMAS APROBADAS

1.1.2. PROPOSTAS DE NORMAS

1.2. PROCEDEMENTOS ESPECIAIS DE CARÁCTER INSTITUCIONAL

1.2.1. INVESTIDURA

1.2.2. MOCIÓN DE CENSURA

1.2.3. CUESTIÓN DE CONFIANZA

1.3. PROCEDEMENTOS DE CONTROL E IMPULSO

1.3.1. CONTROL SOBRE AS DISPOSICIÓNS DA XUNTA CON FORZA DE LEI

1.3.2. COMUNICACIÓNS DA XUNTA DE GALICIA

1.3.3. EXAME DE PROGRAMAS E PLANS

1.3.4. ACORDOS, RESOLUCIÓNS OU PROPOSTAS DE COMISIÓNS ESPECIAIS OU DE INVESTIGACIÓN

1.3.5. MOCIÓNS

1.3.6. PROPOSICIÓNS NON DE LEI

1.3.7. OUTRAS PROPOSTAS DE RESOLUCIÓN E ACORDOS

1.3.8. PROCEDEMENTOS DE CONTROL ECONÓMICO E ORZAMENTARIO

1.4. PROCEDEMENTOS DE INFORMACIÓN

1.4.1. INFORMACIÓNS REMITIDAS POLA XUNTA DE GALICIA

1.4.2. SOLICITUDES DE COMPARECENCIA

1.4.3. INTERPELACIÓNS

1.4.4. PREGUNTAS

1.4.5. RESPOSTAS A PREGUNTAS

1.4.6. SOLICITUDES DE DATOS, INFORMES E DOCUMENTOS DE DEPUTADOS E DE COMISIÓNS

1.4.7. RECONVERSIÓNS POR FINALIZACIÓN DO PERÍODO DE SESIÓNS

1.5. PROCEDEMENTOS RELATIVOS A OUTRAS INSTITUCIÓNS E ÓRGANOS

1.6. PROCEDEMENTOS DE ELECCIÓN, DESIGNACIÓN E PROPOSTA DE NOMEAMENTO

1.7. PROCEDEMENTOS RELATIVOS AO DEREITO DE PETICIÓN

2. ELECCIÓN E COMPOSICIÓN DO PARLAMENTO, RÉXIME E GOBERNO INTERIOR, ORGANIZACIÓN E FUNCIONAMENTO

2.1. ELECCIÓN DO PARLAMENTO

2.2. COMPOSICIÓN DO PARLAMENTO E DOS SEUS ÓRGANOS

2.3. RÉXIME E GOBERNO INTERIOR

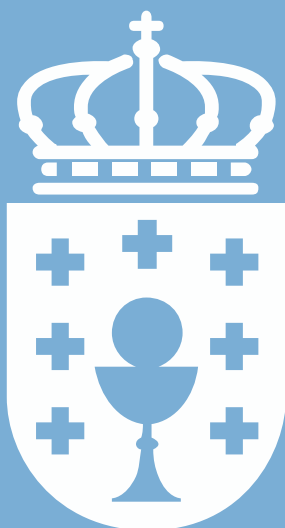
2.4. ORGANIZACIÓN E FUNCIONAMENTO DO PARLAMENTO

3. ADMINISTRACIÓN DO PARLAMENTO DE GALICIA

4. INFORMACIÓNS E CORRECCIÓNS DE ERROS

4.1. INFORMACIÓNS

4.2. CORRECCIÓNS DE ERROS

PARLAMENTO
DE GALICIA

BOLETÍN OFICIAL DO **PARLAMENTO DE GALICIA**

Edición e subscricións:

Servizo de Publicacións do Parlamento de Galicia. Hórreo, 63. 15702. Santiago de Compostela.

Telf. 981 55 13 00. Fax. 981 55 14 25

Dep. Leg. C-155-1982. ISSN 1133-2727